

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

Νο 1474, 2 Ιούνη 2021

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

εργατική αλληλεγγυη

**STOP ΣΤΟΝ
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ**

**ΑΠΟΛΥΣΤΕ
ΤΟΝ
ΜΗΤΣΟ
ΤΑΚΗ**

www.ergatiki.gr • ergatiki@gmail.com • 210 5241001

Μαζικός ξεσηκωμός
σε όλους τους χώρους

Γυρίστε στις σελ. 4, 5, 10, 11

**10
ΙΟΥΝΗ**

**ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ
ΔΙΑΔΗΛΩΝΟΥΜΕ
ΚΛΙΜΑΚΩΝΟΥΜΕ!**

**40 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΕΕ
Μαύρος απολογισμός**

σελ. 3

**ΕΛΛΑΔΑ-ΤΟΥΡΚΙΑ
STOP στην πατριδοκαπηλεία**

σελ. 2

**ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ
Ο Λένιν σήμερα**

σελ. 12, 13

“Εξομάλυνση” στη σκιά ΝΑΤΟ και ΕΕ

Η «εξομάλυνση» των σχέσεων Ελλάδας Τουρκίας που διακηρύσσουν οι κυβερνήσεις και των δύο χωρών δεν έχει καμιά σχέση ούτε με την ειρήνη, ούτε με την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ούτε με την ευημερία.

Πρώτα απ’ όλα είναι μια απόπειρα εξομάλυνσης των σχέσεων ανάμεσα σε δυο χώρες – μέλη του ΝΑΤΟ, σε μια περίοδο όπου οι σχέσεις ανάμεσα στη Δύση και τη Ρωσία βρίσκονται στο ναδίρ. Είναι μια εξομάλυνση που προωθείται και από την Ουάσιγκτον και από τις Βρυξέλλες γιατί τα επιτελεία της Δύσης θέλουν στρατιωτική συνεργασία και με την Αθήνα και με την Άγκυρα. Την ίδια ώρα που ο **Τσαβούσογλου** ερχόταν στην Θράκη, βρισκόταν σε εξέλιξη μεγάλη αμερικανική στρατιωτική άσκηση με ελληνική συμμετοχή στην Αλβανία.

Ανταγωνισμοί

Είναι μια εξομάλυνση, για να το πούμε με διαφορετικά λόγια, που οξύνει τους στρατιωτικούς ανταγωνισμούς στην περιοχή αντί να τους μειώνει. Το πιο σημαντικό και πιο άμεσο επίτευγμα της επίσκεψης Τσαβούσογλου στην Αθήνα ήταν η συμφωνία για τη συνάντηση Μητσοτάκη – Ερντογάν στη σύνοδο κορυφής του ΝΑΤΟ που θα γίνει στις Βρυξέλλες στις 14 Ιούνη. Όποιος καταπίνει την προπαγάνδα ότι το ΝΑΤΟ είναι θεσμός διαφύλαξης της ειρήνης μάλλον ζει σε άλλο κόσμο.

Δεύτερον είναι μια εξομάλυνση των σχέσεων ανάμεσα στις βασικές χώρες που έχουν αναλάβει να υλοποιήσουν τη ρατσιστική συμφωνία

Τουρκίας – Ευρωπαϊκής Ένωσης για το μεταναστευτικό. Η ελληνική προπαγάνδα κάνει λόγο για «εργαλειοποίηση του μεταναστευτικού» από την κυβέρνηση του Ερντογάν – πράγμα που είναι απλά συνώνυμο με τη φράση «η κυβέρνηση της Τουρκίας δεν κάνει όλα όσα έχει συμφωνήσει με την Ευρωπαϊκή Ένωση για να εμποδίζει τους πρόσφυγες να φτάνουν στα ελληνικά παράλια». Είναι, για να το πούμε και πάλι με διαφορετικά λόγια, μια εξομάλυνση που κλιμακώνει την ρατσιστική και απάνθρωπη σε βάρος των προσφύγων επιτήρηση του Αιγαίου.

Στην πορεία αυτή προς τον «διάλογο» και την «εξομάλυνση» καμιά από τις δυο πλευρές δεν είναι διατεθειμένη να υποχωρήσει από τις «πάγιες» επιδιώξεις της. Ούτε από την εθνικιστική της προπαγάνδα.

Τον Απρίλιο ο Δένδιας είχε δυναμιτίσει την κοινή συνέντευξη τύπου με τον Τσαβούσογλου στην Άγκυρα με μια λεκτική επίθεση σε βάρος της Τουρκίας -για όλα σχεδόν τα ζητήματα που προβάλλει ο ελληνικός καπιταλισμός. Ο Τσαβούσογλου «απάντησε» τώρα προκαταβολικά με μια «ιδιωτική επίσκεψη» στη Δυτική Θράκη λίγες ώρες πριν από το επίσημο γεύμα «με θέα την Ακρόπολη» με τον Δένδια. Η επίσκεψη αυτή, οι συναντήσεις του με τους Μουφτήδες που η κυβέρνηση αποκαλεί «ψευτομουφτήδες» και οι αναφορές του στην «Τουρκική μειονότητα» έγιναν όλες αυτές τις μέρες το κυρίαρχο θέμα σε όλα τα «πατριωτικά» ΜΜΕ στην Ελλάδα. «Μπαράζ ανιστόρητων προκλήσεων» έγραφε στο πρωτοσέλιδο ο

Ελεύθερος Τύπος. «Ανεπιθύμητος στα Πομακοχώρια, περαστικός στην Αθήνα» Τα Νέα. «Τσιφλίκι των Τούρκων η Θράκη» η Δημοκρατία. «Ανεπιθύμητος ο Τσαβούσογλου» η Εστία.

Η κυβέρνηση απάντησε επίσημα στις «προκλητικές» δηλώσεις του Τσαβούσογλου με μια δήλωση του **Αλέξανδρου Παπαϊωάννου**, του εκπροσώπου του υπουργείου Εξωτερικών.

«Η Ελλάδα, κράτος δικαίου, παραμένει σταθερά προσηλωμένη στο Διεθνές Δίκαιο και στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Εφαρμόζει πλήρως τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη Συνθήκη της Λωζάνης, η οποία αναφέρεται ρητά και ξεκάθαρα σε Μουσουλμανική Μειονότητα στην Θράκη. Η Μουσουλμανική Μειονότητα στην Θράκη, αριθμεί περίπου 120.000 Έλληνες κατοίκους. Οι συνεχείς προσπάθειες διαστρέβλωσης της πραγματικότητας αυτής από την Τουρκία, καθώς και οι αιτιάσεις περί δήθεν μη προστασίας των δικαιωμάτων των πολιτών αυτών, ή περί δήθεν διακριτικής μεταχείρισης είναι αβάσιμες και απορρίπτονται στο σύνολό τους».

Διακρίσεις

Πρόκειται για ένα μνημείο ψεύδους, κυνισμού και υποκρισίας. Η Θράκη είναι η φτωχότερη περιφέρεια της Ελλάδας. Το κατά κεφαλήν εισόδημα είναι περίπου το μισό από ότι είναι στην Αττική. Στις κοινότητες των μουσουλμάνων η φτώχεια είναι προκλητική. Η εθνικιστική προπαγάνδα λέει ότι η φτώχεια δεν οφείλεται στις διακρίσεις αλλά στα

επαγγέλματα που κάνουν – στο γεγονός ότι ένα μεγάλο κομμάτι είναι φτωχοί αγρότες και κτηνοτρόφοι. Αλλά ακόμα και αν είναι έτσι (που δεν είναι) η προπαγάνδα «ξεχνάει» να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους η πλειοψηφία είναι καταδικασμένη στα φτωχότερα επαγγέλματα. Τον Δεκέμβρη του 2017 ακόμα και το χυδαίο Protagon αναγκάζονταν να παραδεχθεί ότι,

“Η αλήθεια είναι ότι η μουσουλμανική μειονότητα καταπιεζόταν για πολλά χρόνια. Δεν είχαν τη δυνατότητα να εκδίδουν οικοδομικές άδειες, ή να μεταβιβάζουν ελεύθερα ακίνητα, αυτοκίνητα, γεωργικούς ελκυστήρες κλπ. Οι περιορισμοί ήταν όντως ασφυκτικοί. Απαγορευόταν η μεταβίβαση από Χριστιανό σε Μουσουλμάνο. Προκειμένου οι Μουσουλμάνοι να μεταβιβάσουν εμπράγματη και κινητή περιουσία τους, περνούσαν από Επιτροπή που αποτελούνταν από εκπροσώπους των υπουργείων Γεωργίας, Οικονομικών και Εθνικής Άμυνας. Η κατάργηση όλων των περιορισμών ανακοινώθηκε το 1991...”

Από τότε έχουν περάσει τριάντα ολόκληρα χρόνια, αλλά οι διακρίσεις σε βάρος της μειονότητας δεν έχουν σταματήσει. Με κάθε αφορμή μπαίνει στο στόχαστρο ως υποκινούμενη από την Τουρκία.

Η ίδια η αναφορά στους «ψευτομουφτήδες» είναι μια ανοιχτή ομολογία της καταπίεσης της μειονότητας. Τον Δεκέμβρη του 1990 η τότε κυβέρνηση, με την Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου «Περί Μουσουλμάνων Θρησκευτικών Λειτουργών» μετέφερε την αρμοδιότητα εκλογής των Μουφτήδων από

τις κοινότητες στο κράτος. Το αποτέλεσμα είναι να υπάρχουν από τότε μέχρι σήμερα οι επίσημοι μουφτήδες, που είναι διορισμένοι από το κράτος και οι «ψευτομουφτήδες» που εκλέγονται από τους ίδιους τους πιστούς στα τζαμιά. Το 1994 το δικαστήριο της Θεσσαλονίκης καταδίκασε τον **Ιμπραήμ Σερίφ**, τον «ψευτομουφτή» της Ροδόπης για «αντιποίηση αρχής». Η υπόθεση κατέληξε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων το οποίο καταδίκασε την Ελλάδα.

Δικαίωμα

Η «Συνθήκη της Λωζάνης» κάνει πράγματι λόγο για «Μουσουλμανική» και όχι «Τουρκική» μειονότητα στην Θράκη. Αλλά το ζήτημα της εθνικότητας είναι ζήτημα συνείδησης και όχι διεθνών συμβάσεων. Οι Τούρκοι της Δυτικής Θράκης μιλάνε τουρκικά, για να το πούμε και πάλι με διαφορετικά λόγια. Δεν μιλάνε «μουσουλμανικά». Και έχουν το δικαίωμα να αυτοπροσδιορίζονται ως Τούρκοι, ό,τι και αν λέει η Συνθήκη της Λωζάνης, ο Δένδιας, ο Μητσοτάκης ή η Εστία και το Πρώτο Θέμα.

Η θέση μας, η θέση της Αριστεράς και του εργατικού κινήματος είναι στο πλευρό των διαδηλωτών της Ξάνθης που ενώθηκαν πάνω από θρησκείες και εθνικούς ανταγωνισμούς για να συμπαρασταθούν στην Παλαιστίνη και όχι στο πλευρό του Δένδια και του Τσαβούσογλου που αγκαλιάστηκαν στο δείπνο πολυτελείας απέναντι από την Ακρόπολη για τα μάτια της ΕΕ και του ΝΑΤΟ.

Σωτήρης Κοντογιάννης

22/5, Ξάνθη. Διαδήλωση αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό αγώνα. Φωτό: ΚΕΕΦΑ Ξάνθης

Αγκαλιές Δένδια-Τσαβούσογλου

Οι πανηγυρισμοί τη βραδιά του ΟΧΙ στο δημοψήφισμα το 2015. Φωτό: αρχείο Εργατική Αλληλεγγύη

Σαράντα χρόνια «Ευρωπαίοι», σαράντα χρόνια στην πρέσα.

Η επέτειος των 40 χρόνων από την ένταξη της Ελλάδας στην τότε ΕΟΚ, που έγινε στη συνέχεια ΕΕ, γιορτάστηκε με μια μεγάλη φέστα στο Ζάππειο και έδωσε την ευκαιρία στην κυβέρνηση να ντύσει όλα τα ψέματά της με ευρωπαϊκό μανδύα. Ο Μητσοτάκης παρέα με τους αξιωματούχους των Βρυξελλών βάλθηκαν να εξωραϊσουν το παρελθόν και να χρωματίσουν το μέλλον με ρόδινα χρώματα.

Το πρώτο και μεγαλύτερο ψέμα είναι ότι η ευρωπαϊκή πορεία της χώρας εξασφάλισε τη δημοκρατία. Η αλήθεια είναι ότι οι δημοκρατικές ελευθερίες κατακτήθηκαν με την εξέγερση του Πολυτεχνείου και όλους τους αγώνες της Μεταπολίτευσης, ενώ η ενταξιακή πορεία στην ΕΟΚ/ΕΕ σηματοδεύτηκε από συνεχείς εκβιασμούς σε βάρος κάθε δημοκρατικής κατάκτησης, με αποκορύφωμα την περιβόητη το-

ποθέτηση του Σόμιπλε ότι τα μνημόνια δεν αλλάζουν επειδή αλλάζουν οι κυβερνήσεις.

Ήταν η πιο ωμή καταπάτηση ακόμη και του δικαιώματος να ψηφίζουμε για το ποιος σχηματίζει κυβέρνηση. Και δεν έμεινε στα λόγια: όλοι θυμόμαστε την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα να κλείνει τις τράπεζες το καλοκαίρι του 2015 για να εκβιάσει και την πρόσφατα εκλεγμένη κυβέρνηση και το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος. Το γεγονός ότι ο Τσίπρας υπέκυψε στον εκβιασμό, ενώ ο κόσμος τον απέρριψε με ένα σαρωτικό 62%, δεν εξαγνίζει τους εκβιαστές.

Ταξικό πρόσημο

Και δεν ήταν ένα μεμονωμένο επεισόδιο. Όλη η πορεία των σαράντα χρόνων είναι γεμάτη από «προσπατούμενα» και «προσαρμογές» που πάντα είχαν ταξικό πρόσημο υπέρ των συμφερόντων του κεφάλαιου και πάντα απαιτούσαν από τις κυβερνήσεις να ξεχνάνε με τι υποσχέσεις είχαν εκλεγεί. Στη δεκαετία του 1980, το ΠΑΣΟΚ του «Στις 18 σοσιαλισμό» έκανε υπουργό της λιτότητας τον Σημίτη. Στη δεκαετία του 1990, ο κόσμος που γκρέμισε την κυβέρνηση του Μητσοτάκη-πατέρα έπρεπε να υποστεί τις συνέπειες της Συνθήκης του Μάαστριχτ για να «προετοιμαστούμε για το Ευρώ». Ο 21ος αιώνας έγινε η εποχή των Μνημονίων που λεηλάτησαν μισθούς, συντάξεις,

κράτος πρόνοιας. Και όλα αυτά για να φτάσουμε σε ένα συρρικνωμένο ΑΕΠ και ένα χρέος τόσο τεράστιο που επισκιάζει κάθε προηγούμενο, και τις «προβληματικές» του 1980-90 και το «Καστελόριζο» του ΓΑΠ.

Με τέτοιες επιδόσεις, χρειάζεται μεγάλο θράσος για να μας λένε ότι τώρα όλα θα πάνε καλά γιατί η ΕΕ θα στείλει τα κονδύλια του Ταμείου Ανάκαμψης. Για άλλη μια φορά ένα «ευρωπαϊκό πακέτο» συνοδεύεται από εκβιασμούς, έστω κι αν δεν ονομάζονται μνημόνια. «Ποτέ δεν θα υπάρξουν δωρεάν χρήματα» λέει ο Σαρλ Μισέλ σε συνέντευξή του στην κυριακάτικη Καθημερινή. Και το ΔΝΤ που ήταν και είναι πάντα το απαραίτητο συμπλήρωμα της «τρίοικας», ξεκαθαρίζει (σύμφωνα ξανά με την Καθημερινή):

«Καμπανάκι από ΔΝΤ για τράπεζες και για προσλήψεις στο δημόσιο... Ετσι, προειδοποίησαν ότι ο αριθμός των δημοσίων υπαλλήλων επιστρέφει σιγά σιγά στα προ κρίσης επίπεδα. Επίσης, επανέφεραν θέμα εξοικονόμησης στις συνταξιοδοτικές δαπάνες... η κυβέρνηση πρέπει να διαμορφώσει και εναλλακτικά σχέδια, σε περίπτωση που αποδειχθούν ανεπαρκείς οι αυξήσεις κεφαλαίων των τραπεζών».

Η πανεργατική απεργία στις 10 Ιούνη ενάντια στο νομοσχέδιο Χατζηδάκη και συνολικά η μάχη ενάντια στο χτύπημα του συνδικαλισμού είναι μια κρίσιμη καμπή σε αυτή τη συγκυρία. Πίσω από τις φήστες για μια «ευρωπαϊκή ανάκαμψη» κρύβεται μια νέα επίθεση που έχει άλλο όνομα αλλά το ίδιο περιεχόμενο με τις μνημονιακές επιθέσεις που ζήσαμε και αντιπαλέψαμε. Μπορούμε και πρέπει να γκρεμίσουμε τον Μητσοτάκη, όπως κάναμε με τους Σαμαροβενιζέλους και τους Παπαδήμους. Και αυτή τη φορά να οργανωθούμε ώστε κανένας Τσίπρας να μην ανοίξει την κερκόπορτα στους εκβιαστές.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Ξεκινάμε τη νέα τρίμηνη (Ιούνιος – Αύγουστος) οικονομική εξόρμηση της Εργατικής Αλληλεγγύης με στόχο 50.000 ευρώ!

Στόχος φιλόδοξος αλλά και αναγκαίος. Για να δυναμώσουμε τις απεργίες και τις μάχες ενάντια στις επιθέσεις στα συνδικάτα και τις καταλήψεις μας, οργανώνοντας κάθε χώρο, κλιμακώνοντας και συντονίζοντας τους αγώνες μας. Για να τσακίσουμε την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που δολοφονεί πρόσφυγες στα στρατόπεδα – φυλακές με τον ρατσισμό της και Παλαιστίνιους με τις βρόμικες συνεργασίες της με το Ισραήλ. Για να τελειώνουμε με το σεξισμό και τις διακρίσεις. Για να ανατρέψουμε τον καπιταλισμό που καταστρέφει την υγεία, το περιβάλλον και τις ζωές μας και να ανοίξουμε την προοπτική του ελέγχου της κοινωνίας από τις εργάτριες και τους εργάτες που παράγουν τον πλούτο.

Ενισχύστε την Εργατική Αλληλεγγύη! Για να συνεχίζει να ακούγεται δυνατά η φωνή της επαναστατικής αριστεράς και να νικήσουν οι αγώνες μας!

Η Εργατική Αλληλεγγύη στέκεται αταλάντευτα στο πλευρό μας.

Στις πύλες του αμαξοστάσιου κάθε βδομάδα, σε κάθε κινητοποίηση και απεργία είναι πάντα εκεί, μαζί μας. Στηρίζει και προβάλλει τους αγώνες μας ενάντια σε κάθε λογής επιθέσεις, πιέσεις και συκοφαντίες σε βάρος μας. Πληροφορεί για τις μάχες όλων των εργατών προβάλλοντας την ανάγκη για ενότητα και συντονισμό. Είναι πολύτιμο στήριγμα, ιδιαίτερα σήμερα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε μια μεγάλη επίθεση στον συνδικαλισμό και τις συνθήκες που δουλεύουμε.

Είναι χρέος μας να την στηρίξουμε κι εμείς, βοηθώντας στην οικονομική της εξόρμηση.

Σπύρος Ρεβύθης,

πρόεδρος Σωματίου Εργαζομένων
Λειτουργίας Μετρό Αθηνών (ΣΕΛΜΑ)

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Εργατική Αλληλεγγύη

κάθε Τετάρτη

Εργατική αλληλεγγύη

Ενισχύστε την εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς

Αγοράστε Διαβάστε Διαδώστε την

Η μάχη των (πρώην) ΔΕΚΟ

Στάση εργασίας και κινητοποίηση πραγματοποιήσαν εργαζόμενοι/ες της ΕΥΔΑΠ στις 25/5 ενάντια στα σχέδια της διοίκησης να προχωρήσει σε απολύσεις. Μετά από κάλεσμα της ΟΜΕ ΕΥΔΑΠ για τριώρη στάση εργασίας, εκατοντάδες συγκεντρώθηκαν στη Βόρεια Πύλη του Περισού και διαδήλωσαν μέσα στις εγκαταστάσεις της ΕΥΔΑΠ. Η κινητοποίηση ήταν μια άμεση απάντηση στην προσπάθεια κυβέρνησης και διοίκησης να προχωρήσουν την ιδιωτικοποίηση της επιχείρησης. Τον Γενάρη η κυβέρνηση ενέκρινε ΣΔΙΤ για το ΕΥΣ, το δίκτυο που φέρνει το ακατέργαστο νερό από τις πηγές στην Αττική για επεξεργασία. Στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΥΔΑΠ στις 26/5 παρουσιάστηκε έγγραφο στο οποίο αναφέρεται ότι το δημόσιο θα αναλάβει το κόστος των απολύσεων που θα προκύψουν από τη ΣΔΙΤ.

“Έχουν υπογράψει να πουληθεί το εξωτερικό υδροδοτικό σύστημα, δηλαδή Μόρνος, Ναύπακτος κλπ. Εκεί δουλεύουν 200 περίπου εργαζόμενοι. Καταφέραμε με την κινητοποίηση να αποσυρθεί ο όρος ότι οι εργαζόμενοι αυτοί πρέπει να απορροφηθούν ή να απολυθούν”, είπε στην Εργατική Αλληλεγγύη η Μαρία Αναγνώστου, εργαζόμενη στην ΕΥΔΑΠ. “Η τεχνική εταιρία που θα αναλάβει δεν τους θέλει εκεί κι αυτοί ακόμα και για να απορροφηθούν θα έπρεπε να έρθουν στην ΕΥΔΑΠ. Δηλαδή να φύγουν από τον τόπο που δουλεύουν στον οποίο έχουν την οικογένεια και τη ζωή τους. Αυτό ισοδυναμεί με απόλυση. Ο επενδυτής που θα πάρει το δίκτυο θα θέλει εργαζόμενους με μικρότερους μισθούς, πιο ελέγξιμους όσον αφορά τα ωράρια εργασίας. Κάθε εταιρία προσλαμβάνει τους δικούς της υπαλλήλους με τους δικούς της όρους. Αυτοί θα παραμείνουν με τους όρους της ΕΥΔΑΠ. Κι αυτό δεν θέλουμε να αλλάξει.

Με τις εθελούσιες στις ΔΕΚΟ έφυγε πολύ προσωπικό και έμπειρο. Φημολογείται ότι μπορεί να γίνει και στην ΕΥΔΑΠ μια εθελούσια. Αν φύγουν όλοι οι παλιοί θα φέρουν σύγυρα εργολαβικούς, μιας και προσλήψεις δεν γίνονται, οι οποίοι θα παίρνουν έναν μισθό πολύ κατώτερο και έτσι οι μέτοχοι θα εξοικονομήσουν πολλά κεφάλαια.

Αυτή τη στιγμή υπάρχει μια διάσπαση της Ομοσπονδίας Εργαζόμενων ΕΥΔΑΠ. Η διάσπαση αυτή ροκανίζει χρόνο από την υπογραφή της ΣΣΕ. Η μία ομοσπονδία υποστηρίζεται από την ΑΚΕ, κόμματα της δεξιάς και το ΚΚΕ και η άλλη από την παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ και το ΣΕΚΕΣ. Ο διευθύνων σύμβουλος έχει δεχτεί

25/5, Απεργιακή συγκέντρωση στην ΕΥΔΑΠ στον Περισού

ως νόμιμη ομοσπονδία την πρώτη και με αυτούς διαπραγματεύεται τη συλλογική σύμβαση. Αυτό μας στερεί από την υπογραφή της συλλογικής σύμβασης. Αν δεν υπογράψουμε πριν τον Αύγουστο θα υπάρξουν πολλά προβλήματα με τους μισθούς και τα επιδόματα και θα πέσει πολύ το μισθολογικό κόστος. Πιστεύω ότι τη συμφέρει τη διοίκηση και επαναπαύεται σε αυτή τη διαμάχη και τον διαχωρισμό των ομοσπονδιών.

Θα δώσουμε τη συνέχεια με την πανεργατική απεργία ενάντια στον νόμο Χατζηδάκη, και θα συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις και για τη συλλογική σύμβαση αλλά και για τους συναδέλφους από το εξωτερικό υδροδοτικό σύστημα, παρότι έφυγε ο όρος που μιλάει για την απόλυσή τους”.

Μοντέλο

Το σχέδιο για απολύσεις στην ΕΥΔΑΠ οπισθοχώρησε, ωστόσο αυτή είναι η κατεύθυνση στην οποία θέλει να σπρώξει τα πράγματα η κυβέρνηση όσον αφορά τις ΔΕΚΟ: η προσπάθεια είναι να απαξιωθούν οι ΔΕΚΟ και να χτυπηθούν τα εργασιακά δικαιώματα των εργαζόμενων. Στα ΕΛΤΑ για παράδειγμα, το πρόγραμμα εθελούσιων αποχωρήσεων, θα έχει σαν αποτέλεσμα την άμεση αποχώρηση 2.000 εργαζόμενων, οι μισθοί των οποίων είναι κατά μέσο όρο 8% υψηλότεροι από αυτούς που θα ισχύουν με τη νέα σύμβαση του 2021. Παράλληλα, η ποιότητα της υπηρεσίας πέφτει ρητά: από τον στόχο παράδοσης σε 1 ημέρα για το 87% των αποστολών και σε 3 ημέρες για το 98%, πλέον θα ισχύει ο στόχος παράδοσης σε 3 ημέρες για το 90% και σε 5 ημέρες για το 98%.

Στις απομακρυσμένες περιοχές θα γίνονται παραδόσεις κάθε τρεις έως επτά μέρες, ενώ δεν αποκλείεται να κλείσουν ολόκληρα καταστήματα, δυσχεραίνοντας έτσι την κάλυψη. Ωστόσο τις εθελούσιες που θα οδηγήσουν σε αυτή την κατάσταση η Ναυτεμπορική τις πανηγυρίζει με τον τίτλο “Η εθελούσια στα ΕΛΤΑ μοντέλο και για άλλες ΔΕΚΟ”.

Αντίστοιχη είναι η υποβάθμιση των συγκοινωνιών. Προσλήψεις στο Μετρό δεν έχουν γίνει από το 2008. Πέρα από την έλλειψη πάνω από 700 εργαζόμενων, αυτό σημαίνει και ότι κινδυνεύει να χαθεί η τεχνογνωσία των εργαζόμενων αφού δεν μεταλαμπαδεύεται πουθενά. Ταυτόχρονα, δεκάδες συρμοί βρίσκονται παροπλισμένοι λόγω έλλειψης ανταλλακτικών. Παρόμοια εικόνα επικρατεί στον ΟΑΣΘ, που η κρατικοποίησή του συνοδεύτηκε από τεράστια υλικοτεχνική υποβάθμιση και υποστελέχωση, με τον κόσμο να στοιβάζεται καθημερινά και τα οχήματα να μένουν στη μέση του δρομολογίου.

Φυσικά η ΔΕΗ αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα παραδείγματα επίθεσης αυτού του τύπου. Στη ΔΕΗ απαγορεύτηκε να επενδύσει στις ΑΠΕ και τώρα χτυπιέται με το πρόσχημα της “απολιγνιτοποίησης”, δήθεν από ενδιαφέρον της κυβέρνησης για το περιβάλλον. Έγινε η διάσπασή της σε τρεις εταιρίες ώστε να διευκολυνθεί το ξεπούλημα. Η διαβόητη “εξυγίανση” που ξεκίνησε ο Χατζηδάκης ως υπουργός Περιβάλλοντος είχε σαν αποτέλεσμα να αυξηθούν τα τιμολόγια. Οι συνταξιοδοτήσεις χωρίς καμία πρόσληψη για χρόνια έχουν οδηγήσει σε τεράστια υποστελέχωση και απώλεια τεχνογνω-

σίας. Τον περασμένο χειμώνα χάθηκαν ζωές και κινδύνεψαν πολύ περυσσότερες όταν τα συνεργεία αδυνατούσαν να αποκαταστήσουν εγκαίρως τη διακοπή που προκάλεσε ο χιονιάς στο καταπονεμένο από τις συσσωρευμένες βλάβες δίκτυο.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θέλει να κλιμακώσει το από χρόνια ξεκινιμένο “έργο” της απαξίωσης των ΔΕΚΟ. Δημιουργούν συνειδητά κενό στα κοινωνικά αγαθά προκειμένου να ανοίξει ο δρόμος στους “στρατηγικούς επενδυτές”. Δηλαδή στο ξεπούλημα. Η αντεργατική επίθεση του Χατζηδάκη είναι μια καθοριστική συμβολή σε αυτή την προσπάθεια, καθώς οι “στρατηγικοί επενδυτές” δεν θέλουν στα πόδια τους συνδικαλισμένους εργάτες και εργατίες, με σταθερή δουλειά και εργασιακά δικαιώματα. Υποβάθμιση των κοινωνικών αγαθών, καταστροφή του περιβάλλοντος, χτύπημα του συνδικαλισμού πάνε χέρι χέρι. Όπως και η μάχη ενάντια σε όλα αυτά.

Αφροδίτη Φράγκου

27/5, Συνέντευξη Τύπου των καθαριστριών του Υπ. Οικονομικών. Φωτό: Αφροδίτη Φράγκου

ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΕΣ
ΥΠ.ΟΙΚ.

Μονιμοποίηση εδώ και τώρα

Κινητοποίηση και συνέντευξη Τύπου πραγματοποιήσαν ξανά στις 27/5 οι απολυμένες/οι καθαρίστριες/ές του Υπουργείου Οικονομικών έξω από το κτίριο του Υπουργείου στην οδό Νίκης.

Όπως τόνισαν στη συνέντευξη τύπου, μετά από 15 και πλέον χρόνια δουλειάς, οι συμβασιούχοι/ες αντιμετώπισαν την άρνηση να ανανεωθούν οι συμβάσεις τους και βρέθηκαν εκτός δουλειάς. Αν και έχουν πετύχει μια πρώτη νίκη με τη θετική απόφαση για τα προσωρινά ασφαλιστικά μέτρα για κάποιες από τις εργαζόμενες, η μάχη συνεχίζεται για να επιστρέψουν όλοι/ες αλλά και για να μονιμοποιηθούν. Η Συντονιστική Επιτροπή Συμβασιούχων Καθαριστριών/τών στο ΥΠΟΙΚ ζήτησε συνάντηση με το γραφείο του υπουργού, αλλά το υπουργείο για μια ακόμη φορά αρνήθηκε. Η Συντονιστική Επιτροπή συνεχίζει με παραστάσεις διαμαρτυρίας στο Υπουργείο, με τη δικαστική μάχη για τα ασφαλιστικά μέτρα, αλλά και με τη μάχη ενάντια στον νόμο Χατζηδάκη με κεντρικό σταθμό την πανεργατική απεργία.

εργατική

Κάτω τα χέρια από τα Νοσοκομεία

Την “εμβληματική μεταρρύθμιση” που θα επιχειρήσει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μετά την “πολυπόθητη έξοδο από την πανδημία” παρουσίασε η κυριακάτικη Καθημερινή σε άρθρο της με τίτλο “Καθημερινή 24ωρη εφημερία στα μεγάλα νοσοκομεία”. Συνοδευόμενη από τη, γνωστή πλέον, επωδό, “το υφιστάμενο πλαίσιο δημιουργήθηκε το 1983 και από τότε έχουν αλλάξει πολλά”, η μεταρρύθμιση παρουσιάζεται σαν η αναγκαία προσπάθεια να αυξηθεί η αποδοτικότητα των νοσοκομείων.

Όσον αφορά την αντιμετώπιση των επειγόντων περιστατικών, το σχέδιο περιλαμβάνει την αυτόνομη λειτουργία των ΤΕΠ, τη διασύνδεσή τους με το ΕΚΑΒ, καθώς και την βελτίωση του συστήματος διαλογής. Σε σχέση με τον κεντρικό σχεδιασμό του ΕΣΥ, σχεδιάζεται το μοντέλο “κόμβου και ακτίνας”, όπου τα μεγάλα νοσοκομεία θα λειτουργούν σαν κόμβοι που παρέχουν εξειδικευμένη φροντίδα και τα κοντινά τους μικρότερα νοσοκομεία που θα παρέχουν τις συνολικότερες υπηρεσίες στην τοπική κοινωνία. Μάλιστα η Καθημερινή σχολιάζει ότι στο μοντέλο αυτό “δείχνει” η διαχείριση της πανδημίας. Τέλος, αναφέρεται ότι “βασικά εργαλεία για την υλοποίηση του νέου ΕΣΥ αποτελούν η Εθνική Κεντρική Αρχή Προμηθειών και ο Οργανισμός Διασφάλισης της Ποιότητας στην Υγεία”.

Η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, γιατρός στο νοσοκομείο Γεννηματάς, τόνισε στην Εργατική Αλληλεγγύη: “Απουσιάζει η συζήτηση για τις ελλείψεις σε προσωπικό. Τονίζουν ότι το πρόβλημα είναι η ανακατανομή του προσωπικού. Και λένε ότι αυτό που λείπει είναι το κίνητρο στους εργαζόμενους, γιατί έχουμε γενικώς πρόβλημα με την ‘αποδοτικότητα’. Θέλουν νοσοκομεία τα οποία θα βγάζουν κέρδος και θέλουν να αρχίσουμε να συζητάμε για τα περιβόητα μπόνους στο δημόσιο. Όλα αυτά ενάντια στα οποία παλεύουν οι εργαζόμενοι/ες του Υπουργείου Οικονομικών για παράδειγμα. Με τα ‘κίνητρα’ εννοούν αυτό που συμβαίνει πολύ στο εξωτερικό, ότι δεν πληρώνονται το ίδιο γιατροί που κάνουν χειρουργεία με αυτούς που δεν κάνουν.

Επιπλέον εννοούν την απογευματινή λειτουργία, όπου πληρώνεις. Τα νοσοκομεία που έχουν καλά απογευματινά είναι αυτά που έχουν και έσοδα. Το απόγευμα μπορείς να πληρώσεις 50 και 100 ευρώ για να δεις έναν γιατρό που είναι διευθυντής αλλά αν τον ψάξεις το πρωί για να κλείσεις ραντεβού δεν θα τον βρεις πουθενά. Δεν θέλουμε λοιπόν αυτό

16/6/20, Η περσινή πανυγειονομική απεργία με πανελλαδικό συλλαλητήριο στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Απεργούμε 10 και 16 Ιούνη

Η μάχη της πανεργατικής απεργίας της 10 Ιούνη στα νοσοκομεία έχει ξεκινήσει και θα συνεχιστεί με την πανυγειονομική απεργία της 16 Ιούνη, συνδέοντας τους αγώνες κάθε νοσοκομείου και τη μεγάλη μάχη ενάντια στον νόμο Χατζηδάκη με τη μάχη της υπεράσπισης του ΕΣΥ.

“Αυτή τη στιγμή το Υπουργείο ζητάει τους αριθμούς των εργαζόμενων που απασχολήθηκαν στην περίοδο της πανδημίας στην αντιμετώπιση του κορονοϊού για να δοθεί κάποιο επίδομα. Είναι μια προσπάθεια να διασπάρουν τους εργαζόμενους στην Υγεία. Χθες στο Κρατικό της Νίκαιας οι εργαζόμενοι έκαναν κινητοποίηση και ανάγκασαν τον διοικητή να δεσμευτεί ότι θα δηλώσει ότι όλοι δούλεψαν για την πανδημία. Επίσης οι εργαζόμενοι στην Υγεία είναι εξοργισμένοι διότι η κυβέρνηση έχει δηλώσει ότι θα μονιμοποιήσει από Σεπτέμβρη μόλις έναν στους πέντε συμβασιούχους. Αυτές οι δυο μάχες ενάντια στον διαχωρισμό των εργαζόμενων, μαζί με το νομοσχέδιο Χατζηδάκη συζητιούνται πολύ στους διαδρόμους του νοσοκομείου και η διάθεση για συμμετοχή στην πα-

νεργατική απεργία είναι μεγάλη. Γεμίσαμε το νοσοκομείο με αφίσα για την απεργία και κάναμε περιοδεία μέσα”, περιέγραψε στην ΕΑ η **Κατερίνα Θωίδου**, από τον **Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης**.

Ο **Γιάννης Κούτρας**, γιατρός στο Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης, τονίζει: “Αυτό που έδειξε η πανδημία είναι ότι το ΕΣΥ χρειάζεται ενίσχυση με μόνιμο προσωπικό και δομές για να μπορεί να αντιμετωπίσει μια έκτακτη κατάσταση χωρίς να ανασταλεί όλη η υπόλοιπη λειτουργία του. Η κυβέρνηση έβγαλε το ακριβώς αντίθετο συμπέρασμα: ότι με μπαλώματα και μετακινήσεις θα συνεχίσουμε. Τον Οκτώβρη λήγουν και οι συμβάσεις των περισσότερων επικουρικών. Θα δώσουμε τη μάχη να παραμείνουν στη δουλειά. Η ΕΝΙΘ και το Σωματείο του Ιπποκράτειου έχουν πάρει απόφαση για συμμετοχή στην πανεργατική απεργία με τα πανό τους, αύριο στο νοσοκομείο θα γίνει συνέλευση των εργαζόμενων. Η κλιμάκωση αμέσως μετά στις 16 Ιούνη είναι μια σωστή κίνηση για να οργανώσουμε όλες αυτές τις μάχες”.

το κομμάτι της λειτουργίας των νοσοκομείων να ‘αναβαθμιστεί’. Θέλουμε να εκλείψει. Ξεκινάμε από το ότι η Υγεία είναι αγαθό. Αν θέλουμε εμείς να μιλήσουμε για κίνητρα έχουμε να πούμε πολλά: να μην κάνει το προσωπικό αλλότρια καθήκοντα, δηλαδή να μη δουλεύει κάθε άνθρωπος για έξι, να ξεκουράζεται και να πληρώνεται. Για να γίνουν αυτά, χρειάζονται αυξήσεις και προσλήψεις.

Χρειάζονται προσλήψεις

Όσον αφορά στην αναδιοργάνωση των ΤΕΠ, παραδοσιακά στελεχώνονται με τους γιατρούς της εκάστοτε κλινικής, τα επείγοντα του παθολογικού τα στελεχώνουν οι παθολόγοι, του χειρουργικού οι χειρουργοί κ.ο.κ. Ήδη από την προηγούμενη κυβέρνηση γίνεται μια προσπάθεια

να στελεχωθούν με επειγοντολόγους. Δεν δουλεύει όμως αυτό διότι, για να στελεχωθούν τα επείγοντα χρειάζονται πάρα πολλές προσλήψεις, χρειάζεται να καλυφθούν πάρα πολλές βάρδιες. Δυο επικουρικοί που διορίστηκαν στο νοσοκομείο μας διαλύθηκαν, ο ένας παραιτήθηκε και ο άλλος έκανε τα χαρτιά του και πήγε στον Άγιο Σάββα. Ύστερα η ίδια η εξειδίκευση στην επειγοντολογία γίνεται μόνο στο Αττικό και στο πανεπιστημιακό του Ηρακλείου. Δηλαδή από οπουδήποτε στην Ελλάδα αν κάποιος θέλει να πάρει αυτή την εξειδίκευση πρέπει να φύγει από την πόλη του και να πάει δυο χρόνια στην Αθήνα ή στο Ηράκλειο. Και η λίστα αναμονής είναι τεράστια. Επιπλέον τα ΤΕΠ από τα νοσοκομεία δεν μπορούν να είναι αυτόνομα. Στα επείγοντα γίνεται μια πρώτη

σταθεροποίηση και μετά ο ασθενής πάει στα χειρουργεία ή στη μονάδα που έχει ανάγκη.

Πρωτοβάθμια περίθαλψη

Η κυβέρνηση τονίζει ότι χρειάζεται να γίνεται καλή διαλογή στα επείγοντα για να ξεχωρίζουν τα χρόνια περιστατικά από τα πραγματικά επείγοντα. Πράγματι στα επείγοντα του Γεννηματάς για να δει παθολόγος ένας ασθενής μπορεί να χρειαστεί να περιμένει 6 με 8 ώρες. Μια καλύτερη διαλογή όμως μπορεί να ελαφρύνει μόνο στο 20% την αναμονή. Το βασικό πρόβλημα είναι ότι δεν υπάρχουν βαθμίδες στην περίθαλψη, έχει καταργηθεί η πρωτοβάθμια. Έκλεισαν τα ΙΚΑ και οι χρόνιοι πάσχοντες δεν έχουν συστηματική παρακολούθηση. Δεν μπορούν τα νοσοκομεία από μόνα τους να λύ-

σουν το πρόβλημα της πρωτοβάθμιας. Δεύτερον τα Κέντρα Υγείας, που είναι η δευτεροβάθμια, έχουν υποστεί τεράστια υποστελέχωση και υλικοτεχνική υποβάθμιση. Μια εξέταση αίματος, ένας υπέρηχος, μια ακτινογραφία, είναι πολύ απλές και καθόλου κοστοβόρες εξετάσεις κι όμως απουσιάζουν. Είναι δε ανήκουστο ότι ασθενείς από την περιφέρεια αναγκάζονται να έρθουν στα νοσοκομεία της Αθήνας γιατί δεν μπορούν να κάνουν εξετάσεις. Ή τις στέλνουν από τα επείγοντα σε ιδιωτικά εργαστήρια. Η Νέα Δημοκρατία θέλει να μας πει ότι η λύση αυτή τη στιγμή για όλες αυτές τις ελλείψεις είναι οι ΣΔΙΤ.

Αναφέρουν επίσης ότι κεντρική σε αυτή τη μεταρρύθμιση θα είναι η Εθνική Κεντρική Αρχή Προμηθειών: τι να μας πει η ΝΔ για τις προμήθειες και τον κεντρικό σχεδιασμό των προμηθειών. Ότι θα βάζει τους κολλητούς της δεν το συζητάμε. Και θα ακολουθήσει και ο ‘έλεγχος της ποιότητας’. Μητσοτάκης ίσον αξιολόγηση.

Ο σχεδιασμός των νοσοκομείων ‘κόμβων’ και των νοσοκομείων ‘ακτίνας’ είναι αφενός μια προσπάθεια να μην ενισχυθεί η πρωτοβάθμια περίθαλψη και αφετέρου μια προσπάθεια υποβάθμισης των μικρότερων νοσοκομείων. Γράφουν στην Καθημερινή πόσο καλά λειτουργήσε αυτό το μοντέλο στον κορονοϊό. Ψέματα. Το Σωτηρία για παράδειγμα ήταν το νοσοκομείο αναφοράς και όταν τελείωνε η διαχείριση ενός περιστατικού που ήταν βαρύ, πήγαινε σε μικρότερα νοσοκομεία πχ στο Σισμανόγλειο, Παμμακάριστος κλπ. Το ότι πηγαينόρχεται το περιστατικό από νοσοκομείο σε νοσοκομείο είναι από μόνο του απαράδεκτο και επιπλέον τα μικρότερα νοσοκομεία αποδυναμώθηκαν από το προσωπικό τους.

Για το ΕΚΑΒ λένε ότι χρειάζεται η διασύνδεσή του με τα ΤΕΠ. Και στο ΕΚΑΒ όμως το πρόβλημα είναι η υποστελέχωση και η έλλειψη εξοπλισμού. Τα καινούρια ασθενοφόρα είναι μόνο αυτά που έχουν γίνει με δωρεές -που αν ρωτήσουμε οποιονδήποτε διασώστη θα πει ότι αυτά είναι τα χειρότερα. Το ΕΣΥ είχε αγοράσει πριν δεκαετίες ασθενοφόρα, τα οποία είναι καλά, αλλά τα περισσότερα είναι σαραβαλιασμένα και παροπλισμένα. Αξίζει να δει κανείς τα παροπλισμένα ασθενοφόρα στην αυλή του Σωτηρία και του ΕΚΑΒ, είναι δεκάδες, μπορεί και εκατοντάδες. Και απλά δεν λειτουργούν.

Το πρόβλημα δεν είναι το ‘κακό ΕΣΥ’ του ‘80. Το πρόβλημα είναι ότι ποτέ δεν εφαρμόστηκε αυτό το ΕΣΥ του ‘80”.

Οι φοιτητές στον αγώνα ενάντια σε Κεραμέως και Χατζηδάκη

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ

27/5, Αθήνα. Φοιτητικό συλλαλητήριο. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Συνέχεια στις πολύμηνες κινητοποιήσεις τους έδωσαν πλήθος φοιτητών και φοιτητριών από μια σειρά συλλόγους της Αθήνας, με τη διαδήλωση της Πέμπτης 27/5.

Μαζί με τις διεκδικήσεις που το φοιτητικό κίνημα παλεύει από την αρχή της χρονιάς -την ανατροπή του νόμου Κεραμέως-Χρυσόχοϊδη και το άνοιγμα των σχολών- προστέθηκε η αντιπαράθεση με το ν/σ Χατζηδάκη που επιτίθεται στο θωρο και τα συνδικάτα. Η ανάγκη για μαζική συμμετοχή των φοιτητών/τριών και των συλλόγων τους στην πανεργατική απεργία στις 3 Ιούνη, ήταν το βασικό σημείο με το οποίο παρενέβησαν τα μέλη του ΣΕΚ στις σχολές στη διαδήλωση. Διαδήλωση την ίδια ημέρα έγινε και στα Χανιά με τη συμμετοχή των φοιτητικών συλλόγων της πόλης και των σωματείων των εκπαιδευτικών.

Την επόμενη μέρα, την Παρασκευή 28/5, Τα Νέα κυκλοφορούσαν με

πρωτοσέλιδο που επιβεβαίωνε μια ακόμα ήττα για την κυβέρνηση. «Πανεπιστήμια χωρίς ΕΛ.ΑΣ – Αναβάλλεται η εφαρμογή του μέτρου – Στον πάγο μέχρι νεοτέρας ο θεσμός της αστυνομίας των ΑΕΙ» έγραφε με μεγάλα γράμματα η φιλοκυβερνητική εφημερίδα. Ήταν η δεύτερη φορά που ανακοινωνόταν η αναβολή της εφαρμογής του νόμου Κεραμέως Χρυσόχοϊδη που αφορά την πανεπιστημιακή αστυνομία, καθώς ήδη από τον Απρίλιο ο υφυπουργός Παιδείας Ζυρίγος είχε μεταθέσει για το μέλλον την είσοδο των μπάτσων στις σχολές.

Νέο χτύπημα

Λίγες μέρες αργότερα ήρθε νέο χτύπημα για την Κεραμέως. Αυτή τη φορά όχι από το φοιτητικό κίνημα αλλά από τα εργατικά συνδικάτα. 41 Εργατικά Κέντρα συνυπογράφουν μαζί με την ΟΙΕΛΕ, την ομοσπονδία των εκπαιδευτικών ιδ. σχολείων, ψήφισμα με το οποίο καταγγέλλουν την κυβέρνηση για την αντιεκπαιδευτική της πολιτική, που θα αφήσει

τουλάχιστον 25.000 παιδιά εκτός τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. «Είναι, επομένως, αναγκαίο οι εκπρόσωποι της κοινωνίας, εργαζόμενοι, εκπαιδευτικοί, γονείς, συλλογικότητες των πολιτών, να εμποδίσουν με κάθε τρόπο την εμπορευματοποίηση του εκπαιδευτικού αγαθού που θα αποβεί οδυνηρή για το εκπαιδευτικό και εργασιακό μέλλον των επόμενων γενεών. Η Ελλάδα δεν αντέχει μία νέα πανεκπαιδευτική κρίση που θα μας οδηγήσει στις προ του 1964 εποχές της πληρωμένης παιδείας για τους λίγους και της μαζικής μετανάστευσης της ελληνικής νεολαίας», σημειώνουν μεταξύ άλλων τα Εργατικά Κέντρα βάζοντας στο στόχαστρο την Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής, την άλλη καταστροφική πτυχή του ανεκπαιδευτικού νόμου Κεραμέως, μετά από αυτή της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας.

Επόμενος σταθμός συνάντησης του κινήματος της εκπαίδευσης με το ευρύτερο εργατικό κίνημα είναι η πανεργατική απεργία στις 10 Ιούνη.

Συνεχίζουμε δυναμικά την παρουσία μας στο δρόμο εδώ και πολλούς μήνες. Πλέον το φοιτητικό κίνημα καλείται να πλαισιώσει τα μαχητικά κομμάτια του εργατικού κινήματος που βγαίνουν με απεργίες. Χρειάζεται να συνδεθούμε με τη μάχη ενάντια στο νομοσχέδιο Χατζηδάκη.

Η δυναμική παρουσία φοιτητών κι εργαζομένων στις 6 Μάη αλλά και σε όλους τους προηγούμενους σταθμούς – τις μάχες των υγειονομικών, των καλλιτεχνών, ενάντια στην απόλυση του Καταραχιά κλπ - έχουν στρώσει το έδαφος για μια μεγάλη σύγκρουση με τον Χατζηδάκη και την κυβέρνηση. Παλεύουμε για να μην κατέβει καν στη Βουλή. Ήδη βλέπουμε ότι το καθυστερούν, ενδεικτικό του πόσο στριμωγμένη είναι η κυβέρνηση.

Το φοιτητικό κίνημα χρειάζεται να μπει μπροστά σε αυτή τη μάχη. Να συνεχίσουμε με συνελεύσεις στις σχολές. Εδώ κι ενάμιση χρόνο η κυβέρνηση έχειβάλει λουκέτο στα πανεπιστήμια. Αλλά σπάμε το λουκέτο από τα κάτω. Με εκδηλώσεις μέσα στις σχολές κι αντιμαθήματα, τις ζωντανεύουμε και τις μετατρέπουμε σε κέντρα αγώνα.

Επόμενος μεγάλος σταθμός είναι η πανεργατική απεργία που μετατέθηκε για τις 10 Ιούνη. Είναι η απεργία που ενώνει όλα τα μέτωπα σε μια σφοδρή μετωπική σύγκρουση με την κυβέρνηση. Οι φοιτητές και οι φοιτήτριες μαζί με το εργατικό κίνημα, είναι το ορμητικό ποτάμι που θα τους τσακίσει.

Νίκος Γεροντής,
φοιτητής ΠΑΔΑ

Εκδήλωση με τίτλο: «Λευτεριά στην Παλαιστίνη – Έξω ο ισραηλινός στρατός κατοχής» οργανώνει το ΣΕΚ στις Σχολές, την Παρασκευή 4/6, στις 5μμ, στη Νομική της Αθήνας. Ομιλητές θα είναι ο Αντνάν Σεχάντε, καθηγητής στο ΠΑΔΑ και μέλος της Παλαιστινιακής Παροικίας, ο Τζωρτζ Ιμπραήμ, πρόεδρος της Γενικής Ένωσης Παλαιστίνιων Φοιτητών κι ο Γιάννης Σηφακάκης, μέλος του συντονιστικού της ΚΕΕΡΦΑ.

Ταυτόχρονα συνεχίζονται οι εκδηλώσεις «ενάντια στην Παιδεία των Startups». Μετά την εκδήλωση της περασμένης εβδομάδας στην Αθήνα (μπορείτε να τη δείτε βιντεοσκοπημένη στο sekonline.gr), ακολουθεί αυτή στον Βόλο την Τετάρτη 2/6, στις 7μμ, στο Θόλο.

«Όπως και σε όλη την Ελλάδα, έτσι και στο Βόλο οι φοιτητές βρέθηκαν για 3 μήνες στους δρόμους ενάντια στην αντιδραστική εκπαιδευτική μεταρύθμιση της ΝΔ. Ποιος ο σκοπός της αυτής της επίθεσης και τι σχέση έχει με την καπιταλιστική κρίση; Πώς μπορεί το κίνημα της παιδείας να πάει παρακάτω;

χΠάνω σε αυτά θα απαντήσουμε και θα συζητήσουμε την Τετάρτη στην εκδήλωση που κάνουμε στο Θόλο. Για την επιτυχία της κάνανε εξορμήσεις στη φοιτητική λέσχη, στο κέντρο της πόλης και την Τρίτη σε σχολεία» λέει το μήνυμα που μας έστειλε η **Εύη Τσιούνη** φοιτήτρια και μέλος του ΣΕΚ στο Βόλο.

Την Παρασκευή 4/6 θα γίνει εκδήλωση με το ίδιο θέμα στο Πολυτεχνείο Χανίων, στις 3μμ στο Κυλικείο ΜΠΔ, με ομιλητές τον **Σεραφείμ Ρίζο**, μέλος του ΔΣ ΣΕΠΕ Χανίων και τον **Πάνο Γκαργκάνα**, διευθυντή της Εργατικής Αλληλεγγύης.

ΡΑΦΗΝΑ Έργα χορηγών...

Τον καιρό της μεγάλης σπατάλης σε μπάτσους και πολεμικούς εξοπλισμούς τα σχολεία καταρρέουν. Σε αυτό τον τίτλο συμπεκνώνεται η ουσία του τραγικού περιστατικού στο Λύκειο της Ραφήνας, όπου την Παρασκευή 21/5, «εκπαιδευτικός η οποία προσπάθησε να μαζέψει αντικείμενο το οποίο είχαν τοποθετήσει μαθητές στην πάνω επιφάνεια αναρτημένης ψευδοροφής, βρέθηκε στο κενό και έπεσε στον από κάτω άττικό» αναφέρει ρεπορτάζ της τοπικής ιστοσελίδας aiticanoice.

Το περιστατικό μάλιστα αποκαλύπτει το πού καταλήγει η πολιτική του Υπουργείου Παιδείας για κάλυψη των εξόδων των σχολείων, όχι από το κράτος αλλά από ιδιώτες χορηγούς. Το συγκεκριμένο σχολείο ανακαινίστηκε πρόσφατα από τον Όμιλο Μυτιληναίου, γεγονός που είχε διαφημιστεί κιάλας από τον δή-

μο και το υπουργείο.

Η ανακαίνιση του Μυτιληναίου σήμαινε τελικά καταρρέουσες ψευδοροφές, ενώ όπως συνεχίζει το ρεπορτάζ που γνωστοποίησε το περιστατικό, το σχολείο σήμερα παρουσιάζει μια εικόνα κατά την οποία: «Διάδρομοι μετατράπηκαν σε λίγη ώρα και με πολλή ανοχή και αντοχή από τη σχολική κοινότητα, σε «αίθουσες διδασκαλίας». Ελεύθεροι χώροι, πρώην κυλικεία, σκάλες και λειτουργικοί χώροι που προστέθηκαν στις αποκαλούμενες «αίθουσες διδασκαλίας», αποτελούν πρώτης τάξεως προϋποθέσεις για την εξάλειψη και τον εκμηδενισμό οποιασδήποτε προσπάθειας εφαρμογής κανόνων «Ασφάλειας και Υγείας» στο Λύκειο της Ραφήνας, ακόμα και στην ιδεατή περίπτωση που θα γινόταν από κάποιον υπεύθυνο, μία τέτοια απόπειρα εφαρμογής μέτρων ασφαλείας».

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Παρασκευή
4/6
3μμ

ΚΥΛΙΚΕΙΟ ΜΠΔ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
ΚΡΗΤΗΣ

**Κίνημα ενάντια
στην «Παιδεία
των startups»**

Σεραφείμ Ρίζος
Δάσκαλος, ΔΣ ΣΕΠΕ Χανίων
Πάνος Γκαργκάνας
Εργατική Αλληλεγγύη

www.sekonline.gr • Tel. 698 4824072

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

5 Ιούνη - Να σώσουμε το περιβάλλον απ' τα αρπακτικά του κέρδους

Η επίθεση που δέχεται το φυσικό περιβάλλον, παρά τις υποσχέσεις περί “πράσινης ανάπτυξης”, είναι καταστροφική. Ο Μπάιντεν μπορεί να μιλά για την ανάγκη για κλιματική δικαιοσύνη και ο Δένδιας να λέει πως “η Ελλάδα πιστεύει στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και δεν πρόκειται να αρχίσει να σκάβει τον βυθό της Μεσογείου για να βρει αέριο και πετρέλαιο”, αλλά στην πραγματικότητα η κούρσα των καπιταλιστών για το κέρδος περνά καθημερινά πάνω από καμένα δάση, αποψιλωμένες βουνοκορφές και μολυσμένα εδάφη. Αυτή την καταστροφική κούρσα, με όσο πράσινο και αν την χρωματίζουν Δένδιας και Σκρέκας, εξυπηρετούν και οι πολιτικές της κυβέρνησης ΝΔ.

Ερημοποίηση μεγάλων δασικών εκτάσεων για την εξόρυξη χρυσού στις Σκουριές, διάνοιξη εκατοντάδων χιλιομέτρων δρόμων μέσα σε παρθένα δάση για την εγκατάσταση ανεμογεννητριών από το Βέρμιο μέχρι τα Αστερούσια, επέκταση των ΧΥΤΑ σε Δυτική Αθήνα και Θεσσαλονίκη και των εργοστασίων καύσης απορριμμάτων όπως στην ΑΓΕΤ στο Βόλο, καταστροφή των ρεμάτων μέσα στις πόλεις, αποχαρκτηρισμός εκατομμυρίων στρεμμάτων δασών και δασικών εκτάσεων με το νόμο Χατζηδάκη, μόλυνση του αέρα και των εδαφών από τις συνεχιζόμενες στρατιωτικές ασκήσεις... Μια συνεχιζόμενη επίθεση στο περιβάλλον με καταστροφικές συνέπειες για τις ζωές των απλών ανθρώπων.

Στην Αθήνα, η μέση θερμοκρασία τη δεκαετία 2011-2020 ήταν κατά

1,5 °C υψηλότερη από την αντίστοιχη της πρώτης καταγεγραμμένης από το ΕΕΑ περιόδου, 1860-1900. Οι έξι από τις 10 πιο ζεστές χρονιές των τελευταίων 160 ετών παρατηρήθηκαν τη δεκαετία 2011-2020. Τα “μεμονωμένα ακραία καιρικά φαινόμενα” τύπου Μη-δυναμικής και Ιανού θα μπορούσαν να αποτελούν εξαιρέσεις αν ήταν πραγματικά μεμονωμένα. Η συχνότητα και η έντασή τους όμως αυξάνονται (7.348 ακραία φαινόμενα παγκοσμίως για τα έτη 2000-2019 ενώ για την περίοδο 1980-1999 ήταν 4.212 σύμφωνα με έκθεση του ΟΗΕ), και όλο και περισσότερες μελέτες δείχνουν πως αυτή η αύξηση είναι αποτέλεσμα της “ανθρωπίνης” δραστηριότητας. Σύμφωνα με χάρτη του carbonbrief.org για τα έτη 2000-2020 που συγκεντρώνει 350 έρευνες από όλο τον κόσμο, 300 από τα 400 ακραία καιρικά φαινόμενα που παρουσιάζονται έγιναν πιο πιθανά ή πιο ακραία εξαιτίας της “ανθρωπίνης” δραστηριότητας.

Πυρκαγιές

Με την αύξηση της θερμοκρασίας, που είναι ένας μόνο από τους παράγοντες της καταστροφής του περιβάλλοντος, η αντιπυρική περίοδος μεγαλώνει από την Αυστραλία που τη σεζόν 2019-2020 κήκαν 30 εκατομμύρια στρέμματα και πάνω από 1 δισεκατομμύριο ζώα, το Μεξικό, την Ταϊλάνδη, ως τα Γεράνεια όρη που κήκαν κιάλας στα μέσα

Μαΐου. Οι πυρκαγιές με τη σειρά τους εντείνουν την κλιματική κρίση, την αλλοίωση ή και την απώλεια φυσικών οικοσυστημάτων και αυτό σε κάποιες περιπτώσεις οδηγεί στην εμφάνιση και τη διευκόλυνση της έξαρσης νέων μολυσματικών ασθενειών που μπορούν να είναι επικίνδυνες για τον άνθρωπο.

Κι όμως, η κυβέρνηση ΝΔ που εξυπηρετεί τα συμφέροντα των καπιταλιστών της ενέργειας, του τουρισμού και της βιομηχανίας που οδηγούν στην καταστροφή, αρνείται να πάρει τα απαραίτητα μέτρα αντιμετώπισης. Εκατοντάδες περιπολικά, χιλιάδες μπάτσοι, 18 Rafale αλλά και ακοσμητηρήμένα πυροσβεστικά οχήματα 20ετίας, Canadair και PZL που δεν μπορούν να πετά-

ξουν και υποστελεχωμένη πυροσβεστική.

Ακόμα χειρότερα είναι τα πράγματα στον τομέα της πρόληψης. Αντιπυρικά έργα και διαχειριστικά μέτρα σε δασικές εκτάσεις για τη μείωση της καύσιμης ύλης που δεν έχουν υλοποιηθεί. Κανένας σχεδιασμός τοπικών σχεδίων πρόληψης δασικών πυρκαγιών από τους ΟΤΑ. Υποστελεχωμένη και υποχρηματοδοτημένη Δασική Υπηρεσία και ένας πολυδιαφημισμένος Εθνικός Μηχανισμός Διαχείρισης Κρίσεων -που θα επένδυε και πάλι στην προσφορά των εθελοντών- που παραμένει άφαντος.

Η επείγουσα ανάγκη αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής και της πανδημίας περνά μέσα από τη σύγκρουση τόσο με τις επιλογές της κυβέρνησης ΝΔ όσο και με αυτές του κεφαλαίου στην Ελλάδα και διεθνώς. Η Μεγάλη Πορεία για το Περιβάλλον το Σάββατο 5 Ιούνη στο Σύνταγμα, με τη συμμετοχή δεκάδων οργανώσεων είναι ένα σημαντικό βήμα προς αυτή την κατεύθυνση. Χρειάζεται οι αγώνες μας για το περιβάλλον να συνδεθούν με τους αγώνες που δίνει η εργατική τάξη ενάντια στο νομοσχέδιο Χατζηδάκη και την κυβέρνηση, με την τάξη που έχει και τη δύναμη να σταματήσει τα καταστροφικά τους σχέδια αλλά και το συμφέρον να οργανώσει τις ζωές μας με βάση τις ανθρώπινες ανάγκες και όχι το κέρδος.

Δημήτρης Δασκαλάκης

Όχι στην καύση σκουπιδιών

Κινητοποιήσεις έγιναν το Σάββατο 29 Μάη σε μια σειρά από πόλεις, μεταξύ των οποίων η Αθήνα, η Θεσσαλονίκη και ο Βόλος στο πλαίσιο της πανελλαδικής ημέρας δράσης ενάντια στην δημιουργία εργοστασίων καύσης σκουπιδιών.

ΒΟΛΟΣ

Μαζική ήταν η πορεία που έγινε στον Βόλο ενάντια στην καύση σκουπιδιών από την ΑΓΕΤ-Lafarge.

Διαδηλώσαμε ενάντια στο διαρκές έγκλημα αλλά και στο νέο ΕΣΔΑ που εντείνει την καύση σκουπιδιών πανελλαδικά. Η διαδήλωση ξεκίνησε με συγκέντρωση μπροστά από το Δημαρχείο και έφτασε στην Περιφέρεια, καταγγέλοντας αντίστοιχα τον δήμαρχο Βόλου Αχιλλέα Μπέο και τον Περιφερειάρχη Θεσσαλίας Κώστα Αγοραστό για το πράσινο φως που έδωσαν στη δημιουργία εργοστασίου SRF στην πόλη.

Συμμετείχαν η Επιτροπή Αγώνα Πολιτών, ο Συντονισμός Συλλογικοτήτων, η πρωτοβουλία No Burn, η δημοτική κίνηση που στηρίζεται από το ΣΥΡΙΖΑ, ο φοιτητικός σύλλογος ΙΑΚΑ, και το ΣΕΚ. Οι δράσεις θα συνεχίσουν το επόμενο διάστημα, αρχής γενομένης με νέα διαδήλωση την Κυριακή 13/6.

Τάσος Τσιούνης, φοιτητής ΗΜΜΥ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

Συμμετείχαμε με πανό και προκήρυξη σαν Ανυπόταχτη Πετρούπολη στην πορεία που καλέστηκε από περιβαλλοντικές κινήσεις, επιτροπές αγώνα, δημοτικά και περιφερειακά σχήματα.

Περίπου 300 άτομα συμμετείχαν στην συγκέντρωση διαμαρτυρίας και μετά στην πορεία από την πλατεία

Ηρώ ως τη διασταύρωση 25ης Μαρτίου και Θηβών. Με το νέο σχέδιο της περιφέρειας – κυβέρνησης, όχι μόνο παρατείνεται κι άλλο χρονικά η λειτουργία της φαραωνικής μολυσματικής εγκατάστασης του ΧΥΤΑ, αλλά επεκτείνεται με τη δημιουργία νέας μονάδας καύσης, ενός Σταθμού Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων στο αμαξοστάσιο του Δήμου Πετρούπολης και μιας Μονάδας Επεξεργασίας Βιοαποβλήτων σε χώρο πάνω από το νεκροταφείο. Ταυτόχρονα προχωρά η περαιτέρω ιδιωτικοποίηση της διαχείρισης των σκουπιδιών.

Πρέπει να βάλουμε τέλος στην καταστροφική διαχείριση των απορριμμάτων, σε ρήξη με τα σχέδια κυβέρνησης – περιφέρειας, σε σύγκρουση με το κέρδος των μεγάλων ιδιωτικών συμφερόντων. Μπορεί να υπάρξει μια άλλη διαχείριση των απορριμμάτων με δημόσιο κι όχι κερδοσκοπικό χαρακτήρα, με κεντρικό σχεδιασμό, διαδημοτικές συνεργασίες, με σεβασμό στο περιβάλλον και με γνώμονα την προάσπιση της υγείας των κατοίκων.

Βαγγέλης Παπαδογιάννης, μέλος δημοτικής
παράταξης “Ανυπότακτη Πετρούπολη”

Χειροτερεύει η ρατσιστική πολιτική της ΕΕ-φρούριο

Οι φράχτες, οι επαναπροωθήσεις και η αθλιότητα των στρατοπέδων προσφύγων έχουν καταφέρει, με τίμημα χιλιάδες πνιγμούς στη Μεσόγειο και το Ανατολικό Αιγαίο, να μειώσουν τις μεταναστευτικές ροές προς την Ελλάδα και τις άλλες μεσογειακές χώρες. Ούτε αυτό όμως φαίνεται να είναι αρκετό για τον Υπουργό Μετανάστευσης και Ασύλου, Νότη Μηταράκη, ο οποίος στοχεύει σε μια περαιτέρω σκλήρυνση της ρατσιστικής πολιτικής τόσο της ελληνικής κυβέρνησης όσο και της ΕΕ.

Στις αρχές Μάη, στην Υπουργική Σύνοδο της Λισαβόνας ο υπουργός διατύπωσε μια “Πρόταση ενεργοποίησης της Frontex και εκτός των χωρικών υδάτων της Ευρώπης, προκειμένου να προλαμβάνεται η διακίνηση μεταναστών”. Πίσω από τον εύγλωττο αυτό τίτλο, στην πραγματικότητα ο Μηταράκης ζητά να μπορούν τα σκάφη της FRONTEX, που κατηγορούνται από πλήθος οργανώσεων για βίαιες επαναπροωθήσεις που κοστίζουν ανθρώπινες ζωές, να προχωρούν σε επαναπροωθήσεις έξω από τα ίδια τα χωρικά ύδατα των χωρών της ΕΕ. Να διώχνουν δηλαδή οικογένειες με παιδιά που βρίσκον-

ται μεσοπέλαγα μέσα σε βαρκάκια που συχνά βουλιάζουν από το βάρος, πριν καν αυτές φτάσουν στα σύνορα, σπρώχνοντας τους στον πνιγμό στα διεθνή χωρικά ύδατα, εκεί που δεν θα τους βλέπει κανείς.

Αυστηροποίηση

Ο υπουργός όμως δεν μένει εκεί. Για όσους ταλαιπωρημένους καταφέρνουν να φτάσουν μέχρι τα σύνορα επιφυλάσσει ένα νέο νομοσχέδιο που προβλέπει “αυστηροποίηση των διαδικασιών απελάσεων και επιστροφών”. Έως τώρα, σε περίπτωση σύλληψης στα σύνορα, η διαδικασία που ακολουθείται τυπικά είναι αυτή της επιστροφής. Αυτή απαιτεί την συναίνεση της χώρας προέλευσης ή διέλευσης και ως εκ τούτου είναι πιο αβέβαιη και χρονοβόρα. Εάν το σχέδιό του γίνει νόμος, θα ακολουθείται πλέον “για όσους δεν δικαιούνται διεθνή προστασία” η διαδικασία της απελάσης, όπου δεν απαιτείται αυτή η συναίνεση.

Όσους δεν πνίγει η FRONTEX, θα τους διώχνει η Υπηρεσία Ασύλου δηλαδή. Το Υπουργείο βέβαια διαβεβαιώνει πως αυτά τα μέτρα θα εφαρμόζονται “τηρουμένων

παράλληλα των εγγυήσεων στο πλαίσιο του κεκτημένου της ΕΕ στον τομέα του Ασύλου” αλλά οι εκατοντάδες καταγγελίες μεταναστών, ακτιβιστών και ΜΚΟ, οι θάνατοι 750 ανθρώπων στη Μεσόγειο και άλλων τριών μέσα στα στρατόπεδα από την αρχή της χρονιάς δεν αφήνουν κανένα περιθώριο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση που είναι συνένοχη στο διαρκές αυτό έγκλημα.

Την ίδια στιγμή, στο ίδιο νομοσχέδιο, για τους πλούσιους επενδυτές η κυβέρνηση προωθεί διευκολύνσεις. Προβλέπει τη δυνατότητα “εναλλακτικής αξιοποίησης του επενδυτικού κεφαλαίου, βάσει του οποίου έχει χορηγηθεί η άδεια παραμονής, σε άλλη επένδυση”. Θα μπορούν δηλαδή να παίρνουν άδεια παραμονής γιατί “θα δημιουργήσουν θέσεις εργασίας” και τελικά να αγοράζουν βίλες στη Μύκονο. Διευκολύνσεις με παροχή προσωρινής άδειας παραμονής έως και για ένα χρόνο προβλέπει και για τα στελέχη εταιρειών, τους λεγόμενους “ψηφιακούς νομάδες” που θα θελήσουν να δουλέψουν από ένα μπαλκόνι με θέα το νεκροταφείο προσφύγων του Αιγαίου.

Α.Δ.

Πρόσφυγες και μετανάστες στην Πανεργατική

Με κάλεσμα και ηλεκτρονική αφίσα στα Τουρκικά, τα Αλβανικά, τα Μπάνγκλα, τα Αγγλικά και τα Γαλλικά για συμμετοχή στην Πανεργατική Απεργία στις 10 Ιούνη, η ΚΕΕΡΦΑ ξεσηκώνει με εξορμήσεις τις κοινότητες μεταναστών και τα στρατόπεδα προσφύγων για να διαδηλώσουν μαζί με όλη την εργατική τάξη ενάντια στο αντεργατικό νομοσχέδιο Χατζηδάκη.

ΙΣΠΑΝΙΑ
-ΜΑΡΟΚΟ,
ΕΛΛΑΔΑ
-ΤΟΥΡΚΙΑ

Ποιός “εργαλειοποιεί” ποιόν;

Στις 17 και 18 Μάη, μέσα σε λιγότερο από 36 ώρες, περίπου 8000 πρόσφυγες, εκ των οποίων το ένα τρίτο παιδιά, διέσχισαν τα ισπανομαροκινά σύνορα της Θέουτα στις ακτές της Βορείου Αφρικής με σκοπό να ζητήσουν άσυλο.

Οι περισσότεροι διέσχισαν τα δύο χιλιόμετρα από την ακτή της πόλης του Φνιντέκ ως την Θέουτα κολυμπώντας, ενώ οι υπόλοιποι ταξίδεψαν με ό,τι βρήκαν: φουσκωτά στρώματα, βάρκες, ακόμα και με αυτοσχέδια σωσίβια από πλαστικά μπουκάλια. Πολλοί από αυτούς δεν ήξεραν καν κολύμπι.

Η Θέουτα είναι ένας από τους δύο θύλακες ισπανικής γης μέσα στα εδάφη του Μαρόκο, κατ'οίκον της ισπανικής αποικιοκρατίας. Χωρίζεται από τα μαροκινά εδάφη με έναν φράχτη σαν αυτόν του Έβρου.

Η ισπανική κυβέρνηση έτρεξε να συλλάβει και να απελάσει αμέσως περίπου 4.500 άτομα ακυρώνοντας στην πράξη το δικαίωμα τους να ζητήσουν άσυλο. Το ίδιο γρήγορη ήταν και στο να κατηγορήσει τον βασιλιά του Μαρόκο ότι “εργαλειοποιεί τους πρόσφυγες” στην μεταξύ των δύο κρατών διαμάχη σχετικά με τη Δυτική Σαχάρα.

Η υποκρισία των Ευρωπαίων ηγετών, είτε τους λένε Σάντσεθ είτε Μητροστάκη είναι εξίσου χυδαία. Κατηγορούν τον Μοχάμετ ΣΤ' και τον Ερντογάν αντίστοιχα πως εργαλειοποιούν τους πρόσφυγες, ενώ σε αυτό το δολοφονικό παιχνίδι οι μετρ είναι η ΕΕ

και οι ίδιοι. Στις 24 Μάη, ο Ισπανός πρωθυπουργός αφού διαμήνυσε πως “ο γείτονας (Μαρόκο) πρέπει να ελέγχει και αυτός τα σύνορά του και κάτι τέτοιο δεν συνέβη” προειδοποιούσε πως “το Μαρόκο δεν μπορεί να ξεχάσει κάτι θεμελιώδες: μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει καλύτερο εταίρο από την Ισπανία όταν πρόκειται για την υπεράσπιση στρατηγικών συμφερόντων ζωτικής σημασίας για το Μαρόκο...”.

Απειλούν με όπλο το χτύπημα “των στρατηγικών συμφερόντων” εάν δεν περιοριστούν οι “εκκροές” και τολμάνε να μιλάνε για εργαλειοποίηση. Έχουν μετατρέψει, με τη συνεργασία των αντίστοιχων αρχουσών τάξεων και κυβερνήσεων, την Τουρκία, τη Λιβύη και το Μαρόκο σε χώρες προκεχωρημένα σύνορα-φυλακές έξω από τα ευρωπαϊκά εδάφη, όπου κρατούνται εκατομμύρια άνθρωποι που τρέχουν να ξεφύγουν από τον πόλεμο, τη φτώχεια και τη δυστυχία που έσπειραν οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις -“βγήκαμε νικητές” έλεγε ο Χ. Μ. Αθνάρ για τον πόλεμο στο Ιράκ- και την ίδια στιγμή μιλάνε για “υβριδικό” και “βιολογικό” πόλεμο στιγματίζοντας τους πρόσφυγες.

Από τη Θέουτα μέχρι τον Έβρο η απάντηση του αντιρατσιστικού κινήματος και της Αριστεράς πρέπει να είναι “σύνορα ανοιχτά” και όχι το παπαγάλισμα της ρητορικής περί εργαλειοποίησης.

Επίθεση Μηταράκη-Μπακογιάννη και στον Ελαιώνα

Σε “Εθνικό Προενταξιακό Κέντρο” έχουν αποφασίσει. Σο υπουργός Μετανάστευσης Νότης Μηταράκης σε συνεργασία με τον δήμαρχο Αθήνας, Κώστα Μπακογιάννη, να μετατρέψουν τη “δομή φιλοξενίας προσφύγων” του δήμου στον Ελαιώνα σύμφωνα με τον τελευταίο.

“Όταν ακούμε να μιλάνε οι κύριοι Μπακογιάννης και Μηταράκης για πολιτικές ένταξης, την ίδια στιγμή που στα στρατόπεδα συγκέντρωσης αυτού του τόπου πεθαίνουν μετανάστες όπως ο **Ιμπραήμ Εργκιούν**, ο **Μάκι Νταμπατέ** και η **Μιμί Μουκιάε** αναρωτιόμαστε: για ποιά ένταξη μιλάνε; στα νεκροταφεία;” είπε στην τοποθέτηση του στο δημοτικό συμβούλιο του δήμου Αθήνας, ο δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας, **Πέτρος Κωσταντίνου**. “Έχουν το θράσος να λένε πως αυτό το ενταξιακό πρόγραμμα θα ξεκινήσει από τον Ελαιώνα όπου οι άνθρωποι ζουν σε σκηνές, όπου τσουβαλιάζονται απάνθρωπα. Τα στρατόπεδα πρέπει να κλείσουν και ο κόσμος να πάρει χαρτιά και να μείνει στις γειτονιές” συμπλήρωσε.

Οι προϋποθέσεις, που ο ίδιος ο δήμαρχος είπε πως έθεσε για αυτή τη “μετατροπή”, είναι “να υπάρχει ολοκληρωμένο πρόγραμμα ένταξης, να μειωθεί σημαντικά ο σημερινός αριθμός των φιλοξενουμένων και η χρονική διάρκεια να είναι δύο έτη, διότι προχωρά η ‘διπλή ανάπτυξη’”. Εν ολίγοις ο δήμαρχος ζητά μια επιχείρηση σκούπα που θα πετάξει έξω τουλάχιστον όσους έχουν καταφύγει στον Ελαιώνα “παράτυπα” για να μπορέσει μετά από δύο χρόνια να κλείσει και τελείως το καμπ για να προχωρήσει το σχέδιο που χαρίζει την περιοχή στην ΠΑΕ του Παναθηναϊκού, δηλαδή στον Αλαφούζο.

Ποιος κάνει
πλάτες στους
φασίστες;

8 μήνες τώρα ο υπαρχηγός της Χρυσής Αυγής παραμένει φυγάς. Κι ενώ οι διαβεβαιώσεις περί μηδενικής πιθανότητας διαφυγής κάποιου από τους καταδικασμένους έχουν πλέον γίνει παλιό ανέκδοτο, ο Παππάς εμφανίστηκε προκλητικά με συνέντευξή του στο Μακελειό του Σ. Χίου όπου και δηλώνει πως δεν σκοπεύει να παραδοθεί.

Το ότι ένας δημοσιογράφος κατάφερε να επικοινωνήσει με έναν ναζιστή, καταδικασμένο για διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης, τη στιγμή που η ΕΛ.ΑΣ υποτίθεται πως τον ψάχνει μέρα νύχτα και δεν τον βρίσκει, είναι ενδεικτικό τόσο της υποκρισίας της κυβέρνησης αλλά και των προτεραιοτήτων του Υπ. ΠροΠο Χρυσοχοϊδή.

Την ίδια στιγμή ο Υπουργός Εσωτερικών Μ. Βορίδης στα πλαίσια του νομοσχεδίου για τις εκλογές στην Αυτοδιοίκηση, φέρνει τροπολογία για την “αυστηροποίηση και τον σαφή καθορισμό του νομικού πλαισίου για τη στέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων των καταδικασθέντων για κακουργηματικές πράξεις”. Στην πραγματικότητα ο τσεκουροφόρος και πρώην γραμματέας της νεολαίας ΕΠΕΝ υπουργός προσπαθεί να ντύσει ένα βαθιά αντιδημοκρατικό νομοσχέδιο με ένα τσόφλι αντιφασισμού.

Όπως αναφέρει σε ανάρτησή του ο δικηγόρος, μέλος της Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της ΧΑ, **Θανάσης Καμπαγιάννης**: “Τα κωλύματα τα οποία τίθενται (περίπτωση των καταδικασμένων Χρυσαιγιτών) για την κατάθεση συνδυασμού, την ιδιωτική χρηματοδότηση κόμματος, τον ραδιοτηλεοπτικό χρόνο, την ηγετική ιδιότητα, εκκινούν από την ψήφιση του νόμου, καθώς απαιτείται μόνον πρωτόδικη (και όχι αμετάκλητη) καταδικαστική απόφαση. Ωστόσο, τα κωλύματα αυτά εύκολα προσπερνιούνται (πχ με τον διορισμό μελών με καθαρό ποινικό μητρώο στη διοικούσα επιτροπή και με την θέση ενός αχυρανθρώπου, πιθανόν συγγενικού προσώπου, στο πόστο του Προέδρου/Γραμματέα, τη στιγμή που ο κατάδικος θα διατηρεί τον ρόλο του Επίτιμου, κοκ). Μια τέτοια αντίδραση, ο Μιχαλολιάκος όχι μόνο την έχει προαναγγείλει, αλλά την έχει κιόλας μεθοδεύσει καταθέτοντας στον Άρειο Πάγο εναλλακτικό καταστατικό κόμματος-κλώνου με το όνομα «Εθνική Αυγή», το οποίο φυσικά ουδόλως πλήττεται από τις διατάξεις της τροπολογίας”.

Καραδοκούν

Οι πρώην χρυσαυγίτες τρέχουν να διεκδικήσουν την πρωτοκαθεδρία. Δεν είναι τυχαία η χρονική στιγμή που διάλεξε ο Χ. Παππάς να θυμίσει την ύπαρξή του και ότι αυτός ήταν πάντα ο εκλεκτός του Αρχηγού. Από τη μία, καραδοκούν οι Έλληνες για την Πατρίδα του **Κασσιδιάρη** που αγγίζουν, σύμφωνα με πρόσφατη δημοσκόπηση, το 1,4%. Από την άλλη, είναι η επιστροφή στην Ελλάδα - έστω και στη φυλακή- του Λαγού που από το 2019 έχει ιδρύσει την Ε.ΛΑ.ΣΥΝ και καθότι ελεύθερος διεκδικούσε την ηγεμονία στο χώρο. Ο **Λαγός** παρότι φυλακισμένος έχει το δικαίωμα να συμμετέχει στις διαδικασίες του Ευρωκοινοβουλίου και να λέει ότι διώκεται για τις ιδέες του.

Αγριεύει η μάχη των νεοναζί για την ηγεμονία, γιατί το κράτος και η κυβέρνηση τους αφήνουν τα περιθώρια -ό,τι θέατρο και να παίζει ο Βορίδης- αλλά και γιατί η κυβέρνηση συνεχίζει να παίζει καθημερινά το χαρτί του ρατσισμού που τους δυναμώνει. Το εργατικό κίνημα και η Αριστερά κέρδισαν την καταδίκη τους πρωτόδικα και θα πρέπει να συνεχίσουν, μέχρι αυτή να γίνει τελεσίδικη, έξω από τα δικαστήρια αλλά και όπου αλλού και με όποια μορφή προσπαθήσουν να ξαναεμφανιστούν.

Δημήτρης Δασκαλάκης

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Σήμα κινδύνου για τη φασιστική απειλή

Οι εκλογές της περασμένης Κυριακής στη Κύπρο κατέγραψαν μια σημαντική ήττα της αριστεράς αφού το ΑΚΕΛ είχε τις μεγαλύτερες απώλειες σε σχέση με τις εκλογές του 2016. Έπεσε από το 25,67% στο 22,34% που είναι το χαμηλότερο ποσοστό που πήρε μετά το 1974 και εξασφάλισε 15 έδρες, μια λιγότερη από όσες είχε στην προηγούμενη Βουλή. Απώλειες κατέγραψε και το κυβερνητικό κόμμα, ο Δημοκρατικός Συναγερμός (ΔΗΣΥ), που έπεσε από το 30,68% στο 27,77% και πήρε 17 έδρες χάνοντας επίσης μια έδρα. Απώλειες είχε και το Δημοκρατικό Κόμμα (ΔΗΚΟ) που έπεσε από το 14,49% στο 11,29% διατηρώντας όμως τις 9 έδρες του.

Κερδισμένοι των εκλογών είναι το ναζιστικό **ΕΛΑΜ**, παρακλάδι της Χρυσής Αυγής στη Κύπρο, που διπλασίασε τα ποσοστά και τις έδρες του, ανεβαίνοντας από το 3.71% στο 6.78% και στις 4 έδρες, όπως και η Δημοκρατική Παράταξη (ΔΗΠΑ) που προέκυψε από διάσπαση του ΔΗΚΟ που πήρε 6,10% και 4 έδρες. Η ΕΔΕΚ είχε μια μικρή άνοδο από 6,18% στο 6,72% και πήρε 4 έδρες, ενώ στα ίδια επίπεδα κινήθηκαν οι Οικολόγοι με 4,41% αυξάνοντας ωστόσο τις έδρες τους από 2 σε 3.

Πολλοί χαρακτήρισαν απρόσμενα αυτά τα αποτελέσματα. Για όσους όμως παρακολουθούν από κοντά τις πολιτικές εξελίξεις των τελευταίων χρόνων δεν αποτελεί καμιά έκπληξη, ούτε η άνοδος των ναζί, ούτε η πτώση του ΑΚΕΛ. Μπορεί να φαίνεται παράξενο όταν το κυβερνητικό κόμμα πέφτει πληρώνοντας το τίμημα της διακυβέρνησης Αναστασιάδη που όχι άδικα χαρακτηρίζεται η χειρότερη διακυβέρνηση από καταβολής της Κυπριακής Δημοκρατίας, να πέφτει και το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης.

Ποια αντιπολίτευση;

Από το 2013 που η κυβέρνηση Αναστασιάδη επέβαλε το κούρεμα καταθέσεων, τις μειώσεις μισθών και συντάξεων, τις περικοπές κοινωνικών δαπανών, τη διάλυση της Δημόσιας Υγείας και Παιδείας δεν αντιμετώπισε καμιά ουσιαστική αντιπολίτευση. Αντίθετα διάφοροι αναλυτές χαρακτήριζαν σημαντική την κοινωνική συναίνεση που είχε ο Αναστασιάδης στη διαχείριση της οικονομικής κρίσης. Αυτή η διαχείριση το μόνο που πέτυχε όμως ήταν να κάνει τους πλούσιους πλουσιότερους και τους φτωχούς φτωχότερους.

Όταν ξέσπασε το σκάνδαλο με τα χρυσά διαβατήρια που παραχωρούνταν

σε διάφορους «επενδυτές» πολλοί από αυτούς με ύποπτο ιστορικό, το ΑΚΕΛ είχε το μερίδιο της συμμετοχής σε αυτό και της ευθύνης του. Ένας από τους πρωταγωνιστές του περίφημου βίντεο του Αλ Τζαζίρα που αποκάλυψε με τον πιο παραστατικό τρόπο αυτό το σκάνδαλο ήταν ο βουλευτής του ΑΚΕΛ στην Αμμόχωστο **Τζιοβάνης**. Δεν είναι τυχαίο που το ΑΚΕΛ στην Αμμόχωστο κατέγραψε τη μεγαλύτερη μείωση, πάνω από 6 ποσοστιαίες μονάδες.

Σε όλη αυτή την περίοδο, τα τελευταία 8 χρόνια δύσκολα θα έβρισκε κανείς κάτι για το οποίο το ΑΚΕΛ θα μπορούσε να πει ότι πρωτοστάτησε για να το πετύχει και να εξασφαλίσει τα συμφέροντα των εργαζομένων. Ακόμη και στις μεγάλες κινητοποιήσεις του τελευταίου χρόνου που είχαν έντονο αντικυβερνητικό χαρακτήρα συμμετείχε εκ των υστέρων και κάτω από την πίεση των πρωτοβουλιών που πήραν άλλα σχήματα και οργανώσεις της πέραν του ΑΚΕΛ Αριστεράς.

Στα σκάνδαλα της διαφθοράς και της διαπλοκής ουσιαστικά δεν ξεπέρασε ποτέ το επίπεδο της γκρίνιας η αντιπολίτευσή του. Η στήριξή του στις μεγάλες μάχες των εκπαιδευτικών, των νοσηλευτών των εργαζομένων στην ΑΗΚ και σε άλλους τομείς ήταν περισσότερο τυπική παρά ουσιαστική.

Ακόμη χειρότερα όταν στην Ελλάδα η Χρυσή Αυγή καταδικάστηκε σαν εγκλη-

ματική οργάνωση και τα στελέχη της οδηγήθηκαν στη φυλακή δεν έκανε καμιά ουσιαστική προσπάθεια να οδηγηθούν σε δίκη και τα εδώ στελέχη του παραρτήματός της. Ουσιαστικά το άφησε στο απυρόβλητο, όπως και τα άλλα κόμματα της αντιπολίτευσης που μάλιστα οργάνωναν και κοινές εθνικιστικές εκδηλώσεις μαζί του. Δεν είναι τυχαία λοιπόν η άνοδος του ΕΛΑΜ.

Ψήφος δυσαρέσκειας

Σίγουρα οι 24 χιλιάδες που ψήφισαν τους ναζί του ΕΛΑΜ είναι μια δυσάρεστη εξέλιξη. Δυσάρεστο και απογοητευτικό είναι και το γεγονός της μείωσης της δύναμης του ΑΚΕΛ. Δεν πρέπει όμως να μας διαφεύγει ότι η συντριπτική πλειοψηφία του κόσμου έριξε ψήφο δυσαρέσκειας προς την κυβέρνηση. Ο ΔΗΣΥ με το 27,7% είναι μόνος απέναντι σε ένα 72,3% που ψήφισε ενάντια στην κυβέρνηση και το κυβερνητικό κόμμα. Σίγουρα δεν είναι ενιαίο αυτό το κομμάτι αλλά είναι σίγουρο ότι θα είναι πολύ δύσκολο για το κυβερνητικό κόμμα να εξασφαλίζει τις συμμαχίες που χρειάζονται στη Βουλή για να εξασφαλίζει τις πλειοψηφίες που θα του επιτρέπουν να περνά τα κυβερνητικά νομοσχέδια.

Γι’ αυτό και δεν πανηγυρίζει κανείς στην κυβερνητική παράταξη.

Ντίνος Αγιωμαμίτης

Διαδήλωση εκπαιδευτικών στη Λευκωσία

Μαζικός ξεσηκωμός σε όλους τους χώρους

Είναι υποχρέωσή μας να ανταπταθούμε σε αυτό το νομοσχέδιο που κάνει λάστιχο τους χρόνους εργασίας που ταυτόχρονα αυξάνονται, αντί ως προηγμένη χώρα να αυξάνουμε τον χρόνο για ξεκούραση και ψυχαγωγία. Επίσης, καταργεί την απεργία στην πράξη, διαλύει τα συνδικάτα και διώκει ποινικά τον συνδικαλισμό.

Σύμφωνα με το v/s, ορίζεται ως προσωπικό ασφαλείας το ελάχιστο προσωπικό για να μην σταματάει ποτέ η λειτουργία. Αυτό είναι αντισυνταγματικό και αντιδημοκρατικό. Ακόμα και την περιφρούρηση σε μια απεργία την κάνουν αιτία να βγει καταχρηστική με τη δικαιολογία της ψυχολογικής βίας. Θα πρέπει να στείλουμε το μήνυμα ότι αυτά δεν θα επιτρέψουμε να περάσουν. Απεργούμε και συμμετέχουμε μαζικά στις 10 Ιούνη στην πανεργατική απεργία.

Την προηγούμενη βδομάδα κάναμε στάση εργασίας παλεύοντας για συλλογική σύμβαση εργασίας, προσλήψεις προσωπικού και για ανταλλακτικά γιατί τα τρένα τα έχουν αφήσει στο έλεος. Αντί η διοίκηση να δώσει λύσεις στα προβλήματα μας πήγαν στα δικαστήρια, λες κι είμαστε κακοποιοί, για να βγάλουν παράνομη τη στάση εργασίας. Η διοίκηση πάει να εφαρμόσει το νέο v/s πριν την ώρα του, απειλώντας μας με πρόστιμα και ποινές. Εμείς δεν κάναμε πίσω, απεργήσαμε με την κάλυψη του ΕΚΑ και με τη συμμετοχή των συναδέλφων που στήριξαν την απεργία.

Σπύρος Ρεβύθης, πρόεδρος Σωματίου Εργαζομένων Λειτουργίας Μετρό Αθηνών (ΣΕΛΜΑ)

Η Ομοσπονδία Συλλόγων Υπουργείου Εργασίας αποφάσισε ομόφωνα τη συμμετοχή στην 24ωρη απεργία της ΑΔΕΔΥ και κήρυξε άλλη μία 24ωρη στις 2 Ιούνη ενάντια στο νομοσχέδιο του Χατζηδάκη.

Είχε προηγηθεί μαζική γενική συνέλευση με όλους να συμφωνούν ότι πρέπει να παλέψουμε ενάντια στο v/s και εξόρμηση από τη δική μας μεριά με τα υλικά του Συντονισμού για να συζητήσουμε με τους συναδέλφους και να οργανώσουμε το κατέβασμα στην απεργία.

Το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕ-ΠΕ) αυτό το διάστημα είναι σε μεγάλη υποβάθμιση. Πάρα πολλά εργασιακά δικαιώματα έχουν υπονομευτεί, υπάρχει υποστελέχωση, ενώ περισσότερο μας παρακινούν να ελέγξουμε μάσκες και αποστάσεις στα τραπέζια παρά τα ουσιώδη. Λόγω πανδημίας έχει ανασταλεί η υποχρέωση των εργοδοτών να υποβάλουν τα ωράρια στο ΕΡΓΑΝΗ. Και η εικόνα είναι ότι υπάρχει παραβατικότητα στα ωράρια και στις συμβάσεις, ειδικά στα επισιτιστικά μαγαζιά. Όσο για τους μετανάστες εργαζόμενους, ακόμα και όσοι έχουν χαρτιά, είναι το πιο χτυπημένο κομμάτι στην καταστρατήγηση των δικαιωμάτων τους.

Το ΣΕΠΕ ήταν παλιότερα μια ειδική γραμματεία του Υπουργείου Εργασίας με μια σχετική ανεξαρτησία, αλλά τον Ιούλιο του 2019 ο Βρούτσος το υποβάθμισε σε μια διεύθυνση του υπουργείου, όπως όλες οι άλλες. Τώρα με το νομοσχέδιο του Χατζηδάκη κάνει το εντελώς αντίθετο, κάνοντας μας μια Ανεξάρτητη Αρχή, όχι για να έχουμε αυτονομία, αλλά για να μην υπάρχει καμία πολιτική ευθύνη για ό,τι κάνει ή δεν κάνει το ΣΕΠΕ. Αποδομεί τον κοινωνικό του χαρακτήρα δίνοντας υπερεξουσίες στον «ανεξάρτητο» Μάνατζερ-Διοικητή. Επίσης, με το νέο νομοσχέδιο, συνδικαλιστικά κυρίως ζητήματα, όπως κλαδικές συμβάσεις που δεν εφαρμόζονται από τους εργοδότες, δεν θα περνούν από εμάς, αλλά από τον ΟΜΕΔ.

Μάνθος Ασλανίδης,
εργαζόμενος ΣΕΠΕ

Οι εργαζόμενοι στην Ιδιωτική Υγεία συμμετέχουμε στην πανεργατική απεργία μετά από απόφαση της σύσκεψης του συνδικάτου μας στις 28/5. Η σύσκεψη έγινε με αφορμή το αντεργατικό νομοσχέδιο του Χατζηδάκη και συγκέντρωσε το ενδιαφέρον μελών του σωματείου.

Συζητήθηκε ότι με την εφαρμογή του 10ωρου εργασίας χωρίς αμοιβή για τις 2 ώρες, αλλά με την συσσώρευση ωρών ρεπό, στην Ιδιωτική Υγεία που ήδη οι εργαζόμενοι αθροίζουν ρεπό, λόγω των συχνών παραιτήσεων, κατανοούμε ότι το μόνο που προσφέρει το νέο νομοσχέδιο είναι η φθηνότερη και εντατικότερη εργασία. Από την άλλη καταργεί πλήρως τις συλλογικές συμβάσεις και επιτρέπει ελαστικότερες σχέσεις εργασίας, π.χ. μερική απασχόληση εργαζομένων με διακεκομμένο ωράριο. Όσον αφορά στις απολύσεις τονίστηκε η αφαίρεση της δυνατότητας επαναπροσλήψης μετά από μια άκυρη απόλυση και η παρακώλυση στην οργάνωση μιας απεργίας.

Εμείς ως ΑΣΚΥ, παράταξη της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, κάναμε παρέμβαση τόσο με εξόρμηση στα μέλη του σωματείου όσο και με την τοποθέτησή μας στη συζήτηση.

Πηνελόπη Κουτσουδάκη,
εργαζόμενη στην Ιδιωτική Υγεία

Θα απεργήσουμε πανεργατικά για να μην περάσει το νομοσχέδιο έκτρωμα του Χατζηδάκη που ανατρέπει τα πάντα στον κόσμο της εργασίας.

Αφορά όλη την κοινωνία γιατί τα συμματοπλέγματα απέναντι στα εργατικά δικαιώματα απλώνονται για κάθε εργαζόμενο, πολύτιμ και νεολαία. Θέλουν η καθημερινότητα, η ζωή, η ανόσα του κάθε εργαζόμενου να ανήκει στην ευθύνη της εργοδοσίας με την αύξηση των υπερωριών και με την ατομική διαπραγμάτευση για το μισθό και τους δρους εργασίας. Είναι ένα εφιαλτικό σενάριο που μας γυρίζει στις αρχές του προηγούμενου αιώνα.

Αυτό το νομοσχέδιο αντανακλά και στον δημόσιο τομέα. Ήδη ο Υπουργείο Παιδείας σχεδιάζει την αύξηση του ωραρίου, τη μείωση του εκπαιδευτικού προσωπικού και όλα αυτά αφού θεσμοθέτησε την αύξηση των μαθητών σε κάθε τάξη. Τα σχολεία λειτουργούν μόνο με την παιδαγωγική έννοια και η μόνη προστασία είναι η αγωνία των δασκάλων και των γονιών για τα παιδιά. Εκτός από τα ανοιχτά παράθυρα, κανένα άλλο ουσιαστικό μέτρο δεν έχει παρθεί από την κυβέρνηση.

Γιάννης Αναγνωσταράς, δάσκαλος, μέλος ΔΣ ΔΟΕ

Εσσηκωμός και οργάνωση για δράση! Αυτό είναι το κλίμα που επικρατεί στην εργατική τάξη που ετοιμάζεται για τη μεγάλη πανεργατική μάχη στις 10 Ιούνη ενάντια στο νομοσχέδιο του Χατζηδάκη.

Νοσοκομεία, δήμοι, σχολεία, υπουργεία, συγκοινωνίες και καράβια, καλλιτέχνες, εργάτες στον επισιτισμό και τουρισμό, διανομείς, εργαζόμενοι στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, μόνιμοι και συμβασιούχοι, φοιτητές και μαθητές, όλες και όλοι μαζί, απεργούν και διεκδικούν να τσακίσουν και το νομοσχέδιο και την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Όλα αυτά τα εργατικά κομμάτια δεν σταμάτησαν να δίνουν μάχες μέσα στην πανδημία, δυνάμωσαν τα σωματεία τους και διεκδικούν προσλήψεις, συλλογικές συμβάσεις, μονιμοποίηση. Σε αυτές τις μάχες θέλουν να βάλουν φρένο με το v/s που ποινικοποιεί τον συνδικαλισμό και ενισχύει τους απεργοσπαστικούς μηχανισμούς.

Αυτή η δυναμική του εργατικού κινήματος ανάγκασε την ΑΔΕΔΥ, τις Ομοσπονδίες και τα Εργατικά Κέντρα να καλέσουν κόντρα στις διαλυτικές προσπάθειες της κυβέρνησης και της ΓΣΕΕ την απεργία της Πρωτομαγιάς, η επιτυχία της οποίας έπαιξε ρόλο για να κινηθούν πάλι για τη συνέχεια και να καλέσουν την πανεργατική απεργία στις 3 Ιούνη.

Η απόφαση της ΓΣΕΕ για κήρυξη απεργίας στις 10 Ιούνη

Τη Δευτέρα 31/5 το πρωί στην πύλη του ΓΝΑ Γεννηματάς, μέλη του Συντονιστικού Νοσοκομείων μοιράσαμε στους εργαζόμενους όλων των ειδικοτήτων την ανακοίνωση του σωματείου μας, που πήρε ομόφωνα απόφαση για την απεργία ενάντια στο νομοσχέδιο του Χατζηδάκη.

Η αφίσα του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης που καλεί στην απεργία κυριαρχεί μέσα κι έξω από το νοσοκομείο.

Ο κόσμος έπαιρνε την προκήρυξη για να την μελετήσει και άνοιγε η συζήτηση πώς το νομοσχέδιο θίγει και τους εργαζόμενους στο Δημόσιο. Η καθαριότητα στο νοσοκομείο έχει ήδη περάσει σε εργολάβο, ενώ συζητείται σε καίρια τμήματα όπως το Τμήμα Επειγόντων Περιστατικών να βάλουν τους ιδιώτες μέσα με ΣΔΙΤ. Οι ιδιώτες, ειδικά με την πανδημία, βρίσκαν την ευκαιρία να ζητήσουν “φιλέτα” μέσα στη δημόσια Υγεία. Το μεσημέρι κάναμε μάζεμα της επιτροπής αγώνα και αποφασίσαμε ο καθένας να αναλάβει την ενημέρωση και την οργάνωση στο τμήμα του, αλλά και παρατρέα.

Πρέπει να το μπλοκάρουμε ώστε να μην περάσει το v/s, γιατί θίγει όλη την εργατική τάξη. Ποινικοποιεί τον συνδικαλισμό και χτυπάει τις απεργίες, γι’ αυτό η πανεργατική απεργία αυτή πρέπει να είναι νικηφόρα.

Βασιλική Κανέλλου, συμβασιούχος ΟΑΕΔ, στο Τμήμα Επειγόντων του ΓΝΑ Γεννηματάς

Θα είμαστε παρόντες στη μεγάλη απεργιακή κινητοποίηση, γιατί θεωρούμε ότι δικαιώματα που κατακτήθηκαν με αίμα και ιδρώτα καταστρατηγούνται. Στη διεύθυνση της καθαριότητας του Δήμου Αθήνας τα σωματεία με απόλυτη συνενόηση και συνεργασία θα κινητοποιηθούμε και για την επιτυχία της απεργίας και για την παρουσία μας στον δρόμο.

Τα ρεπό πρέπει να δίνονται για την ανάπαυση του εργαζομένου και όχι αμοιβή για τις απλήρωτες υπερωρίες που θέλουν να κάνουν. Ξεκινώντας από αυτό θέλουν να ξηλώσουν όλο το πουλόβερ των δικαιωμάτων με όφελος μόνο για τους εργοδότες. Το νομοσχέδιο υπονομεύει τις συλλογικές διαδικασίες των εργαζόμενων στις συνελεύσεις, στις εκλογές, κτλ, γιατί δεν θα έχουν ζωντανή παρουσία και θα δημιουργηθούν σοβαρά ζητήματα στην αντιπροσώπευσή τους.

Στους Δήμους πάντα παλεύουμε για το δημόσιο κοινωνικό συμφέρον ενάντια στο να μπουν μέσα οι ιδιώτες. Δημιουργούνται αναπτυξιακές εταιρίες μέσα στους Δήμους που μπορούν να αναλαμβάνουν τα πάντα, να αποφασίζουν για προβλήματα που προκύπτουν και να προσλαμβάνουν και το απαραίτητο προσωπικό με μηδέν δικαιώματα και χωρίς συλλογική σύμβαση.

Ηλίας Κουτσουμπέλης,
πρόεδρος Σωματείου Οδηγών Εργαζομένων Δήμου Αθήνας

ήταν μια ευκαιρία για κλιμάκωση με δυο πανεργατικές και στις 3 και στις 10 Ιούνη. Όπως τονίζει ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης και το Συντονιστικό Νοσοκομείων στην ανακοίνωσή τους: «πρότειναν την πραγματοποίηση πανεργατικής απεργίας και στις 3 και στις 10 Ιούνη. Γιατί έτσι, με σκληρούς, ανονυχητούς, απεργιακούς αγώνες μπορούμε να αναγκάσουμε τον Χατζηδάκη και όλη την κυβέρνηση να τους εμποδίσουμε να το φέρουν ακόμα και στη Βουλή.

Γιατί η οργή των εργαζόμενων απέναντι στο αντεργατικό έκτρωμα του Χατζηδάκη έχει τη δύναμη να οργανωθεί και σε μία και σε δυο και σε όσες απεργιακές κινητοποιήσεις χρειαστεί για να στείλει το νομοσχέδιο και την ίδια την κυβέρνηση στα σκουπίδια».

Παρ’ όλα αυτά, οι ηγεσίες της ΑΔΕΔΥ και του ΕΚΑ προτίμησαν να αναβάλουν την απεργία της 3 Ιούνη και να την μεταφέρουν στις 10. Η πιο αποτελεσματική απάντηση απέναντι στις μανούβρες της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας είναι να αξιοποιήσουμε τη βδομάδα που έρχεται για την καλύτερη οργάνωση όλων των εργατικών χώρων για να βγει μια πανεργατική απεργία σεισμός. Μια τέτοια εξέλιξη θα κάνει δυνατή την απεργιακή συνέχεια και κλιμάκωση, ώστε ακόμα κι αν το ψηφίσουν να μην αφήσουμε την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να το εφαρμόσει.

Οργανώνουμε για την επιτυχία της πανεργατικής απεργίας, ξεσηκώνοντας τους εργαζόμενους του Υπουργείου Πολιτισμού με εξορμήσεις στο Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων (ΤΑΠΑ) στον Ρέντη, στην Ακρόπολη και στο Βυζαντινό Χριστιανικό Μουσείο. Στο ΤΑΠΑ μαζεύτηκαν οι εργαζόμενοι του ορόφου, στην πλειοψηφία τους συμβασιούχοι, για να κάνουμε αυτή την κουβέντα, που αποδείχτηκε πολύτιμη, καθώς οι περισσότεροι δεν είχαν πλήρη εικόνα για το τι περιλαμβάνει το νομοσχέδιο.

Αντίστοιχα, στο Βυζαντινό, πέρα από την εξόρμηση, πραγματοποιήσαμε σύσκεψη του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης, ενεργοποιώντας την επιτροπή αγώνα που ήδη υπάρχει για να μπει μπροστά στην οργάνωση της απεργίας και της διαδήλωσης. Υπήρξε ανάγκη να απαντήσουμε ενάντια στις απάτες του νομοσχεδίου. Έχουμε ταυτόχρονα να παλέψουμε για προσλήψεις μόνιμου προσωπικού. Μιλάνε για Τουρισμό και δεν έχουν ακόμα προσλάβει φύλακες. Πάρα πολλοί εργαζόμενοι στο ΥΠΠΟ, παρά το ότι είναι Δημόσιο, δουλεύουν σε υπεργολαβίες ιδιωτών και γι’ αυτό δεν καλύπτονται από πουθενά. Αυτός ο κατακερματισμός προωθείται ακόμα περισσότερο με το v/s του Χατζηδάκη, καθώς θα γίνεται κατ’ ιδίαν συνεννόηση με τον εργοδότη. Φτιάξαμε νέο πανό που έχει πάνω ζωγραφισμένη μια γαλέρα με ερπύστριες για να κατέβουμε στην απεργία.

Θωμάς Κατσαρός, εργαζόμενος ΥΠΠΟ στο Βυζαντινό Χριστιανικό Μουσείο

Στο κτίριο της ΑΑΔΕ στην Καλλιθέα οργανώνουμε την πανεργατική απεργία, κοσμήσαμε τους τοίχους με την αφίσα του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης και κάναμε εξόρμηση στους συναδέλφους, καλύπτοντας το κενό της οργάνωσης που αφήνει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Πραγματοποιήσαμε σύσκεψη του Συντονισμού στις 25/5 με τον Κ. Καταραχιά, τον απολυμένο πρόεδρο του σωματείου του Αγ. Σάββα και την Τιάνα Ανδρέου, μέλος ΔΣ της ΟΣΥΟ. Καταλήξαμε σε οργανωτικά βήματα για την επιτυχία της απεργίας και στη συγκρότηση μπλοκ εργαζομένων του Υπ. Οικονομικών.

Συμμετείχαν συνάδελφοι που οργανώνουν μαζί μας την καμπάνια συλλογής υπογραφών για σύγκληση Γενικής Συνέλευσης, ώστε να μπορέσουμε να αποφασίσουμε δράσεις για τα κρίσιμα μέτωπα της περιόδου (Ειδικό Μισθολόγιο, νόμος Χατζηδάκη, μετακόμιση σε νέο κτίριο). Το Ειδικό Μισθολόγιο είναι επίθεση παρόμοια με του Χατζηδάκη, θέλει να φέρει την ατομική διαπραγμάτευση στον μισθό.

Νίκος Τουρνάς, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζομένων ΑΑΔΕ

Το θέατρο ΕΜΠΡΟΣ δεν είναι μόνο ένας καλλιτεχνικός χώρος, αλλά ένας χώρος που ενώνει τους αγώνες, γι’ αυτό είμαστε σε κινητοποιήσεις των σωματείων και θα είμαστε και στην πανεργατική απεργία.

Θέλουμε να σταματήσουμε τον νόμο του Χατζηδάκη και να ρίξουμε την κυβέρνηση. Κόντρα στην προσπάθειά τους να μας διασπάσουν με πάρα πολλούς τρόπους είναι ζήτημα η ένωση των αγώνων. Για μας τέχνη και πολιτική είναι ένα πράγμα. Θεωρούμε ότι το όραμα του καλλιτέχνη δεν ξεχωρίζει από το όραμα μιας ελεύθερης κοινωνίας. Η συμπαράσταση τόσο των πολλών χιλιάδων στο ΕΜΠΡΟΣ ήταν καταπληκτική. Δεν μας κρατάει τίποτα άλλο παρά το κίνημα.

Ντίνα Καφετεράνη, ηθοποιός, μέλος της ομάδας «Αδελφοί Σκυλές»

Με εκατοντάδες δράσεις, συσκέψεις, αφισκολλήσεις, εξορμήσεις, σε εργατικούς χώρους, πλατείες και γειτονιές, οι πυρήνες του ΣΕΚ με την Εργατική Αλληλεγγύη και τα υλικά του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης οργάνωσαν για την επιτυχία της πανεργατικής απεργίας, με την υποδοχή του κόσμου να είναι ενθουσιώδης.

«Η εξόρμηση που οργανώσαμε στο Σισμανόγλειο, εν όψει της απεργίας, συνάντησε την οργή των εργαζομένων ενάντια στο νομοσχέδιο Χατζηδάκη και την κυβέρνηση της ΝΔ», μας είπε ο **Ορέστης Ηλιάς** από τον πυρήνα του ΣΕΚ **Χαλανδρίου**. «Από τις καθαρίστριες μέχρι τους νοσηλεύτες και τους γιατρούς, η συζήτηση για την απεργιακή κλιμάκωση φούντωνε με τους περισσότερους να αγοράζουν την Εργατική Αλληλεγγύη και να προμηθεύονται προκηρύξεις και αφίσες για να διακινήσουν. Αρκετοί ζητούσαν να συνδεθούν περισσότερο με τις δράσεις του ΣΕΚ στη γειτονιά τους!»

«Στις εξορμήσεις στα νοσοκομεία Αττικό και Δρομοκαίτειο, αλλά και στον πεδόδρομο στο Μουσείο ΕΑΜ στο Περιτέρι, η αίσθηση που είχε κάποιος μέσα από την συζήτηση που άνοιγε ήταν ότι η απεργία θα καθορίσει το αν θα κατατεθεί όπως το αντεργατικό νομοσχέδιο του Χατζηδάκη», σημειώνει ο **Σπύρος Γεωργακόπουλος** από τον πυρήνα του ΣΕΚ στο **Περιτέρι**. «Όλοι έβραζαν το ζήτημα μιας μαζικής απεργίας και θεωρούσαν θετικό ότι υπάρχει απεργία πριν ακόμα κατατεθεί. Για πολλούς η απεργία είναι η συνέχεια της θης Μάη, όπως και η νίκη της επαναπρόσληψης του Καταραχιά και έμπαινε το ζήτημα τα σωματεία να παίξουν βασικό ρόλο στη σύγκρουση αυτή. Επίσης, προχωρήσαμε σε αφισκολλήση γύρω από εργατικούς χώρους (ΟΑΕΔ, Περιφέρεια τμήμα Δυτικού τομέα Αθηνών, ΙΚΑ, πολεοδομία) του Περιστερίου, αλλά και σε μια μεγάλη αφισκολλήση στο κέντρο του Περιστερίου».

«Τη Δευτέρα 31/5, συνεργείο της Εργατικής Αλληλεγγύης έφτασε στη Διεύθυνση Καθαριότητας του Δήμου Αθηνών για την οργάνωση της πανεργατικής απεργίας», μας είπε ο **Γιάννης Σουμπάσης**, από τον πυρήνα του ΣΕΚ στα **Πετράλωνα**. «Τα πιο ενεργά σωματεία του δήμου προετοιμάζονται για την απεργιακή τους παρουσία με συνέλευση και ξεχωριστό πανό, δίπλα στην ΠΟΕ-ΟΤΑ. Μάχη ενάντια στον ν. του Χατζηδάκη σημαίνει και παρέμβαση στις γειτονιές. Στα Πετράλωνα βγήκαμε την Παρασκευή 28/5 το απόγευμα στον σταθμό του ΗΣΑΠ και μοιράσαμε την προκήρυξη και την Εργατική Αλληλεγγύη που καλούσε στην απεργία. Η εξόρμηση ήταν πολύ πετυχημένη. Ο κόσμος γνωρίζει καλά τι φέρνει το νομοσχέδιο και η πρόταση για απεργία μπορεί να ξεσηκώσει τις γειτονιές και να βοηθήσει τον ξεκαθάρισμα για το που βρίσκεται η δύναμη μας! Συνεχίζουμε με τον ίδιο τρόπο και αυτή τη βδομάδα, με ντυντούκες,

αφίσες και εξορμήσεις για να γίνει κέντρο η απεργία στον κόσμο της γειτονιάς και της πλατείας».

«Με τα μέλη του πυρήνα ΣΕΚ **Εξαρχείων**, το προηγούμενο Σάββατο, κάναμε εξόρμηση και αφισκολλήση στη λαϊκή για να καλέσουμε τον κόσμο της γειτονιάς να απεργήσει και να διαδηλώσει, ενάντια στο αντεργατικό νομοσχέδιο», μας είπε η **Μαρία Ρίζου**. «Η ανταπόκριση ήταν μεγάλη, εργαζόμενοι/ες, κόσμος της γειτονιάς και νεολαία στήριξαν το κείμενο υπογραφών μας, με σκοπό να οργανώσουμε μαζί την απεργία στους εργατικούς χώρους και στη γειτονιά, καθώς και τις υπόλοιπες μάχες».

Μήνυμα

«Το Σάββατο στην εξόρμησή μας στο μνημείο του Λαμπράκη, ο κόσμος που περνούσε, ακούγοντας τα συνθήματα, «Κάτω τα χέρια από το οχτάωρο και τα συνδικάτα μας», “Εμπρός για την πανεργατική απεργία”, σταματούσε, έπαιρνε την προκήρυξη, ρωτούσε ποτέ και πού θα είναι η απεργιακή συγκέντρωση», μας είπε η **Μαρία Τσίρμα** από το ΣΕΚ στη **Θεσσαλονίκη**. Δώσαμε 8 εφημερίδες και ανοίξαμε αρκετές φορές τη συζήτηση με τον κόσμο. Άνοιγε η συζήτηση για το πόσο σκληρό είναι το νομοσχέδιο του Χατζηδάκη, που “απελευθερώνει” το ωράριο και “σκαλβώνει” εμάς τους εργαζόμενους. Θα ήθελα να επισημάνω ότι αυτή η εξόρμηση στο μνημείο Λαμπράκη ήταν πολύ εμπνευστική για εμάς. Σε αυτήν ήρθε μετά από καιρό μέλος του πυρήνα μας, που πήρε την ντυντούκα κι ήταν ιδιαίτερα ξεσηκωτικός. Στην πύλη του νοσοκομείου ΑΧΕ-ΠΑ που πήγαμε την Πέμπτη πρωί, το προσωπικό που έμπαινε έπαιρνε την προκήρυξή μας για την απεργία και αισθανόταν ότι “κάτι γίνεται”, ότι δεν θα αφήσουμε να περάσει το νομοσχέδιο που θα μας γυρίσει στον εργασιακό Μεσαίωνα».

«Μεγάλη απήχηση είχε το απεργιακό μήνυμα στους δικαστικούς υπαλλήλους στα δικαστήρια Θεσσαλονίκης, στην εξόρμηση με την Εργατική Αλληλεγγύη της περασμένης Δευτέρας», επισημαίνει ο Ευκλείδης Μακρόλογος. «Αρκετοί υπάλληλοι γνώριζαν για την απεργία και οργάνωναν τη συμμετοχή τους σε αυτήν αλλά και στην απεργιακή συγκέντρωση. Η οργή ήταν εμφανής τόσο για την επίθεση του Χατζηδάκη όσο και για την κυβέρνηση συνολικά. Άλλωστε στα δικαστήρια εργάζονται και πρώην υπάλληλοι της Ολυμπιακής που έχουν βιώσει από πρώτο χέρι τις επιθέσεις της ΝΔ και του Χατζηδάκη συγκεκριμένα και κρατάνε “ανοιχτούς λογαριασμούς”. Ως προς την ίδια την απεργιακή κλιμάκωση που χρειάζεται, οι περισσότεροι/ες αναγνώριζαν ότι είναι μια κρίσιμη μάχη και η κυβέρνηση θα μετρήσει τις αντιδράσεις. Είναι δηλαδή κρίσιμη η συμμετοχή στις μάχες για να μην τολμήσει η κυβέρνηση να συνεχίσει τις επιθέσεις της, αλλά για να ξεμπερδέουμε μαζί της το συντομότερο!».

Μάνος Νικολάου

26/5, Συλλαλητήριο της ΑΔΕΔΥ στην Αθήνα ενάντια στο v/s Χατζηδάκη. Φωτ.: Μάνος Νικολάου

Μεγάλη συμμετοχή και πλούσια πολιτική συζήτηση χαρακτήρισε την διαδικτυακή εκδήλωση «Ο Λένιν σήμερα – Κόμμα, τάξη, κίνημα» που οργάνωσε το Σάββατο 29 Μάη το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα. Ήταν η καλύτερη πρόγευση για τον “Μαρξισμό 2021”, το φεστιβάλ επαναστατικών ιδεών που οργανώνει κάθε χρόνο το ΣΕΚ και που φέτος θα γίνει το Σαββατοκύριακο 10 και 11 Ιούλη.

Την εισήγηση έκανε ο **Πάνος Γκαργκάνας**, διευθυντής της Εργατικής Αλληλεγγύης (τα βασικά σημεία της ομιλίας του δημοσιεύουμε σε αυτό το δισέλιδο), ενώ δεκάδες ήταν οι παρεμβάσεις στη συζήτηση. Στη Ρώσικη Επανάσταση και τις κατακτήσεις της αναφέρθηκε η **Αφροδίτη Φράγκου**, δημοσιογράφος της εφημερίδας, περιγράφοντάς την ως «το πανηγύρι όλων των καταπιεσμένων», για να τονίσει ότι ο επαναστατικός δρόμος μπορεί και σήμερα να απελευθερώσει όλη την κοινωνία από τη βαρβαρότητα του καπιταλισμού.

Στην κομβική κληρονομιά του Λένιν με τα βιβλία ‘Οι Θέσεις του Απρίλη’ και ‘Κράτος και Επανάσταση’ στάθηκε ο **Ευκλείδης Μακρόγλου**, μέλος ΔΣ του Δικηγορικού Συλλόγου στη Θεσσαλονίκη, αναδεικνύοντας πόσο κρίσιμη είναι η ύπαρξη ενός μεγάλου κόμματος με επαναστατική στρατηγική και τακτική μέσα στις μάχες του εργατικού κινήματος. «Ένα τέτοιο μεγάλο κόμμα που να οργανώνει και να προχωράει τους αγώνες, που να είναι ανοιχτό, να συζητά δημοκρατικά και να δρα συλλογικά, χρειαζόμαστε και σήμερα», είπε.

Την έννοια του δημοκρατικού συγκεντρωτισμού ως του πιο αποτελεσματικού τρόπου λειτουργίας ενός επαναστατικού κόμματος ανέλυσε ο **Βασίλης Μυρσινιάς**, εργαζόμενος στον επισιτισμό και μέλος της αντικαπιταλιστικής κίνησης “Η Καμαριέρα”, καθώς και το ρόλο που παίζουν οι επιτροπές αγώνα και οι απεργιακές επιτροπές στους χώρους δουλειάς για την ενίσχυση πολιτικά και οργανωτικά των αγώνων.

Στην απαραίτητη συμμαχία του φοιτητικού κινήματος με το εργατικό αναφέρθηκε ο **Νίκος Γεροντής**, φοιτητής στο ΠΑΔΑ, μια συμμαχία που μπορεί να ανοίξει το δρόμο για την ανατροπή όχι μόνο της σημερινής κυβέρνησης και των επιθέσεών της αλλά και όλου του συστήματος που βάζει τα κέρδη των καπιταλιστών πάνω από την Παιδεία, την Υγεία και όλες τις ανάγκες της κοινωνίας.

Τους προβληματισμούς του για το πώς θα μπορούσε να αντιδράσει περισσότερο ο κόσμος σήμερα εν καιρώ πανδημίας, έκφρασε ο **Όμηρος Τζιμάρας**, ιδιωτικός υπάλληλος, λέγοντας ότι και απέναντι στο νόμο Χατζηδάκη «ο λαός πρέπει να ακουστεί». Ενώ το ερώτημα «αν θέλουν οι εργάτες να κυβερνήσουν» έθεσε ο **Νίκος Σμπαρούνης**, εργαζόμενος στο ΜΕΤΡΟ, προτρέποντας στην μεγαλύτερη προσπάθεια για πολιτική συζήτηση με τους εργαζόμενους.

Στις πρωτοβουλίες του ΣΕΚ για οργάνωση και κλιμάκωση των αγώνων, βασισμένο στις εργατικές πρωτοπορίες στους χώρους όπως στα νοσοκομεία, στάθηκε ο **Γιάννης Κούτρας**, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων στο Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης. «Η εφημερίδα μας δείχνει ότι δεν είμαστε μόνο μαχητικοί συνδικαλιστές, αλλά και αντιρατσιστές και αντιφασίστες και ενάντια σε κάθε είδους καταπίεση. Έτσι μπορείτε να κερδίζετε στην επαναστατική προοπτική», τόνισε.

Ριζοσπαστικοποίηση

Για το μεγάλο στόχο της επαναστατικής αλλαγής της κοινωνίας σε σύνδεση με τους καθημερινούς αγώνες που δίνει η εργατική τάξη και το ρόλο των επαναστατών, μίλησε και η **Ιωάννα Παυλοπούλου**, από το Ίλιον. Ενώ στη νέα ριζοσπαστικοποίηση που υπάρχει σήμερα ενάντια στο σύστημα στάθηκε ο **Γιώργος Ράγκος** από το Νέο Ηράκλειο, τονίζοντας ότι καθήκον του επαναστατικού κόμματος είναι να την οδηγήσει στη νίκη κόντρα στις διαστρεβλώσεις, τις συκοφαντίες και τα ψέματα της κυρίαρχης τάξης απέναντι στην προοπτική της εργατικής επανάστασης.

Το ρόλο του κόμματος στο ξεδίπλωμα των αγώνων στο Βόλο, τόσο στους εργατικούς χώρους όσο και στα πανεπιστήμια και στις γειτονιές της πόλης, ανέδειξε ο **Τάσος Τσιούνης**. Στη δύναμη της εργατικής τάξης να κυβερνήσει, με βάση την εμπειρία της Ρώσικης Επανάστασης, επέστρεψε ο **Μηνάς Χρονόπουλος**, από τα Ιλίσια, τονίζοντας το ρόλο των Μπολσεβίκων στην επαναστατική διαδικασία. Ενώ για το δημοκρατικό συγκεντρωτισμό σαν έναν διαρκή διάλογο του επαναστατικού κόμματος με την εργατική τάξη, μίλησε κι ο **Νεκτάριος Χάινταρ**, από τη Θεσσαλονίκη.

«Ποιος μπορεί μετά τη ΝΔ; Είναι το ερώτημα που απασχολεί την εργατική τάξη καθώς δίνει τις μάχες της με το νόμο Χατζηδάκη και όλες τις επιθέσεις», είπε η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων στο ΓΝΑ Γεννηματάς. «Ο ρόλος του επαναστατικού κόμματος μέσα στις μάχες είναι να ανοίγει τη συζήτηση για την εναλλακτική του Λένιν», τόνισε.

Ο Λένιν σήμερα

Μέσα στην ιστορία της εργατικής τάξης, του κινήματός της και των επαναστατών που το έχουν υπηρετήσει, ο Λένιν έχει μια ξεχωριστή θέση. Κι αυτό γιατί έδρασε πολιτικά στη μεγαλύτερη περίοδο εργατικών επαναστάσεων που σημάδεψε τις αρχές του 20ου αιώνα. Ούτε πριν από εκείνη την εποχή ούτε μετά, δεν έχει υπάρξει ένα τόσο μεγάλο κύμα, όπως οι επαναστάσεις στη Ρωσία το 1905 και το 1917, αλλά και στη Γερμανία, την Ουγγαρία, την Ιταλία. Είναι στοιχεία που τα παίρνουμε υπόψη μας για να αναφερθούμε στον επαναστάτη που ήταν πρωταγωνιστής σε αυτή τη φοβερή περίοδο, για να μπορούμε να έχουμε πολύτιμα συμπεράσματα από τη δράση και τις παρεμβάσεις του.

Τρία είναι τα κεντρικά ζητήματα που ξεχωρίζουν και χαρακτηρίζουν αυτή την παράδοση.

Το πρώτο στοιχείο έχει να κάνει με την κεντρικότητα της εργατικής τάξης. Ο Λένιν είχε μια ακλόνητη εμπιστοσύνη στο ρόλο που έχει να παίξει η εργατική τάξη στην αλλαγή της κοινωνίας. Είναι σε κάτι που χρειάζεται να σταθούμε γιατί αν πάμε στην Ρωσία την εποχή που έδρασε ο Λένιν, η εργατική τάξη ήταν μια μικρή μειοψηφία. Η μεγάλη πλειοψηφία του πληθυσμού ήταν αγρότες. Κι αν πάρουμε την εικόνα έξω από τη Ρωσία, σε παγκόσμια κλίμακα, η εργατική τάξη ήταν μειοψηφία στις περισσότερες κοινωνίες, με εξαίρεση τους πιο αναπτυγμένους καπιταλισμούς. Παρόλα αυτά, αυτό δεν ήταν κάτι που οδηγούσε τον Λένιν στο να υποτιμήσει την εργατική τάξη.

Πρώτα από όλα λόγω της θέσης της μέσα στην παραγωγή. Η εργατική τάξη έχει δύναμη, γιατί η παραγωγή στον καπιταλισμό περνάει μέσα από τα χέρια της. Ουσιαστικά, η οικονομική δύναμη των καπιταλιστών, που είναι η κυρίαρχη τάξη μέσα σε αυτό το σύστημα, εξαρτάται από την εργατική τάξη. Ούτε τα μέσα παραγωγής, ούτε συνολικά η οικονομία σε όλες τις πλευρές της (όχι μόνο οι παραγωγικές, αλλά και όλες οι άλλες δραστηριότητες, η αναδιανομή του πλούτου, η κυκλοφορία των εμπορευμάτων κλπ), μπορούν να κινηθούν χωρίς την εργατική τάξη. Τα πάντα περνάνε από τα χέρια της. Είναι

ένα βασικό στοιχείο γιατί ο Λένιν μιλούσε για την κεντρικότητά της.

Σε συνδυασμό με αυτό χρειάζεται να δούμε την ιστορική διάσταση. Η κεντρικότητά της έρχεται και μέσα από τη δυναμική της ιστορίας. Την περίοδο του Λένιν είχαν προηγηθεί πολλές επαναστάσεις επιβεβαιώνοντας αυτό που έλεγε ο Μαρξ, ότι η κινητήρια δύναμη της ιστορίας είναι η πάλη των τάξεων και οι κρίσιμες στιγμές είναι οι επαναστάσεις. Ποιος είναι όμως ο χαρακτήρας των επαναστάσεων; Στην προηγούμενη φάση της ιστορίας ο χαρακτήρας των επαναστάσεων ήταν αστικός. Τον 19ο αιώνα είχαμε το πέρασμα από τις αστικές στις εργατικές επαναστάσεις, το 1848, το 1871 με την Παρισινή Κομμούνα.

Στην εποχή του Λένιν αυτή η δυναμική βρισκόταν στην πλήρη έκφρασή της. Είναι άλλο ένα στοιχείο που θεμελιώνει την αντίληψη του Λένιν ότι αφετηρία μας είναι η κεντρικότητα της εργατικής τάξης. Σήμερα αυτό είναι πολύ περισσότερο εδραιωμένο από ότι εκείνη την εποχή. Εκείνη την εποχή έμπαινε σε αμφισβήτηση για χώρες στις οποίες ο καπιταλισμός δεν είχε αναπτυχθεί. Σήμερα που η παγκοσμιοποίηση του καπιταλισμού είναι μεγαλύτερη από οποιαδήποτε προηγούμενη ιστορική περίοδο, η κεντρικότητα της εργατικής τάξης είναι στην ημερήσια διάταξη παντού.

Ιστορικός νεκροθάφτης

Έχοντας αυτή την εκτίμηση σαν αφετηρία, το δεύτερο που χρειάζεται να δούμε από την κληρονομιά του Λένιν είναι το πώς κινείται η εργατική τάξη. Η εργατική τάξη είναι ο ιστορικός νεκροθάφτης του καπιταλισμού, βρίσκεται στο κέντρο αυτής της ιστορικής διαδικασίας. Αλλά πώς παίζει αυτό το ρόλο;

Είναι κάτι που έχει σημασία γιατί υπάρχουν απόψεις που βλέπουν την εργατική τάξη σαν ένα ενιαίο σύνολο, είτε με υποτιμητικό τρόπο είτε με μια πλαστή υπερτίμηση. Οι πρώτες βλέπουν την εργατική τάξη σαν μια άμορφη μάζα, χαμηλού μορφωτικού επιπέδου, που χειραγωγείται από την άρχουσα τάξη, άγεται και φέρεται από τα

Όλη η εξουσία στα Σοβιέτ

Τόνι Κλιφ

LENIN

1914-1917

Τόνι Κλιφ

LENIN

1893 - 1914

Τα χρόνια της συγκρότησης των Μπολσεβίκων

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

- Κόμμα, τάξη, κίνημα

μέσα μαζικής ενημέρωσης, από δημαγωγούς, λαϊκιστές κλπ. Οι δεύτερες αποδίδουν στην εργατική τάξη χαρακτηριστικά συντεταγμένα. Ότι κινείται σαν ένας προλεταριακός στρατός. Με όποιο τρόπο κι αν είναι χρωματισμένες αυτές οι απόψεις, δεξιόστροφα ή αριστερόστροφα, αγνοούν το γεγονός ότι η εργατική τάξη δεν κινείται ομοιόμορφα όταν παρεμβαίνει σε οποιαδήποτε από τις κοινωνικές διαδικασίες και μάχες που ανοίγουν οικονομικά, πολιτικά, ιδεολογικά.

Αυτό ο Λένιν το ανάδειξε, μιλώντας για την έννοια της εργατικής πρωτοπορίας. Η εργατική τάξη διαστρωματώνεται στη δράση της. Υπάρχουν τμήματα που είναι πρωτοπόρα, υπάρχουν τμήματα που είναι υποταγμένα στις κυρίαρχες ιδέες και τμήματα που ταλαντεύονται ανάμεσα στις δυο αυτές τάσεις. Αν γυρίσουμε πίσω στις διαμάχες της περιόδου του Λένιν, το χαρακτηριστικό του είναι ότι πάντοτε σπρώχνει στο να ξεκαθαρίσει ότι υπάρχει αυτή η εικόνα. Είναι κάτι που έχει σημασία γιατί υπάρχουν απόψεις που ταυτίζουν τις εργατικές πρωτοπορίες με τον εαυτό τους. Δεν κατανοούν ότι η εργατική τάξη διαμορφώνει πρωτοπορίες μέσα από τη δική της ζωή και δράση.

Η διαμόρφωση εργατικών πρωτοποριών είναι μια διαδικασία καθημερινή σε όλους τους αγώνες που δίνει η εργατική τάξη. Προφανώς αυτό ισχύει στις απεργίες. Για να ξεσπάσει και να οργανωθεί μια απεργία, υπάρχουν πάντα πρωτοπόροι εργάτες και εργάτριες που παίρνουν την πρωτοβουλία, που σχηματίζουν μια επιτροπή, που είναι μπροστά στον αγώνα. Οι οικονομικοί αγώνες είναι ένας τρόπος με τον οποίο αναδεικνύονται εργατικές πρωτοπορίες. Δεν είναι ο μόνος. Ακόμα και σε συνθήκες που δεν γίνονται αγώνες, η εργατική τάξη εκεί που ζει και δουλεύει κουβεντιάζει, κάνει πηγα-

δάκια. Γίνονται καυγάδες ανάμεσα στους εργάτες που αναπαράγουν τι άκουσαν στο ραδιόφωνο, την τηλεόραση ή τα σόσιαλ μίντια και στους εργάτες που είναι πιο προχωρημένοι και είναι σε αντιπαράθεση με τις καθυστερημένες ιδέες. Κι αυτό γίνεται από οποιαδήποτε αφορμή στην καθημερινή ζωή. Κουβεντιάζουν πχ στους εργατικούς χώρους για την Παλαιστίνη αυτές τις μέρες; Στο καιρό του Λένιν κουβεντιάζαν για την Ιρλανδία. Είχε γίνει η λεγόμενη “Εξέγερση του Πάσχα” το 1916 και ο Λένιν επέμενε ότι μια εξέγερση δεν είναι σύγκρουση δυο συντεταγμένων στρατών. Το ίδιο συμβαίνει για κάθε ζήτημα επικαιρότητας. Για τις γυναίκες και το #metoo, για τους ομοφυλόφιλους, για το ρατσισμό.

Κόμμα πρωτοπόρων εργατών

Η πολύτιμη αυτή συμβολή του Λένιν μάς οδηγεί στο τρίτο ζήτημα, της αναγκαιότητας ενός επαναστατικού κόμματος των πρωτοπόρων εργατών. Η αφετηρία του ήταν ότι οι εργατικές πρωτοπορίες διαμορφώνονται από τη ζωή και τη δράση της εργατικής τάξης, αλλά δεν ομοιογενοποιούνται αυτόματα μέσα από τη ζωή και την κίνηση της εργατικής τάξης. Χρειάζεται πολιτική παρέμβαση για να μπορέσουν να συγκροτηθούν, να έχουν ομοιογενή στάση στα ζητήματα που ανοίγουν. Ξέρουμε ότι ένας μαχητικός συνδικαλιστής μπορεί να είναι πρωτοπόρος στην απεργία, αλλά στο ζήτημα της καταπίεσης των γυναικών να κάνει λάθος. Κι αντίστροφα. Γυναίκες της εργατικής τάξης που δίνουν μάχες ενάντια στη σεξιστική παρενόχληση από τα αφεντικά, μπορεί να επηρεάζονται από τις ιδέες του φεμινισμού κι όχι από τις ιδέες της εργατικής τάξης στο πώς ανατρέπεται ο καπιταλισμός.

Αυτού του είδους τις αντιφάσεις, που υπάρχουν στον ίδιο τον τρόπο με τον οποίο διαμορφώνονται τα πρωτοπόρα κομμάτια της τάξης, είναι που εντόπισε ο Λένιν. Και τόνισε ότι ένα επαναστατικό κόμμα δεν είναι μια χαλαρή οργάνωση που ορκίζεται γενικά σε μια άλλη μελλοντική κοινωνία. Η άποψη του Λένιν, στο περιβόητο “Τι να κάνουμε”, ήταν ότι θέλουμε να οργανώσουμε τους πρωτοπόρους εργάτες σε ένα κόμμα μέσα στο οποίο δίνουν όλες αυτές τις μάχες και τις δίνουν με τρόπο ενεργό. Δεν είναι παθητικοί οπαδοί ενός κομματικού προγράμματος. Είναι ενεργοί στη διαμόρφωση της στρατηγικής, της πολιτικής, της δράσης. Και με αυτό τον τρόπο ουσιαστικά κερδίζουν όλες τις αυθόρμητες εργατικές πρωτοπορίες στο να στρέφονται στη συνολική αντιμετώπιση για την πάλη ενάντια στον καπιταλισμό.

Αυτό προφανώς έχει τις επιπτώσεις του στον τρόπο με τον οποίο οργανώνεται το επαναστατικό κόμμα. Ο δημοκρατικός συγκεντρωτισμός είναι μια από τις βασικές έννοιες που χρωστάμε στο Λένιν. Έχει παραμορφωθεί με άπειρους τρόπους. Ο δημοκρατικός συγκεντρωτισμός δεν είναι ένα κατα-

στατικό, μια οργανωτική συνταγή. Είναι μια αντίληψη που πατάει πάνω στο ότι υπάρχουν εργατικές πρωτοπορίες και ότι χρειάζεται μια πολιτική δράση για να συγκεντρωθούν και να έχουν ομοιογενή αντιμετώπιση απέναντι σε όλα τα ζητήματα της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης που δημιουργεί αυτό το σύστημα. Κι αυτό γίνεται με το ότι αυτά τα πρωτοπόρα κομμάτια που μπαίνουν μέσα στο επαναστατικό κόμμα κουβεντιάζουν, διαμορφώνουν και ξεκαθαρίζουν.

Αυτό καταλήγει σε κοινή επαναστατική στρατηγική. Καταλήγει σε αυτό που ο Λένιν είπε στο “Κράτος κι Επανάσταση”, ότι μια εργατική επανάσταση έχει στόχο να ανατρέψει το υπάρχον αστικό κράτος, δεν μπορεί να το πάρει και να το διαχειριστεί, πρέπει να το διαλύσει, “να μην μείνει πέτρα πάνω στην πέτρα”. Η διαμόρφωση αυτής της στρατηγικής είναι έργο του επαναστατικού κόμματος. Είναι η προσπάθεια ότι συσπειρώνονται οι πρωτοπορίες, κουβεντιάζουν και προσανατολίζονται σε μια τέτοια στρατηγική κι αυτό καθοδηγεί τις τακτικές τους. Σε όλους τους χώρους, από όποια αφετηρία κι αν ξεκινούν, επιχειρηματολογούν στην ίδια κατεύθυνση. Έχουν κοινό έντυπο το οποίο δεσμεύει τον καθένα ότι λέει τα ίδια και δεν προσαρμόζεται στις πιέσεις, πχ στο ας μη μιλάμε και πολύ για ζητήματα σεξισμού γιατί μπορεί να χάσουμε την πλειοψηφία στο σωματείο.

Αυτά είναι ζητήματα που αναδείχτηκαν με πολύ έντονο τρόπο την περίοδο που έδρασε ο Λένιν. Και γι’ αυτό τα ξεκαθαρίσματα, οι μάχες που έδωσε, παίξανε ξεχωριστό ρόλο. Ήταν τα αγκωνάρια που, στις στροφές και τις καμπές εκείνης της επαναστατικής περιόδου, τον οδήγησαν να κάνει τις σωστές επιλογές σε όλα τα κρίσιμα σημεία. Ουσιαστικά, αν δεν υπήρχε αυτή η αντίληψη στην σκέψη του Λένιν, δεν θα μπορούσε να διαμορφώσει τις θέσεις του Απρίλη. Όταν δηλαδή ξέσπασε η επανάσταση

στη Ρωσία και άνοιξε όλη η συζήτηση ας μείνουμε στο αστικοδημοκρατικό στάδιο και η προλεταριακή επανάσταση μπορεί να περιμένει. Χρειάστηκε μια ολόκληρη μάχη που είχε σαν αγκωνάρι την αντίληψη για την κεντρικότητα της εργατικής τάξης και για ένα κόμμα που μπορεί να επιχειρηματολογεί και να πείθει τους πρωτοπόρους εργάτες προς αυτή την κατεύθυνση. Ένα κόμμα δημοκρατικό συγκεντρωτικό των εργατικών πρωτοποριών που πείθει αλλά και μαθαίνει από τις εργατικές πρωτοπορίες.

Γιατί μέσα στην πορεία της επανάστασης, το τι ακριβώς έκαναν οι εργατικές επιτροπές για να φτάσουν να γίνουν σοβιέτ και να πάρουν την εξουσία, είχε σημασία. Οι εργάτες στη Ρωσία, στις μάχες και τις απεργίες τους μέσα στα εργοστάσια, στη σύγκρουση με τα αφεντικά, έβαζαν το αφεντικό σε ένα καροτσάκι και το πέταγαν έξω από την πύλη. Ποια ήταν η αντιμετώπιση του Λένιν και των Μπολσεβίκων; Ότι αυτές είναι ακραίες ενέργειες και πρέπει να μαζευτείτε διότι δεν θα κερδίσουμε τις εκλογές; Ήταν το αντίθετο, ακριβώς επειδή υπήρχε η αντίληψη τι σημαίνουν εργατικές πρωτοπορίες και ότι αυτές καθοδηγούνται από το επαναστατικό τους κόμμα αλλά του δίνουν και ιδέες, του δίνουν μαθήματα που χρειάζεται να τα ενσωματώσει μέσα στην πολιτική του για να μπορεί να παίζει αυτόν τον πρωτοπόρο ρόλο.

Επικαιρότητα της επανάστασης

Αυτά είναι στοιχεία που πρέπει να τα φέρουμε ξανά και ξανά μέσα στην Αριστερά, σε αντιπαράθεση με τις ρεφορμιστικές και σχετιστικές απόψεις. Ο Λένιν είναι επίκαιρος και σήμερα. Το υπόβαθρο είναι η επικαιρότητα της επανάστασης. Είμαστε σε μια περίοδο που το σύστημα περνά μια τεράστια μακρόσυρτη και πολυεπίπεδη κρίση. Η αναφορά στον Λένιν έχει να μας δώσει όλα αυτά τα πολύτιμα κρατούμενα για να μπορέσουμε να κινηθούμε στο σήμερα.

Υπάρχουν πολλοί μέσα στην Αριστερά που αναφέρονται στο Λένιν. Αλλά αν η αναφορά δεν συμβαδίζει με την επικαιρότητα της επανάστασης, τότε μπορεί και να γίνεται εμπόδιο. Μπορεί να είναι αφηρημένη. Μπορεί να είναι όρκοι πίστης στο εικόνισμα του Λένιν και όχι σε αυτόν τον ζωντανό Λένιν που έδωσε αυτές τις μάχες. Το κάνουν κατεξοχήν οι ρεφορμιστικές ηγεσίες. Νομίζουν ότι έχουν την εργατική τάξη στην κωλότσεπη επειδή τους ψήφισε. Κι άρα όταν φτάνει να προχωράει και να κάνει τα άλματά της, μπορούν να της πούνε “περίμενε τώρα, αυτό που ζητάς θα το κάνουμε αργότερα”.

Η εργατική τάξη δεν κινείται έτσι. Οι εργάτες δεν είναι στρατιωτάκια. Είναι ζωντανοί δράστες της ταξικής πάλης και οι ηγεσίες που τους βλέπουν σαν πιόνια, όσο και να μιλάνε για το Λένιν, χάνουν την ουσία του. Είναι μια συζήτηση που την έχουμε απόλυτα ανάγκη σήμερα για να μπορέσουμε να οδηγήσουμε την επαναστατική αριστερά να παίξει το ρόλο που της αξίζει.

ΟΧΙ στο αντιδημοκρατικό νομοσχέδιο Βορίδη

24/10/19, Απεργία της ΠΟΕ-ΟΤΑ. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Συγκέντρωση καλεσμένη από δεκάδες δημοτικές κινήσεις γινόταν ενάντια στο αντιδημοκρατικό νομοσχέδιο Βορίδη για τις εκλογές στην αυτοδιοίκηση έξω από την Βουλή την 1η Ιούνη -τη μέρα της εισαγωγής του στην Ολομέλεια και την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο. Σημειώνουμε ότι μια εβδομάδα νωρίτερα απέτυχε η απόπειρα της κυβέρνησης να περάσει το νομοσχέδιο για την ψήφο των αποδήμων που στηρίχθηκε από ΝΔ, ΚΙΝΑΛ και Βελόπουλο αλλά δεν μπόρεσε να συγκεντρώσει τα απαραίτητα 2/3.

«Η ψήφιση από τον ακροδεξιό Βορίδη του νόμου για την Τ.Α. και τις εκλογές είναι μια επίθεση στα δημοκρατικά δικαιώματα και αφορά το εργατικό κίνημα και την Αριστερά, τόσο με το πλαφόν-αποκλεισμό και με την κατάργηση κοινοτήτων όσο και με την ανάδειξη Δημάρχου-μάντζερ με προίκα τα 3/5 των μειωμένων εδρών των συμβουλίων» ανέφεραν ο δημοτικός και οι κοινοτικοί σύμβουλοι της **Ανταρσίας στις Γειτονιές της Αθήνας** στο κάλεσμα για ενωτική κινητοποίηση τη μέρα ψήφισής του νομοσχεδίου. «Αφορά και τους ίδιους τους εργαζόμενους στην τοπική αυτοδιοίκηση η ανάδειξη ανεξέλεγκτων Δημάρχων, με υποβαθμισμένη τη δυνατότητα ελέγχου από τα δημοτικά συμβούλια καθώς οι επιτροπές οικονομικών και ποιότητας ζωής έχουν αυξημένες αρμοδιότητες. Γι' αυτό και η σύγκρουση με την παραπέρα αυταρχικοποίηση που επέρχεται με το νόμο Βορίδη αφορά ένα ευρύτερο φάσμα κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων από την παρουσία αριστερών, ριζοσπαστι-

κών αντικαπιταλιστικών κινήσεων και με αυτό το τρόπο χρειάζεται να δοθεί αυτή η μάχη. Να επιδιώξουμε στήριξη της κινητοποίησης από την ΑΔΕΔΥ και τα συνδικάτα... Να απευθύνουμε το κάλεσμα σε κινήσεις και συλλογικότητες που δίνουν μάχες στις γειτονιές σε σύγκρουση με τα φαραωνικά και καταστροφικά σχέδια αναπλάσεων για χάρη της τουριστικής βιομηχανίας και του real estate, την άρνηση καύσης των σκουπιδιών, την υπεράσπιση των ελεύθερων χώρων, του θεάτρου ΕΜΠΡΟΣ, τις κινήσεις δικηγόρων καθώς και τις κοινότητες μεταναστών για τον πλήρη αποκλεισμό τους από την εκλογική διαδικασία».

Αποκλεισμοί

Με το νομοσχέδιο προβλέπεται: Όριο εισόδου 3% και μείωση των μελών των δημοτικών και περιφερειακών συμβουλίων, που οδηγεί σε αποκλεισμό δυνάμεων από τα συμβούλια και πρακτικά ανεβάζει το όριο εισόδου σε μια σειρά δήμων ακόμα και στο διπλάσιο του 3%.

Το 60% των εδρών λαμβάνει η παράταξη που αναδεικνύει τον περιφερειάρχη ή το δήμαρχο.

Με τις παραπάνω ρυθμίσεις καταργείται η αναλογική εκπροσώπηση εντός του δημοτικού/περιφερειακού/ κοινοτικού συμβουλίου, περιορίζοντας με αυτόν τον τρόπο την δυνατότητα των πολιτών να πληροφορούνται, να ακούγονται και να παρεμβαίνουν. Επαναφορά της 5ετούς θητείας που ενισχύει τις δημοτικές και περιφερειακές αρχές έναντι των δημοκρατικών διαδικασιών και των αντιπολιτευτικών φωνών.

Αύξηση του κόστους παράβολων, σε ορισμένες περιπτώσεις

πάνω από 50%, για να ενισχυθούν οι αποκλεισμοί μέσω της οικονομικής αφαιμάξης.

Η υποχρέωση ελάχιστου αριθμού υποψηφίων ίσων με τις έδρες του δημοτικού συμβουλίου, επεκτείνεται και για τα συμβούλια κοινοτήτων, πηγαίνοντας ένα βήμα πιο πέρα τον αντιδημοκρατικό αποκλεισμό μικρών ψηφοδελτίων ή ανεξάρτητων υποψηφίων.

Με την κατάργηση της ξεχωριστής κάλπης των δημοτικών κοινοτήτων όπου υπάρχουν και της δυνατότητας αυτόνομων συνδυασμών να συμμετέχουν μόνο σε αυτές, επιδιώκουν τον πλήρη έλεγχο από τα κόμματα και τους μεγάλους συνδυασμούς των κοινοτικών συμβούλων, μειώνοντας και στο κοινοτικό επίπεδο τη δυνατότητα αυτόνομης έκφρασης πολιτών και τοπικών συλλογικότητων.

«Πρόκειται για ένα αντιδημοκρατικό σύστημα εκλογής Δήμων και Περιφερειών που ουσιαστικά καταργεί κάθε έννοια αντιπροσωπευτικότητας με στόχο την ακόμα ισχυρότερη σταθεροποίηση των πλειοψηφιών στα συμβούλια. Εισάγει μεγάλα εμπόδια για κάθε διαφορετική φωνή και ανατρεπτική-κινηματική παρέμβαση, διευκολύνει τον αποκλεισμό συνδυασμών ειδικά για τις ανεξάρτητες, ριζοσπαστικές και αντικαπιταλιστικές αριστερές παρατάξεις, που στηρίζονται μόνο στις δυνάμεις μελών και φίλων τους και όχι σε οικονομικά συμφέροντα και καθεστωτικά κόμματα» αναφέρουν στην κοινή τους ανακοίνωση οι 51 περιφερειακές και δημοτικές κινήσεις που κάλεσαν στη συγκέντρωση την Τρίτη 1 Ιούνη.

Γ.Π.

ΣΕΠΟΛΙΑ

Ενάντια στην υποβάθμιση

Συγκέντρωση κατοίκων πραγματοποιήθηκε την περασμένη Παρασκευή στα Σεπόλια στην πλατεία Λαού με θέμα την υποβάθμιση της περιοχής, την απουσία ελεύθερων χώρων, την άθλια κατάσταση που επικρατεί στους υπάρχοντες ελεύθερους χώρους και τη διακίνηση ναρκωτικών στην περιοχή. Στη συγκέντρωση το λόγο πήραν κάτοικοι, εκπρόσωποι συλλογικοτήτων, δημοτικοί και κοινοτικοί σύμβουλοι.

«Από την πλευρά της Ανταρσίας στις Γειτονιές της Αθήνας τονίσαμε ότι υπάρχει μόνιμο πρόβλημα στους λιγοστούς ελεύθερους χώρους όσον αφορά στην καθαριότητα, τη συντήρηση και τον φωτισμό τους που έχει να κάνει με τις περικοπές και τις ελλείψεις προσωπικού στους ΟΤΑ, αλλά και με την πολιτική που βάζει στο κέντρο της το ιστορικό κέντρο σε όφελος των μεγάλων συμφερόντων και αφήνει στην τύχη τους τις εργατογειτονιές της Αθήνας» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Αθανασία Κατσούλη**, κοινοτική σύμβουλος στην 5η Κοινότητα. «Ένα από τα συμπτώματα αυτής της πολιτικής εκ μέρους του δημάρχου είναι ότι οι τοξικο-εξαρτημένοι και οι άστεγοι διώχνονται από το κέντρο της Αθήνας για να του εξασφαλίσουν τουριστικό προφίλ και γίνονται μπαλάκι από γειτονιά σε γειτονιά.

Το πρόβλημα δεν είναι οι ίδιοι οι τοξικομανείς και οι άστεγοι αλλά οι πολιτικές που χρόνια τώρα ασκούνται και από τη μια αφήνουν στο απυρόβλητο τους μεγαλέμπορους ναρκωτικών ενώ από την άλλη μέσω της φτώχειας, της εγκατάλειψης, της ανεργίας, της απόγνωσης στέλνουν κόσμο στην αστεγία και στην εξάρτηση, ιδιαίτερα στις πιο υποβαθμισμένες περιοχές της Αθήνας.

Αυτό που έχουν ανάγκη οι γειτονιές δεν είναι ενίσχυση της αστυνομίας να κυνηγάει τα θύματα αυτών των πολιτικών, αλλά ενίσχυση και δημιουργία όλων εκείνων των δημόσιων κοινωνικών δομών πρόληψης και αντιμετώπισης, όπως πχ το ΚΕΘΕΑ ή χώροι φιλοξενίας αστέγων, που μπορούν να προσφέρουν πρόληψη και πραγματική λύση στο πρόβλημα. Μόνος δρόμος για να τα πετύχουμε αυτά είναι οι αγώνες που δίνουν οι εργαζόμενοι και η νεολαία για να μπορούν να έχουν όλοι οι άνθρωποι πρόσβαση σε εκπαίδευση, δομές υγείας και εργασία, οι αγώνες των εργαζομένων στους ΟΤΑ για δημόσιες δωρεάν υπηρεσίες και δομές, οι αγώνες που έδωσαν πρόσφατα νικηφόρα οι εργαζόμενοι, οι θεραπευόμενοι και οι οικογένειές τους στο ίδιο το ΚΕΘΕΑ».

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΑΤΤΙΚΗΣ

Το πάρκο ΦΙΞ ανήκει στους κατοίκους

«Όχι στα σχέδια της δημοτικής αρχής για το πάρκο Φιξ. Καμιά εμπορευματοποίηση του πάρκου. Το πάρκο ΦΙΞ ανήκει στους κατοίκους του Ηρακλείου και των όμορων δήμων. Απαλλοτριώση χωρίς αποζημίωση. Δεν χρωστάμε τίποτα στους κληρονόμους ΦΙΞ». Αυτά αναφέρει σε πρόσφατη ανακοίνωση η Κόκκινη Ρωγμή- αγώνας-ρήξη-ανατροπή στο Ηράκλειο Αττικής. Όπως σημειώνει:

«Στα τελευταία Δημοτικά Συμβούλια, η Δημοτική Αρχή του κ. Μπάμπалу έφερε προς συζήτηση και ψηφοφορία την αγορά από τον Δήμο του κτήματος ΦΙΞ από τους κληρονόμους Φιξ. Η αγορά θα γίνει με δάνειο 5 εκατομμυρίων (!) από τις τράπεζες. Δάνειο που δεν θα το πληρώσει, φυσικά, η Δημοτική Αρχή από τη τσέπη της αλλά όλες και όλοι εμείς, για 12 χρόνια, μέσα από τα (ήδη πανάκριβα) δημοτικά τέλη. Με αυτή την (απαράδεκτη) θέση του Δημάρχου συμφώνησε (χωρίς ντροπή) και το **Δίκτυο Πολιτών** του ΣΥΡΙΖΑ ενώ οι υπόλοιπες παρατάξεις ζήτησαν η αγορά του Κτήματος Φιξ να μην γίνει από το Δήμο αλλά από το Κράτος.

Όμως, η αγορά του Πάρκου Φιξ, είτε από το Δήμο είτε από το Κράτος, είναι ένα σκάνδαλο γιατί έτσι αποδέχονται ότι το Κτήμα Φιξ ανήκει στους κληρονόμους Φιξ επειδή έτσι είχε αποφανθεί το 1985 το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο Δημοσίων Κτημάτων λόγω...χρησικτησίας (!). Στην πραγματικότητα όλες οι κυβερνήσεις κάνανε ότι μπορούσαν ώστε το Κτήμα Φιξ να μείνει στους κληρονόμους Φιξ για να μπορούν να διεκδικούν εκατομμύρια ευρώ για την παραχώρηση του.

Η Δημοτική Αρχή δεν θέλει να δώσει το Πάρκο Φιξ στους κατοίκους. Θέλει να δώσει 5 εκατομμύρια ευρώ στους κληρονόμους Φιξ για να αγοράσει το Πάρκο ώστε να μπορέσει να το αξιοποιήσει στη συνέχεια εμπορικά. Ήδη κυκλοφορούν και οι πρώτες μελέτες. Είναι το ίδιο σχέδιο που θέλουν να υλοποιήσουν όλοι οι δήμοι, σε συνεργασία με την κυβέρνηση, για τους ελεύθερους χώρους. Το βλέπουμε στο Ελληνικό, στο Δάσος Συγγρού στο Μαρούσι, στο Κτήμα Ομορφοκλησίας στο Γαλάτσι, στο Άλσος της Νέας Φιλαδέλφειας, στο Λόφο του Στρέφη, στην Ακαδημία Πλάτωνος, στο θέατρο Εμπρός.

Ο μοναδικός ιδιοκτήτης του Κτήματος Φιξ είμαστε εμείς. Οι κάτοικοι του Ηρακλείου και των όμορων δήμων. Είναι ο τελευταίος μεγάλος ελεύθερος χώρος στην περιοχή μας... Τώρα είναι η ώρα να τον διεκδικήσουμε. Δεν χρωστάμε τίποτα στους Φιξ. Απαλλοτριώση χωρίς αποζημίωση. Άμεσος καθαρισμός και αναμόρφωση του χώρου ώστε να γίνει εστία ξεκούρασης και πολιτισμού για τους κατοίκους. Η Κόκκινη Ρωγμή στο Ηράκλειο καλεί όλες και όλους να δώσουμε μαζί αυτό τον αγώνα!»

Δεύτερη εβδομάδα υπεράσπισης του ΕΜΠΡΟΣ

Με ένα πλούσιο πρόγραμμα αγωνιστικής δράσης, συζήτησης και πολιτιστικών εκδηλώσεων μπαίνει η δεύτερη εβδομάδα υπεράσπισης του αυτοδιαχειριζόμενου θεάτρου Εμπρός, που αυτή την εβδομάδα συναντά «τα εργατικά και οικολογικά κινήματα που διαδηλώνουν ενάντια στις αντεργατικές μεθοδεύσεις και την καταστροφή της φύσης».

Την Δευτέρα 31 Μάη, το Συντονιστικό των Νοσοκομείων και ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης οργάνωσαν συζήτηση στο κατειλημμένο θέατρο ΕΜΠΡΟΣ με θέμα «Να ανατρέψουμε το νομοσχέδιο Χατζηδάκη» με ομιλητή τον **Κώστα Καταραχιά**, απολυμένο πρόεδρο του σωματείου των εργαζόμενων του Νοσοκομείου Άγιος Σάββας. Αποφασίστηκε επίσης η συμμετοχή στο απεργιακό συλλαλητήριο που είχε καλεστεί για τις 3/6 «ενάντια στον αντεργατικό νόμο Χατζηδάκη. Η συνάντηση καλλιτεχνών και εργαζομένων στους κοινωνικούς αγώνες δίνει νέα πνοή και στη τέχνη και στους αγώνες».

Το ΕΜΠΡΟΣ δηλώνει τη συμμετοχή του «στον αγωνιστικό εορτασμό της Παγκόσμιας Ημέρας Περιβάλλοντος το Σάββατο 5/6 και ώρα 15.30 στην πλ. Συντάγματος και στις 20.30 στην πορεία υπεράσπισης και στήριξης του Εμπρός από τα περιβαλλοντικά κινήματα προς το θέατρο. Θα ακολουθήσει συναυλία «Support Earth για την Μητέρα Γη», στις 9μμ στην πλ. Εμπρός στην οποία θα συμμετέχουν οι: Αδέσποτες Σκύλες, Los Tre, Hippomaniacs, Μαντάρες, Αγία Φανφάρα. Δράσεις και εκδηλώσεις θα πραγματοποιούνται όλη την εβδομάδα (δείτε ολόκληρο το πρόγραμμα στο facebook Ελεύθερο Εμπρός Αυτοδιαχειριζόμενο Θέατρο).

Η δεύτερη εβδομάδα δράσης αποφασίστηκε στην εβδομαδιαία συνέλευση του ΕΜΠΡΟΣ που

26/5, Πορεία προς το ΕΜΠΡΟΣ μετά το συλλαλητήριο της ΑΔΕΔΥ. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

έγινε την Κυριακή 30/5 με μαζική συμμετοχή και συζήτηση στην πλατεία «Εμπρός» του Ψυρρή (είχαν προηγηθεί εκδηλώσεις όλη τη βδομάδα με την παρουσία χιλιάδων συμπαραστατών). Εντυπωσιακή ήταν η παρουσία εκπροσώπων συλλογικοτήτων, νέων, ανθρώπων όλων των ηλικιών που ήρθαν να δηλώσουν την υποστήριξή τους αλλά και την ενεργή συμμετοχή τους στις επόμενες δράσεις και εκδηλώσεις. Αλλά και η αίσθηση της ανάγκης να υπάρξει σύνδεση ανάμεσα στους αγώνες και τους ανθρώπους που μάχονται σε όλα τα μέτωπα, ενάντια στην ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση των δημόσιων χώρων και της τέχνης, ενάντια στις ρατσιστικές και σεξιστικές επιθέσεις, την καταστροφή του περιβάλλοντος, τις

επιθέσεις ενάντια στα εργατικά δικαιώματα.

Ένα ζωντανό παράδειγμα αυτής της δύναμης δόθηκε την περασμένη Τετάρτη, όπου το Θέατρο Εμπρός συμμετείχε με το πανό του στο συλλαλητήριο ενάντια στο αντεργατικό νομοσχέδιο Χατζηδάκη. Όταν αυτό κατέληξε στο Σύνταγμα, η αντιπροσωπεία του Θεάτρου Εμπρός κάλεσε με την ντουντούκα όλα τα μπλοκ να συνεχίσουν την πορεία προς στο θέατρο. Και αυτό συνέβη με ένα μεγάλο κομμάτι της συγκέντρωσης να φτάνει μέσω Ερμού-Ψυρρή στο Εμπρός όπου αφαιρέθηκαν και οι τελευταίες σιδεριές που είχαν μπει στην δεύτερη αποτυχημένη προσπάθεια της κυβέρνησης να κλείσει το θέατρο.

Γιώργος Πίπτας

«Να ενωθούν τα ρυάκια της αντίστασης»

«Ευχαριστούμε τη συνέλευση του Εμπρός που μας φιλοξενεί σήμερα, εδώ, δίπλα στην ανοιχτή πόρτα του θεάτρου που κατάφερε το κίνημα να την ανοίξει κόντρα στην καταστολή του Χρυσοχοϊδή. Βρεθήκαμε ξανά εδώ πριν λίγες μέρες μαζί με τα εργατικά πανό που κατέβηκαν στο Εμπρός από την συγκέντρωση στο Σύνταγμα. Το κλείσιμο της ιστορικής κατάληψης του Εμπρός δεν πέρασε» τόνισε ο **Κώστας Καταραχιάς**, πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων Αγίου Σάββα, στη συζήτηση που πραγματοποιήθηκε στο θέατρο Εμπρός στις 31/5, το Συντονιστικό Νοσοκομείων και ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης.

«Ο ίδιος ο χώρος στον οποίο συζητάμε σήμερα δείχνει ότι βρισκόμαστε στο σημείο που το κίνημα μπορεί να στριμώχνει την κυβέρνηση. Η απόλυσή μου για συνδικαλιστικούς λόγους και η στοχοποίηση του σωματείου μας ήταν ένα προεόρτιο της επίθεσης Χατζηδάκη αλλά και εδώ αναγκάστηκαν να κάνουν πίσω. Μπροστά μας έχουμε την πανεργατική απεργία στις 10 Ιούνη ενάντια στον αντεργατικό-αντισυνδικαλιστικό νόμο Χατζηδάκη και τις επόμενες μέρες διεκδικούμε ότι όλα τα ρυάκια αντίστασης θα ενωθούν και θα τους πνίξουν. Θέλουν να χτυπήσουν τα σωματεία γιατί έλεγαν την αλήθεια στα νοσοκομεία απέναντι στη στημένη πραγματικότητα που πρόβαλε η κυβέρνηση για τη διαχείριση της πανδημίας. Ο κόσμος στρέφεται στα σωματεία, το ΣΕΗ είναι ένα άλλο παράδειγμα όχι μόνο για τα εργασιακά αλλά και για την πάλη ενάντια στον σεξισμό. Αυτό θέλει να το τσακίσει η κυβέρνηση».

Στη συζήτηση τον λόγο πήραν εργαζόμενοι-ες από μια σειρά χώρους: «Η κυβέρνηση προσπαθεί να πείσει τις γυναίκες της εργατικής τάξης ότι το νομοσχέδιο είναι προς το συμφέρον τους. Είναι γελοίο αυτό, όταν όλοι ξέρουμε ότι η αναπαραγωγή της εργατικής τάξης εξακολουθεί να συντελείται μέσα στην οικογένεια από τις γυναίκες. Και αυτό δεν πρόκειται φυσικά να αλλάξει κάνοντας το ωράριο λάστιχο και κόβοντας το μισθό τους. Αλλάζει μέσα από δομές φροντίδας, μέσα από το κράτος πρόνοιας, μέσα από το αίτημα για λιγότερες ώρες ερ-

γασίας με αξιοπρεπείς μισθούς» είπε η **Σταυρούλα Πανίδου**, εκπαιδευτικός.

«Έχουμε δίπλα μας το θέατρο Εμπρός που θέλουν να το κλείσουν γιατί η ελεύθερη έκφραση, η επικοινωνία και το τζάμπα δεν τους αρέσει. Έχω και εγώ τη δική μου προσωπική εμπειρία για το πως η κυβέρνηση αντιμετωπίζει τον πολιτισμό» τόνισε ο **Αντώνης Φώσκολος**, εργαζόμενος στο ΥΠΠΟ. «Εργάζομαι στην Ακρόπολη όπου τσιμεντώσαν το μισό βράχο φτιάχνοντας τεράστιους διαδρόμους δήθεν για τα άτομα με αναπηρία αλλά στην πραγματικότητα για την επερχόμενη επίδειξη μόδας του Οίκου Ντιόρ στην Ακρόπολη. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι τα μεγάλα συμφέροντα».

Συλλογικότητα

«Υπάρχει μια φιλολογία από την πλευρά της κυβέρνησης που λέει ότι ο κόσμος δεν γουστάρει τα συλλογικά, δεν γουστάρει τα συνδικάτα, ότι ο κόσμος είναι άτομα» τόνισε ο **Τάσος Αναστασιάδης** από τον Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης. «Αλλά αποδεικνύεται από τη ζωή ότι ο κόσμος γουστάρει τις συλλογικότητες, γουστάρει τη συλλογικότητα στο θέατρο Εμπρός και την υπερασπίζει με το κορμί του. Γουστάρει τη συλλογικότητα στο χώρο της δουλειάς και υπερασπίζεται το σωματείο του, γουστάρει τη συλλογικότητα στη γειτονιά. Αυτές τις συλλογικότητες πρέπει να τις μαζέψουμε όλες μαζί στην πανεργατική απεργία στις 10 Ιούνη».

«Συμμετέχω κατά μεγάλα διαστήματα στο εγχείρημα του Εμπρός και αν θέλουμε να πάμε πίσω στο πως ξεκίνησε, θα έλεγα ότι ξεκίνησε από τις συζητήσεις στο Σύνταγμα το καλοκαίρι του 2011 που οι καλλιτέχνες αναρωτήθηκαν πως μπορούν να γίνουν πιο ηχηροί, πιο παρεμβατικοί, πιο επικίνδυνοι» είπε ο **Βασίλης Κουκαλάνης**, ηθοποιός. «Τις τελευταίες μέρες το Εμπρός έδειξε ότι εξακολουθεί να είναι στην πρώτη γραμμή των αγώνων και είναι μια πρώτη τάξης ευκαιρία να συνδέσουμε εδώ πέρα όλους τους κλάδους που είναι στη δημόσια διαμαρτυρία, στην υγεία, την εκπαίδευση, τον πολιτισμό».

Μπακογιάννης σημαίνει μπίζνες

“Ο Χρυσοχοϊδης ηττήθηκε, ο Μπακογιάννης ελίσσεται, εμείς ΕΜΠΡΟΣ για τη νίκη” ανέφερε σε ανακοίνωσή της η Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας μετά τις δύο αποτυχημένες απόπειρες να σφραγιστεί το θέατρο. «Όσον αφορά την υπόσχεση Μπακογιάννη ότι είναι σε διαπραγμάτευση για να παραχωρηθεί στο δήμο για να το συντηρήσει ως θέατρο και να το λειτουργήσει ως ανοιχτό χώρο πολιτισμού όπως όλοι οι χώροι του Δήμου της Αθήνας(!) δεν έχει το παραμικρό αντίκρουσμα».

«Ο Μπακογιάννης στο δημοτικό συμβούλιο είπε ότι διαπραγματεύεται με την ΕΤΑΔ για να παραχωρήσουν στο Δήμο το θέατρο Εμπρός με ανταλλάγματα» τόνισε στην τοποθέτησή του στη συνέλευση του Εμπρός ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας. «Πρόκειται για μια πρόταση που είναι το ίδιο πράγμα με αυτό που έκαναν με το Θέατρο Λυκαβητού».

Έγινε παραχώρηση του παλιού θεάτρου από την ΕΤΑΔ στο Δ. Αθήνας με ανταλλάγματα, και ποια είναι αυτά; Μαγαζιά με τουριστικού τύπου κατανάλωση κλπ. Να μην μας παραμυθιάζουν ότι η πρόταση Μπακογιάννη μπορεί να είναι κάποια λύση. Υπήρξαν παρατάξεις που το υποστήριξαν αυτό. Όσο με αφορά, δεν υπάρχει περίπτωση να το πάρει ο Μπακογιάννης και να μην το κάνει μπίζνες.

Εμείς σε κάθε περίπτωση αυτό που υπερασπιζόμαστε είναι ότι δεν χρειάζεται να αλλάξει τίποτε στην χρήση του Θεάτρου Εμπρός - είναι το αυτοδιαχειριζόμενο Θέατρο Εμπρός με τη συνέλευσή του, τους εργάτες της τέχνης που το χρησιμοποιούν. Δεν μας αφορούν τα παζάρια του Μπακογιάννη, είναι ένας συνολικός σχεδιασμός για λογαριασμό του κεφαλαίου, που τον πολεμάμε σε κάθε λόφο, σε κάθε γειτονιά και βέβαια στο κέντρο της Αθήνας. Να είμαστε αλέρτ.

Το μόνο που εμποδίζει πραγματικά τον Μπακογιάννη να κάνει αυτό που θέλει είναι αυτό που γίνεται εδώ, στους δρόμους, σήμερα και κάθε μέρα».

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

TETARTH 2/6 θεατράκι απέναντι ΟΤΕ (μετρώ Αγ.Αντώνιος) 7.30μμ
Σχολεία και σχολές ενάντια στην Κερα-μέως και το ν/ο Χατζηδάκη
Ομιλητές: Νίκος Κοτρώτσιος, σύλλογος δασκάλων Αιγάλεω, Μαρία Καστελιώτη, φοιτήτρια ΦΛΣ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

TETARTH 2/6 πλατεία Ηρώ 7.30μμ
Ελλάδα και Τουρκία εργάτες ενωμένοι ποτέ νικημένοι – Οι μάχες της αριστεράς στην Τουρκία
Ομιλήτρια: Γεωργία Τάκη

ΙΛΙΟΝ

TETARTH 2/6 κεντρική πλατεία Ιλίου 7.30μμ
Η εργατική απάντηση στην κρίση της ΓΣΕΕ
Ομιλήτρια: Ιωάννα Παυλοπούλου

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

● TETARTH 2/6 πλ. Φελέκη Ελευθερούπολη 7μμ
Δικαιοσύνη για τον Ζακ
Ομιλητής: Τζίμης Κυριακόπουλος
● TETARTH 9/6 πλ. Φελέκη Ελευθερούπολη 7μμ
Είναι ο Μπάιντεν ο νέος Ρούζβελτ;
Ομιλητής: Θάνος Τζινιέρης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

● TETARTH 2/6 καφέ Σταθμός 8μμ
Είναι αντισημιτισμός ο αγώνας ενάντια στο κράτος του Ισραήλ;
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
● TETARTH 9/6 καφέ Σταθμός 8μμ
100 χρόνια από το 3ο συνέδριο της Τρίτης Διεθνούς
Ομιλήτρια: Κωνσταντίνα Πετράκη

ΒΡΗΛΗΣΙΑ

● TETARTH 2/6, καφέ Σεβάχ 7.30μμ
Μπορούν τα social media να αντικαταστή-σουν την επαναστατική εφημερίδα;
Ομιλητής: Θοδωρής Λυκογιαννάκης
● TETARTH 9/6, καφέ Σεβάχ 7.30μμ
Αντίσταση στην «παιδεία των startups»
Ομιλητής: Φίλιππος Κοντοδήμας

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

● TETARTH 2/6 δημαρχείο 7.30μμ
Η εργατική τάξη σήμερα – Η επιστροφή του συνδικαλισμού
Ομιλητής: Νίκος Τουρνάς
● TETARTH 9/6 δημαρχείο 7.30μμ
Μπορούν τα social media να αντικαταστή-σουν την επαναστατική εφημερίδα;
Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

● TETARTH 2/6 πλατεία Χαλανδρίου 8μμ
Είναι ο Μπάιντεν ο νέος Ρούζβελτ;
Ομιλήτρια: Ρία Φρύσσα
● TETARTH 9/6 πλατεία Χαλανδρίου 8μμ

Η εργατική τάξη σήμερα – Η επιστροφή του συνδικαλισμού
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

● TETARTH 2/6 θεατράκι πλ. Καρύλλου, Polis park 7.30μμ
Τεχνολογία και καπιταλισμός
Ομιλητής: Παναγιώτης Παπαπαναγιώτου
● TETARTH 9/6 θεατράκι πλ. Καρύλλου, Polis park 7.30μμ
Γκράμσι και αντιφατική συνείδηση
Ομιλητής: Πάνος Κατσαχνιάς

ΙΛΙΣΙΑ

TETARTH 2/6 Ούλοφ Πάλμε 1, Άλσος 8μμ
Λευτεριά στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Νίκος Κουτσογιάννης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

TETARTH 2/6 πλ. Σουρμενών 8μμ
Λευτεριά στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Αλέκος Κοροβέσης

ΝΙΚΑΙΑ – ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ – ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

TETARTH 2/6 πολυχώρος Μάνος Λοΐζος, Θηβών 243 8μμ
Έτσι παλεύουμε τη Νέα Δημοκρατία
Ομιλητής: Μάνος Καρτέρης

ΠΑΤΡΑ

TETARTH 2/6 πλ. Τριών Ναυάρχων και Ιωάννου Βλάχου 3.30μμ
Όλοι στη γενική απεργία 10 Ιούνη – Κάτω τα χέρια από τα συνδικάτα – Απολύστε τον Μητσοτάκη
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκουδάς

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

TETARTH 2/6 Πυρσινέλλα 1, 4ος όρ., 7μμ
Η επιστροφή του συνδικαλισμού
Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλλου

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

TETARTH 26/5 καφέ Ανεμώλια 8μμ
Τζο Μπάιντεν – ένας νέος Ρούζβελτ;
Ομιλητής: Θανάσης Ελευθερόπουλος

ΤΟΥΜΠΑ

TETARTH 2/6 καφέ Άνεμος 7.30μμ
Τζο Μπάιντεν – ένας νέος Ρούζβελτ;
Ομιλήτρια: Χρύσα Καλογεράκη

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

TETARTH 2/6 καφέ Γιώτης 8.30μμ
Λευτεριά στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ

TETARTH 2/6 πάρκο Ειρήνης και Φιλίας 7μμ
Δικαιοσύνη για τον Ζακ! Είναι δικός μας αγώνας
Ομιλήτρια: Μαρία Βισταγιαννάκη

ΞΑΝΘΗ

TETARTH 2/6 καφέ Κήπος 7μμ
Κίνημα ενάντια στην «Παιδεία των startups»
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ

TETARTH 2/6 πλατεία Πανόρμου 7μμ
Οι φυλακές προσφύγων δολοφονούν
Ομιλητής: Τάκης Ζώτος

ΓΑΛΑΤΣΙ

TETARTH 2/6 ιντερνέτ καφέ 7.30μμ
Κίνημα ενάντια στην «Παιδεία των star-tups»
Ομιλητής: Νίκος Κουράκης

ΘΗΣΕΙΟ – ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

● TETARTH 2/6 πλ. Ηούς, Κάτω Πετρά-λωνα 7.30μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης
● TETARTH 9/6 πλ. Ηούς, Κάτω Πετρά-λωνα 7.30μμ
Η επιστροφή του συνδικαλισμού
Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

TETARTH 2/6 πάρκο Βουτιέ 7μμ
Τζο Μπάιντεν – ένας νέος Ρούζβελτ;
Ομιλητής: Μάνθος Ασλανίδης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

TETARTH 2/6 καφέ Ηλιόπετρα, Θησέως 99, 6.30μμ
Τζο Μπάιντεν – ένας νέος Ρούζβελτ;
Ομιλητής: Λευτέρης Βαγγέλης

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΚΟΥΚΑΚΙ

PEMΠTH 3/6 καφέ Θύμιος, πλατεία Δουργουτίου 8μμ
Να κλείσουν τα στρατόπεδα – Να τιμωρη-θούν οι ένοχοι
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΚΥΨΕΛΗ

PEMΠTH 3/6 θεατράκι Φωκίωνος 7.30μμ
Δικαιοσύνη για τον Ζακ! Είναι δικός μας αγώνας
Ομιλήτρια: Βίκυ Βρακά

ΠΑΤΗΣΙΑ

PEMΠTH 3/6 Forza caf 7.30μμ
Η επιστροφή του συνδικαλισμού
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΞΕΑΡΧΕΙΑ

PEMΠTH 3/6 Λόφος Στρέφη 7.30μμ
Η επιστροφή του συνδικαλισμού
Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς

ΠΕΡΘΙΑΣ

TETARTH 2/6 δημαρχείο 7μμ
Οι φυλακές προσφύγων δολοφονούν
Ομιλήτρια: Δανάη Γαϊτάνου

ΑΙΓΑΛΕΩ

PEMΠTH 3/6, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ Αιγάλεω
Οι φυλακές προσφύγων δολοφονούν
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

PEMΠTH 3/6 Λουκουμάδες, πλ. Άνοιξη 7μμ
Λευτεριά στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Δημήτρης Δασκαλάκης

ΒΥΡΩΝΑΣ – ΠΑΓΚΡΑΤΙ

PEMΠTH 3/6 άλσος Παγκρατίου 7μμ
Λευτεριά στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Αλέξανδρος Κοροβέσης

ΜΑΡΟΥΣΙ

● PEMΠTH 3/6 πλατεία Ηρώων 8μμ
Είναι ο Μπάιντεν ο νέος Ρούζβελτ;
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη
● PEMΠTH 10/6 πλατεία Ηρώων 8μμ
Αντίσταση στην παιδεία των startups
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

PEMΠTH 3/6 καφέ Πέτρος 8μμ
Η περίπτωση της Τουρκίας: Τι να κάνουμε;
Ομιλητής: Σάκης Κολότσιος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

PEMΠTH 3/6 Πάρκο Αγ. Μηνά 7.30μμ
Δικαιοσύνη για τον Ζακ! Είναι δικός μας αγώνας
Ομιλήτρια: Θεοδώρα Καφίρα

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ

PEMΠTH 3/6 πάρκο Ειρήνης και Φιλίας 7μμ
Έτσι παλεύουμε τη Νέα Δημοκρατία
Ομιλητής: Σεραφείμ Ρίζος

ΒΟΛΟΣ

● PEMΠTH 3/6 Θόλος 8.15μμ
Πώς χάθηκε η ρωσική επανάσταση
Ομιλητής: Τάσος Τσιούνης
● PEMΠTH 10/6 Θόλος 8.15μμ
Δικαιοσύνη για τον Ζακ! Είναι δικός μας αγώνας
Ομιλήτρια: Ηλέκτρα Παγανά

Σπς σχολές

ΒΟΛΟΣ

TETARTH 2/6 Θόλος 7μμ
Κίνημα ενάντια στην «Παιδεία των startups»
Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας, Εργατική Αλληλεγγύη

ΝΟΜΙΚΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/6, 5μμ Εκδήλωση-συζήτηση
Λευτεριά στην Παλαιστίνη – Έξω ο ισραηλινός στρατός κατοχής – Καμιά συνεργασία με το κράτος τρομοκρατή
Ομιλητές: Αντνάν Σεχαντέ, καθ. ΣΕΤ ΠΑΔΑ, George Ibrahim, πρόεδρος της Γενι-κής Ένωσης Παλαιστίνιων Φοιτητών Γιάννης Σηφακάκης, συντονιστικό ΚΕΕΡΦΑ,

ΧΑΝΙΑ – ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/6 Πολυτεχνείο Χανίων 3μμ
Κίνημα ενάντια στην «Παιδεία των star-tups»
Ομιλητές: Σεραφείμ Ρίζος, ΣΕΠΕ Χανίων, Πάνος Γκαργκάνας, Εργατική Αλληλεγγύη

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/6

N. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΚΥΨΕΛΗ
Φωκίωνος Νέγρη Γερμανός 7.30μμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Πλατεία 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/6

A.ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βείκου 7μμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Γαλαξίας 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Θησέως και Ματζαργιωτάκη 6.30μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Iv 7μμ

ΙΛΙΣΙΑ
Σκλαβενίτης Ούλωφ Πάλμε 7μμ
N. ΣΜΥΡΝΗ AB Πλατεία 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 7μμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
Μουσείο EAM Πεζόδρομος 7μμ
ΙΛΙΟΝ Πλατεία Ιλίου 7μμ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
Τζάντε Πετροπούλεως 7μμ
N. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
Άλσος Δεκελείας 6μμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ Κεντρική Πλατεία 6μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Πλ. Ελευθερίας 7μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Πάρκο Γεωργιάδη 7μμ

ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγίου Νικολάου 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 5/6

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 12μ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μ
ΚΥΨΕΛΗ
Φωκίωνος Νέγρη Γερμανός 11.30πμ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία 12μ

A. ΠΑΤΗΣΙΑ Λαϊκή Γκράβας 11.30πμ
Κ. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΘΗΣΕΙΟ
ΗΣΑΠ Σκλαβενίτης 12μ
ΒΥΡΩΝΑΣ Αγορά 12μ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 12μ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Πλατεία 12μ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 12μ
N. ΙΩΝΙΑ Οργανισμός Νεότητας (λεωφ. Ηρακλείου) 12μ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος με Καραϊσκού 12μ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου με Γούναρη 12μ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Λαϊκή Μαρτίου 12μ
ΚΕΝΤΡΟ Αγαλμα Λαμπράκη 12μ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Λαϊκή Ξηροκρήνης 12μ

ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μινώας 11πμ

ΞΑΝΘΗ Κεντρική Πλατεία 11πμ

ΠΑΤΡΑ Πλ. Ολγας 11πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 12μ

ΚΥΡΙΑΚΗ 6/6

ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ Λιπάσματα 11.30πμ

ΤΡΙΤΗ 8/6

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Λαϊκή Αγ. Νείλου 11πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Πασαλιμάνι 7μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό Αγ. Νικόλαος 7μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Μετρό Ευαγγελισμός 6μμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Δημήτρης Δασκαλάκης,
Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος,
Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikie@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρ-τητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δρά-ση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύ-σει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ-σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σο-σιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέ-ρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγω-

γή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπι-νες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι με-γάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνα-τούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύ-χει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του ’17 ηττή-θηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επι-κράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότε-

ρα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπά-θεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατι-κής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετ-πίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέ-ρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των αν-θρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστη-ρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθε-ρωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναι-κών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που κα-ταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλού-το, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ’ αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή ορ-γανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επα-ναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυνα-μώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ’ αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχ-θούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγι-κές που θα μπορέσουν ν’ ανατρέψουν συνο-λικά τον καπιταλισμό.

Εκδήλωση για την Παλαιστίνη

Ο Αντνάν Σεχάντε, μέλος της Παλαιστινιακής Παροικίας στην Ελλάδα και καθηγητής στο ΠΑΔΑ, θα είναι ομιλητής στην εκδήλωση αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που θα κάνει το ΣΕΚ στις Σχολές την Παρασκευή 4/6 στη Νομική της Αθήνας. Εν όψει της εκδήλωσης μας έστειλε ένα μέρος της εισήγησής του:

«Η ίδρυση του κράτους του Ισραήλ αποτελεί την αφετηρία του Παλαιστινιακού προβλήματος που υφίσταται μέχρι σήμερα. Στις 14 Μαΐου 1948, ο επικεφαλής του Παγκόσμιου Σιωνιστικού Κογκρέσου Δαβίδ Μπεν-Γκουριόν κηρύσσει την ίδρυση του κράτους του Ισραήλ, στο Τελ Αβίβ. Για τους Άραβες, που αποτελούσαν την πλειονότητα των κατοίκων της Παλαιστίνης, ήταν η «Ημέρα της Καταστροφής» («Nakba»), η δική τους Έξοδος από τα πατρογονικά τους εδάφη.

Η περιοχή της Παλαιστίνης, από τις 29 Σεπτεμβρίου 1923, βρισκόταν υπό προσωρινή βρετανική διοίκηση με εντολή της Κοινωνίας των Εθνών, ύστερα από την κατάρρευση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Ενθαρρυνμένοι και από τη διακήρυξη Μπάλφουρ το 1917, το εβραϊκό στοιχείο αύξανε και πλήθαινε με την πάροδο του χρόνου

Στις 29 Νοεμβρίου 1947, ο ΟΗΕ αποφάσισε να χωριστεί η Παλαιστίνη σε δύο κράτη, το Ισραηλινό (55,5% του εδάφους της) και το Αραβικό (45,5% του εδάφους), ενώ η Ιερουσαλήμ να παραμείνει διεθνής πόλη για μία περίοδο δέκα ετών και ύστερα οι κάτοικοί της να αποφασίσουν με δημοψήφισμα σε ποιο από τα δύο κράτη θα επιθυμούσαν να ενταχθεί η πόλη τους. Οι Ισραηλινοί αποδέχτηκαν την απόφαση του ΟΗΕ, έχοντας κατά νου να επεκτείνουν το υπό ίδρυση κράτος τους με τις παραστρατιωτικές ομάδες που διέθεταν. Οι Άραβες την απέρριψαν αсуζητητί. Η Ελλάδα καταψήφισε την απόφαση, επειδή δεν ήθελε να διαταράξει τις σχέσεις της με τους Άραβες. Τα μεσάνυχτα της 14ης προς 15η Μαΐου 1948 εξέπνεε η εντολή με την οποία η Κοινωνία των Εθνών εμπιστεύτηκε στη Μεγάλη Βρετανία τη διακυβέρνηση της Παλαιστίνης. Τα βρετανικά στρατεύματα έπρεπε να εγκαταλείψουν τη χώρα, το αργότερο ως την 1η Αυγούστου. Την ίδια ημέρα, οι ΗΠΑ αναγνώρισαν το νέο κράτος και δύο ημέρες αργότερα η Σοβιετική Ένωση. Η Ελλάδα αναγνώρισε το Ισραήλ στις 15 Μαρτίου 1949.

Ο Αραβικός κόσμος δεν θα αποδεχτεί το νεοσύστατο κράτος και την επομένη θα τού κηρύξει τον πόλεμο. Με τη βοήθεια, όμως, της Σοβιετικής Ένωσης, το Ισραήλ θα αντέξει και θα νικήσει στον Α΄ Αραβο-Ισραηλινό Πόλεμο (1948-1949), δηλώνοντας εμφатικά ότι ήρθε για να μείνει οριστικά στη Γη της Επαγγελίας. Από τότε μέχρι σήμερα ο αγώνας για ελεύθερη Παλαιστίνη συνεχίζεται».

ΔΗΜΟΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ

“Free Palestine - Να σταματήσουν τώρα οι οι σφαγές πολέμου του ισραηλινού κράτους - Κάτω τα χέρια από τη Γάζα - Λευτεριά στην Παλαιστίνη” έγραφε κάτω από την ζωγραφισμένη παλαιστινιακή σημαία το μεγάλο πανό αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό που ανάρτησε δίπλα από την είσοδο του δημαρχείου της Νέας Φιλαδέλφειας το σωματείο των εργαζομένων του δήμου.

Ο δήμαρχος Γάννης Βούρος δεν άργησε να διατάξει να κατέβει το πανό, παρόλο που λίγες μέρες πριν εκφραζόταν στο τουίτερ υπέρ του δικαιώματος επιστροφής των Παλαιστινίων στις εστίες τους.

Οι εργαζόμενοι απάντησαν άμεσα: «Καταγγέλλουμε την ενέργεια του Δημάρχου να δώσει εντολή να κατέβει το πανό που ανάρτησαν στο Δημαρχείο, μέλη του ΔΣ του Σωματείου μας και το οποίο εξέφραζε την υποστήριξη στον πολύπαθο λαό της Παλαιστίνης που δοκιμάζεται άγρια από την Ισραηλινή επιθετικότητα. Επισημαίνουμε στον κ. Δήμαρχο πως δεν συνάδει η στάση που παίρνει ο ίδιος υπέρ του παλαιστινιακού δράματος στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης με την πολιτική κίνηση του ‘αποφασίζω, διατάζω και κατεβάζω το πανό’. Και σαφέστατα δεν δεχόμαστε καμία υποκριτική απάντηση, ότι τα πανό προσβάλλουν την αισθητική της διοίκησης, διότι η αισθητική πάει περίπατο όταν σφαγιάζονται άνθρωποι».

Η ανακοίνωση συνεχίζει εκφράζοντας την αμέριστη συμπαράστασή της στον αγώνα των Παλαιστινίων ενάντια στην ισραηλινή κατοχή. Ο Γιώργος Ορταντζόγλου, μέλος του ΔΣ του Σωματείου εργαζομένων στον Δήμο είπε στην Εργατική Αλληλεγγύη πως “ο δήμαρχος μας ζήτησε να το κατεβάσουμε αλλά εμείς αρνηθήκαμε. Έχει στο παρελθόν κατεβάσει και άλλα πανό μας αλλά δεν μας πτοεί. Τις επόμενες μέρες θα ανεβάσουμε καινούριο ενάντια στο νομοσχέδιο Χατζηδάκη. Προσπαθούν να επιβάλουν τον ίδιο αυταρχισμό και στο δρόμο και στους χώρους δουλειάς αλλά δεν θα τους περάσει. Είμαστε αλληλέγγυοι με τους Παλαιστίνιους και θα μας βρίσκουν και σε αυτό το μέτωπο απέναντί τους”.

Εξορμήσεις για την Πανεργατική απεργία

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/6

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ 10πμ
ΙΚΑ Κυψέλης 12μ
ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ 6ου ΔΙΑΜ/ΤΟΣ 1μμ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟ ΘΕΣ 8πμ
ΣΕΠΕ 8.30πμ
ΑΚΡΟΠΟΛΗ 7πμ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ 8πμ
1ο ΓΕΛ Ηλιούπολης 8πμ
ΔΟΥ Γλυφάδας 10πμ
Δήμος Αργυρούπολης 11πμ
ΑΓΛΑΙΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ 11πμ
ΛΑΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ 2μμ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟ ΑΘ. 1.30μμ
ΚΡΑΤΙΚΟ Νίκαια πύλη 2.30μμ
ΓΚΑΡΑΖ Δήμου Ν. Σμύρνης 6.30πμ

ΠΕΜΠΤΗ 3/6

ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ 6.45πμ
ΑΑΔΕ 8πμ πύλη
ΑΑΔΕ 11πμ περιοδεία
Αμαξοστάσιο ΜΕΤΡΟ Σεπόλια 12.30μμ
ΕΡΥΘΡΟΣ 8.30πμ
ΕΛΕΝΑ 7πμ
ΥΠΑΝ 10.30πμ
Βρεφοκομείο Εξάρχεια 7.45πμ
ΠΑΓΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡ. 7.30πμ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟ ΘΕΣ 1μμ
6ο ΓΕΛ Ν. Κόσμος 7.45πμ
ΔΗΜΟΣ Αμπελοκήπων Θεσ/νικη 12μ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ Χανίων 11πμ

ΕΛΤΑ Χανιά 12μ
Δημοτικά Ιατρεία Ν. Κόσμου 9πμ
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ Καλλιθέας 10πμ
ΑΣΚΛΗΠΕΙΟ 9πμ
Γκαράζ Δήμου Ζωγράφου 6πμ
ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ ΠΑΙΔΩΝ 8πμ
ΣΥΓΓΡΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ 11πμ
ΚΡΑΤΙΚΟ Νίκαια περιοδεία 12μ
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΝΙΚΑΙΑΣ 10πμ
ΓΚΑΡΑΖ Δήμου Νίκαιας 6.30πμ
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ Κερατσινίου 10πμ
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ 11πμ
ΜΕΤΑΞΑ Νοσοκομείο 2.30μμ
ΓΚΑΡΑΖ Δήμου Περιστερίου 6πμ
ΔΡΟΜΟΚΑΙΤΕΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ 7.30πμ
ΔΟΥ Αγ. Αναργύρων 8πμ
ΓΚΑΡΑΖ Δήμου Αγ. Αναργύρων 6πμ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 8.30πμ
ΓΟΝΚ Νοσοκομείο 7πμ
ΣΕΠΕ 8.30πμ
ΕΡΤ 8.30πμ
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ 1.45μμ
ΔΗΜΟΣ Αγ. Παρασκευή 11πμ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ Αγ. Παρασκευή 1μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/6

ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ 2μμ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ 1μμ
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ Χανίων 10πμ
ΤΟΜΥ Χανίων 2μμ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΜΟΥΣΕΙΟ 9πμ
3ο ΓΕΛ Βύρωνα 7.45πμ
ΩΝΑΣΕΙΟ 6.30πμ
Αγ. Ανδρέας Νοσοκομείο Πατρών 10πμ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΒΟΛΟΥ 11πμ
Νομαρχία Ξάνθη 2μμ
ΑΤΤΙΚΟ 7.30πμ
ΞΥΛΟΤΕΧΝΙΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ 10πμ
ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ Περιστερίου 7πμ
ΚΑΤ 7πμ
Σισμανόγλειο 7πμ
ΑΓΙΑ ΟΛΓΑ 7πμ
ΓΚΑΡΑΖ Δήμου Ν. Ιωνίας 6πμ
ΔΗΜΟΣ Φιλαδέλφειας 9πμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 7/6

ΓΚΑΡΑΖ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΣ 8πμ
ΔΕΗ Ρουφ 6.30πμ
4ο ΓΕΛ Νίκαια 7.45πμ
ΕΡΑ Ηρακλείου Κρ 11πμ
ΔΗΜΟΣ Ηρακλείου Κρ 6πμ
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ Ζωγράφου 10πμ
ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ 6.30πμ
ΤΖΑΝΕΙΟ 2.30μμ
ΟΤΕ Μαρούσι 7πμ

ΤΡΙΤΗ 8/6

ΓΕΝΙΚΗ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ Ρέντη 6πμ
ΑΓΛΑΪΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ 12μ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Το Μετρό στην πλατεία;

Την Παρασκευή 28/5 πραγματοποιήθηκε στην πλατεία Εξαρχείων ανοιχτή εκδήλωση-συζήτηση με θέμα το μετρό στην πλατεία. Την εκδήλωση, που συνδιοργανώθηκε από πολλές συλλογικότητες της γειτονιάς, παρακολούθησαν γύρω στα 150 άτομα.

Ο Γιώργος, κάτοικος της γειτονιάς και μέλος της αυτοδιαχειριζόμενης Συνέλευσης του πάρκου Ναυαρίνου, τόνισε τον ρόλο που θα παίξει το μετρό στο να χαθεί η πλατεία των Εξαρχείων και συνολικά η φυσιογνωμία της γειτονιάς, ενώ θα αρχίσουν να ξεφυτρώνουν αλυσίδες καφέ τύπου Starbucks, βάζοντας το αντιπαράδειγμα του πάρκου, το οποίο όταν αγκαλιάστηκε από την γειτονιά κατάφερε να εδραιωθεί.

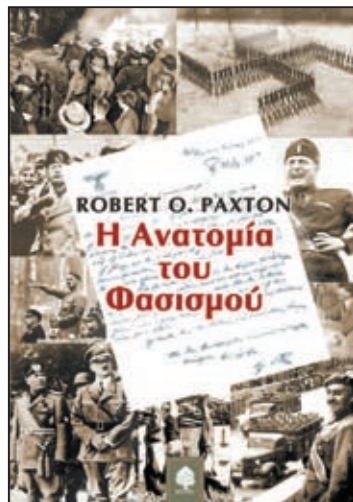
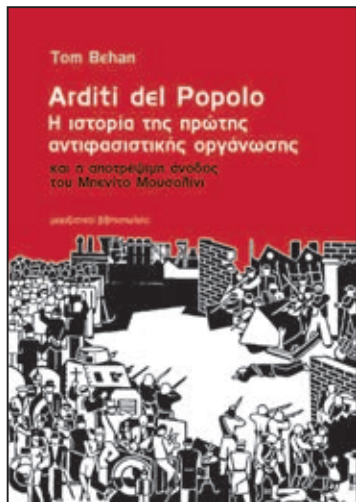
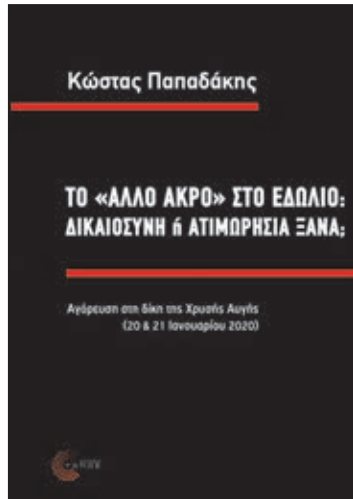
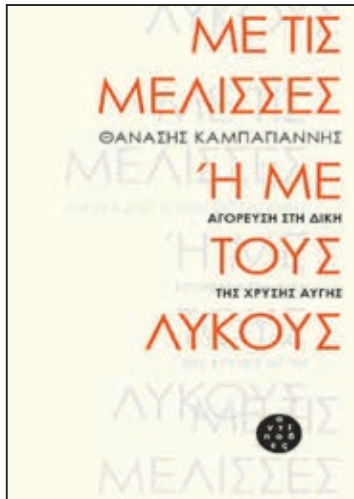
Η Μαριάννα, κάτοικος Εξαρχείων και αρχιτεκτόνισσα, τόνισε το γενικό χαρακτήρα όλων των σταθμών

της νέας γραμμής, οι οποίοι καταστρέφουν τους ελάχιστους δημόσιους ανοιχτούς χώρους και το πράσινο μέσα σε πυκνοκατοικημένες περιοχές και παρουσίασε τον τρόπο με τον οποίο η πλατεία θα εξαφανιστεί ως τέτοια και θα γίνει τόπος διέλευσης. Στη συζήτηση που ακολούθησε μπήκε έντονα το στοιχείο ότι δεν χρειάζεται πραγματικά άλλος ένας σταθμός στην περιοχή. Από την πλευρά της Ανταρσίας στις γειτονιές της Αθήνας ο Πέτρος Κωνσταντίνου έδωσε έμφαση στην κόντρα με την κυβέρνηση αλλά και την δημοτική αρχή, η οποία δίνει γη και ύδωρ για τις ανάγκες της τουριστικής βιομηχανίας και του real estate και αγνοεί τις ανάγκες των κατοίκων.

Σωκράτης Ταγκόπουλος, Κοινοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας

Η πάλη ενάντια στη φασιστική απειλή

Η πάλη ενάντια στον ρατσισμό, την ακροδεξιά και τη φασιστική απειλή σήμερα

Ένας χρόνος #Black Lives Matter

ΕΚΔΗΛΩΣΗ-ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ
στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

του νέου βιβλίου του
Κωστή Παπαϊωάννου

Άγρια ιστορία για μεγάλα παιδιά
ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΜΕΤΑΦΑΣΙΣΜΟ
Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΚΡΟΔΕΞΙΑ

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
Άγρια ιστορία για μεγάλα παιδιά
ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΜΕΤΑΦΑΣΙΣΜΟ
Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΚΡΟΔΕΞΙΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΟΛΙΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 5/6 7μμ
Φειδίου 14
(πίσω από Τιτάνια-ΡΕΞ)

Τη συζήτηση θα ανοίξουν:
Κωστής Παπαϊωάννου, εκπαιδευτικός και συγγραφέας του βιβλίου
Γιώργος Πίπας, δημοσιογράφος Εργατική Αλληλεγγυή, «Φάκελος Χρυσή Αυγή»

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
Φειδίου 14-16 Αθήνα, πίσω από Τιτάνια-ΡΕΞ • Τ 210 5247584 • www.marxistiko.gr

Πριν από ένα χρόνο η δολοφονία του George Floyd έδειξε το πιο αποτρόπαιο πρόσωπο του ρατσισμού στις ΗΠΑ. Είδαμε ανάγλυφο τον δομικό ρατσισμό, τη βία, το μίσος. Πριν από 8 μήνες η καταδίκη της Χρυσής Αυγής ως εγκληματικής οργάνωσης επισφράγισε το εγκληματικό πρόσωπο του φασισμού και του νεοναζισμού. Επιβεβαίωσε μια σειρά από εγκληματικές πράξεις, βασισμένες στη δομή, τη λειτουργία και την ιδεολογία της νεοναζιστικής συμμορίας. Όμως όσοι θεωρούν ότι η Ακροδεξιά δεν αποτελεί σήμερα κίνδυνο κάνουν μεγάλο λάθος.

Η Ακροδεξιά είναι εδώ, ο μεταφασισμός είναι εδώ, η ιστορική συνέχεια του φασισμού του μεσοπολέμου απειλεί και σήμερα. Είναι διαρκής υπόθεση ο φασισμός. Στην Ευρώπη, δεν έχει πλέον στο στόχαστρο τα άλλα ευρωπαϊκά έθνη, αλλά τη μετανάστευση και το Ισλάμ. Ωθεί τις κυβερνήσεις σε όλο και πιο ξενοφοβικές και ρατσιστικές κατευθύνσεις. Οξύνει τη βία και αυθαιρεσία της αστυνομίας. Στοχοποιεί μεγάλα τμήματα της κοινωνίας, τους εργαζόμενους, τους νέους και τις νέες. Υπονομεύει τους αντιπροσωπευτικούς θεσμούς, ακυρώνει κατακτήσεις, ποινικοποιεί τη διαμαρτυρία. Μετατρέπει τις ευρωπαϊκές χώρες σε αυταρχικές, ανελεύθερες χώρες του Βίζενγκραντ.

Η συζήτηση, λοιπόν, για την αντιμετώπιση τόσο του θεσμικού ρατσισμού όσο και της Ακροδεξιάς συνεχίζει να είναι και επίκαιρη και επιτακτική. Και σε αυτή τη συζήτηση ελπίζω να συμβάλλω με την συμμετοχή μου στην παρουσίαση του βιβλίου μου «Άγρια ιστορία για μεγάλα παιδιά: Από τον φασισμό στον μεταφασισμό, η Δημοκρατία απέναντι στη νέα ακροδεξιά» (εκδόσεις Πόλις) από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο. Το βιβλίο είναι μια απόπειρα σκιαγράφησης της Ακροδεξιάς στον χωροχρόνο. Υπενθυμίζει πως η Ακροδεξιά δεν αποκρούεται μέσω μιας καταδικαστικής απόφασης. Προσπαθεί να κατανοήσει γιατί πήρε σάρκα και οστά η Ακροδεξιά στην Ευρώπη και ειδικότερα στον ελληνικό χώρο και προσεγγίζει τη νέα Ακροδεξιά, τον μεταφασισμό. Στέκεται ιδιαίτερα στον Ελληνικό φασισμό, τον αντισημιτισμό, τον εθνικισμό. Επιχειρεί να εξηγήσει πώς εκμεταλλεύεται ο ακροδεξιός λόγος τον φόβο για τις ανισότητες, τις περικοπές στην υγεία και την πρόνοια και τον στρέφει στον φόβο του «άλλου», την απειλή πολιτισμικής αλλοίωσης. Η Ακροδεξιά εκμεταλλεύεται τη φτώχεια και τις ανισότητες αλλά δεν διαφωνεί με τη νεοφιλελεύθερη πολιτική που γεννά ακραία φτώχεια. Σήμερα αντιμετωπίζουμε την κανονικοποίηση της Ακροδεξιάς. Μεγάλα κόμματα διολισθαίνουν ακροδεξιά, ο δημόσιος λόγος επίσης. Και από την άλλη, δεν εξέλιπε ο σκληρός εξτρεμισμός, τα μέλη των ταγμάτων εφόδου, οι «πατριώτες ακτιβιστές» στα νησιά και στη Θράκη, οι πολιτοφυλακές, δεν έχουν καθόλου ζοριστεί. Και πάλι δικαιοσύνη και διωκτικές αρχές αδρανούν, πάλι αφήνουν πολύτιμο χώρο και δίνουν χρόνο στο εξτρεμистικό εθνικιστικό και νεοφασιστικό περιθώριο.

Κωστής Παπαϊωάννου, εκπαιδευτικός

“Οι εφοπλιστές δεν χρειάζονται την κυβέρνηση, το υπουργείο, την IMO (Διεθνής Ναυτιλιακός Οργανισμός) και τον πρωθυπουργό. Έχουν χεσμένο τον πρωθυπουργό, γι’ αυτούς δεν έχει καμία χρησιμότητα...».

Οι δηλώσεις αυτές ανήκουν στον γνωστό εφοπλιστή **Πάνο Λασκαρίδη** και έγιναν στο πλαίσιο έρευνας δημοσιογράφων του οργανισμού EIC (European Investigative Collaboration) για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις από τη ναυτιλιακή βιομηχανία με τίτλο «Black Trail».

Εκτός από εφοπλιστής, ο Λασκαρίδης είναι μέτοχος της Aegean, έχει στην κατοχή του τον Όμιλο Ξενοδοχείων Lampsa (Μεγάλη Βρετανία, King George) διαθέτει συμμετοχές στα καζίνο Αθήνας και Θεσσαλονίκης, διαχειρίζεται μεταξύ άλλων ναυπηγεία στην Ισπανία, αλλά και βάση προμήθειας καυσίμων στο Μοντεβιδέο της Ουρουγουάης. Ο Λασκαρίδης, είναι ένας από τους μεγαλύτερους «δωρητές» του υπουργείου Πολιτισμού. Τον περασμένο Αύγουστο δύτες ανέλκυσαν παράνομα στα Αντικύθηρα μία αρχαία άγκυρα και ένα κανόνι του 17ου-18ου αιώνα, τα οποία φόρτωσαν στο γιοτ “Γλάρος” δικής του ιδιοκτησίας. Αφού μεταφορτώθηκαν σε ιδιωτική αποθήκη παραδόθηκαν 10 ημέρες αργότερα στην Εφορεία Εναλίων Αρχαιοτήτων. Είχε προηγηθεί καταγγελία και φωτογράφιση του συμβάντος από τουρίστα.

Ήταν τέτοιος ο κυνισμός των δηλώσεων Λασκαρίδη που ο Υπουργός Ναυτιλίας **Πλακιωτάκης** σάστισε στο άκουσμά τους. Η Ένωση Ελλήνων Εφοπλιστών αποδοκίμασε σε ανακοίνωσή της τις δηλώσεις. Ο **Θανάσης Λασκαρίδης**, αδελφός του Πάνου, επίσης εφοπλιστής, έσπευσε να διαχωρίσει την θέση του αναδεικνύοντας πτυχές της πραγματικότητας: «Η ελληνική ναυτιλία οφείλει τη μετεωρική άνοδο και εξαιρετική επιτυχία της από τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και μετά, κατά κύριο λόγο, στην προστασία και υποστήριξη που επέδειξαν όλες ανεξαιρέτως οι μεταπολεμικές κυβερνήσεις προς αυτήν».

Πολύπλευροι δεσμοί

Το εφοπλιστικό κεφάλαιο είναι αδιάρρηκτα δεμένο με το κράτος και τις κυβερνήσεις με πολύπλευρους δεσμούς. Μέσα σε αυτό το προστατευτικό κέλυφος εκκολάφθηκε το “θαύμα της ελληνικής ναυτιλίας”. Το 1946 οι Έλληνες πλοιοκτήτες προχωράνε σε μία σημαντική κίνηση. Αγοράζουν 98 πλοία Liberty από την αμερικάνικη κυβέρνηση με εγγύηση του δανείου από την αντίστοιχη ελληνική.

Με τον νόμο Ν.26787/53 καθιερώνεται ο φόρος χωρητικότητας ο οποίος επιβάλλει φορολογία με βάση την χωρητικότητα των πλοίων και όχι με βάση τα κέρδη, ενώ ταυτόχρονα επιτρέπει σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα αλλοδαπής να εγγραφούν στα ελληνικά νηολόγια, να υψώσουν την ελληνική σημαία ως εισαγόμενο κεφάλαιο και

Ο αδιάρρηκτος δεσμός κράτους - εφοπλιστών

αποτύπωμα.

Εκτός από την πολιτική και οικονομική διασύνδεση που υπάρχει ανάμεσα στην ναυτιλιακή βιομηχανία και το κράτος, οι εφοπλιστές έχουν ανάγκη και την στρατιωτική ισχύ του εθνικού κράτους για να εξασφαλίσουν την υπεροχή τους

έναντι των γειτονικών κρατών. Ο Λασκαρίδης είναι ένθερμος υποστηρικτής του Πολεμικού Ναυτικού σε βαθμό που προχώρησε στην δωρεά ενός Πλοίου Γενικής Υποστήριξης ανοικτής θαλάσσης. Επίσης αρθρογραφεί συχνά στην Καθημερινή κείμενα με πολεμοχαρές περιεχόμενο (“Οι σχέσεις μας με την Τουρκία και η εθνική άμυνα: Είμαστε σοβαροί;” 30/09/2019) όπου μεταξύ άλλων ζητάει να μεταφερθεί στην Κρήτη ο μισός πολεμικός στόλος, να μετακινηθούν από το Μεγάλο Πεύκο και από τον Βόλο όλες οι μονάδες των ειδικών δυνάμεων και να διατεθούν αμέσως 1,5-2 δις. για την άμεση επιχειρησιακή αποκατάσταση της δυνατότητας και αξιοπιστίας των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων.

Οι δηλώσεις Λασκαρίδη είναι αντανάκλαση της Ελληνικής αστικής τάξης που παρακολουθεί με αμηχανία τα πολιτικά αδιέξοδα της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Η ΝΔ μετά από 2 χρόνια στην κυβέρνηση τα έχει κάνει θάλασσα. Και αυτό εκνευρίζει τους εφοπλιστές που βλέπουν την φουρτούνα να επιστρέφει.

Άλλωστε, σε όλες τις κρίσιμες καμπές την τελευταία δεκαετία εκπρόσωποι του εφοπλιστικού κεφάλαιου έκαναν την παρουσία τους με δηλώσεις και δημόσιους εκβιασμούς. Το 2012, όταν κατέρρευσε ο δικομματισμός και ανέβηκε εκλογικά η Αριστερά, ο εφοπλιστής **Ρέσσης** (συνελήφθη αργότερα για υπεξαίρεση) δήλωνε στο Bloomberg «Φορολόγησέ με αν με βρεις» απαντώντας στις εξαγγελίες του ΣΥΡΙΖΑ την δεδομένη χρονική περίοδο για φορολόγηση των εφοπλιστών – εξαγγελίες που δεν έγιναν ποτέ πράξη. Και ξανά το 2015 το εφοπλιστικό κεφάλαιο υποστήριξε με λύσσα το ΝΑΙ στο δημοψήφισμα εκβιάζοντας για μεταφορά των γραφείων τους από τον Πειραιά στο Λονδίνο «με το πάτημα ενός κουμπιού».

Κώστας Πολύδωρος

ΛΕΥΚΟΡΩΣΙΑ

Πεδίο ανταγωνισμού αλλά και αγώνα

Την Κυριακή 23 Μάη ένα Miγκ-29 της λευκορωσικής πολεμικής αεροπορίας αναχαίτισε την πτήση της Ryanair που πετούσε από Αθήνα για το Βίλνιους της Λιθουανίας και ανάγκασε το αεροπλάνο να προσγειωθεί στο Μινσκ. Στην συνέχεια η κρατική ασφάλεια συνέλαβε τον Ρομάν Προτάσεβιτς, έναν γνωστό «αστέρα» της «επίσημης» φιλελεύθερης-εθνικιστικής αντιπολίτευσης στον αιώνο πρόεδρο Λουκασένκο.

Οι δυτικές κυβερνήσεις έσπευσαν να καταδικάσουν με οργή αυτή την «πράξη κρατικής αεροπειρατείας». Η **Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν**, πρόεδρος της Κομισιόν μίλησε για «επίθεση στην ίδια τη δημοκρατία». Και ο **Μητσοτάκης** πρώτος-πρώτος ζήτησε «αποφασιστική απάντηση» λέγοντας «ως εδώ!».

Ο Λουκασένκο αρχικά απάντησε ότι η αναχαίτιση της πτήσης έγινε γιατί στο αεροπλάνο υπήρχε βόμβα που είχε βάλει η ...Χαμάς! (υπόψη για όσους εδώ τον ανακηρύσσουν αντιιμπεριαλιστή ήρωα). Και στην συνέχεια μίλησε για «σχέδια αποσταθεροποίησης» που πραγματικό στόχο έχουν την Ρωσία.

Τελικά η ΕΕ, που ήδη έχει επιβάλλει κυρώσεις στην Λευκορωσία, απαγόρευσε στον κρατικό αερομεταφορέα της Λευκορωσίας να προσγειώνεται σε ευρωπαϊκά αεροδρόμια. Η αμερικάνικη κυβέρνηση δήλωσε ότι επαναφέρει τις «στοχευμένες» κυρώσεις σε άτομα και επιχειρήσεις. Και έπεται συνέχεια.

Υποκρισία

Η υποκρισία περισσεύει στις δυτικές πρωτεύουσες. Καταρχήν γιατί οι ίδιες έχουν μια πλούσια ιστορία «κρατικών αεροπειρατειών» και επιθέσεων σε εμπορικές πτήσεις. Αυτό έκανε το 1956 η γαλλική κυβέρνηση όταν συνέλαβε τους ηγέτες του αγώνα για την ανεξαρτησία της Αλγερίας που επέβαιναν σε πτήση του μαροκινού εθνικού αερομεταφορέα. Τον Ιούλη του 1988 αμερικάνικος πύραυλος κατέρριψε ένα ιρανικό αεροπλάνο που μετέφερε 290 επιβάτες στον Περσικό Κόλπο. Πιο πρόσφατα το 2013 η Γαλλία και η Ισπανία ανάγκασαν το προεδρικό αεροσκάφος που μετέφερε τον **Έβο Μοράλες**, πρόεδρο της Βολιβίας να προσγειωθεί στη Βιέννη με την υποψία ότι μετέφερε τον **Τζούλιαν Ασάντζ**.

Και βέβαια οι κυβερνήσεις της ΕΕ με πρώτη και καλύτερη του Μητσοτάκη δεν έχουν κανένα πρόβλημα να στηρίζουν την κρατική τρομοκρατία του κράτους απαρτχάιντ του Ισραήλ όταν σκοτώνει αμάχους. Εκεί δεν μπαίνει ζήτημα κυρώσεων αλλά στενής συνεργασίας με τον «στρατηγικό εταίρο» στη Μ. Ανατολή.

Οι αντιδράσεις της ΕΕ και των ΗΠΑ δεν έχουν καμιά σχέση με την προστασία της δημοκρατίας. Όταν ο Λουκασένκο πριν μερικά χρόνια έκανε κινήσεις προσέγγισης της Δύσης δεν είχαν κανένα πρόβλημα να άρουν τις κυρώσεις. Το άνοιγμα της λευκορωσικής οικονομίας στις δυτικές πολυεθνικές είχε μεγαλύτερη βαρύτητα από τη δημοκρατία. Το 2019 οι Βρετανοί πεζοναύτες έκαναν κοινές ασκήσεις με τις λευκορωσικές ειδικές δυνάμεις.

Η Λευκορωσία γίνεται πεδίο του ανταγωνισμού τους με τη Ρωσία του Πούτιν, ο οποίος έσπευσε να συναντηθεί με τον Λουκασένκο και να δώσει «δάνειο» 500 δις δολαρίων. Είναι μια αντιδραστική κόντρα, κομμάτι της όξυνσης των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών παγκόσμια.

Πέρσι το καλοκαίρι οι νόθες εκλογές που οργάνωσε ο Λουκασένκο πυροδότησαν ένα μαζικό κίνημα στους δρόμους που συνδυάστηκε με ένα κύμα απεργιών. Αυτό είναι που τρόμαξε τον Λουκασένκο, που βρέθηκε να τον γιουχαίζουν εργάτες σε κρατικά εργοστάσια. Από τότε 33 χιλιάδες άνθρωποι έχουν καταλήξει στις φυλακές του. Και τώρα ο Λουκασένκο απαγορεύει κάθε δημόσια συνάθροιση χωρίς επίσημη άδεια.

Ένα τέτοιο κίνημα, που θα έχει στο κέντρο τον αγώνα της εργατικής τάξης για «ψωμί και ελευθερία» είναι ο δρόμος μπροστά. Όπως έλεγε πέρσι η διακήρυξη της **Διεθνιστικής Σοσιαλιστικής Τάσης** για τη Λευκορωσία: «Το βάθεμα των κοινωνικών αιτημάτων του κινήματος μπορεί να συμβάλει στο κέρδιμα του ελέγχου από εκείνους που θέλουν να ενισχύσουν τις καπιταλιστικές δυνάμεις: επίδοξους «ολιγάρχες» και πολυεθνικές εταιρείες που βλέπουν τη χώρα σαν ώριμο φρούτο για ιδιωτικοποιήσεις». Αυτό το κίνημα δεν χρειάζεται τις «κυρώσεις» της ΕΕ και των ΗΠΑ.

Λεάνδρος Μπόλαρης

26/5, Απεργία της ΔΕΗ του Λιβάνου. Φωτό: NNA

ΛΙΒΑΝΟΣ Γενική απεργία

24ωρη γενική απεργία έγινε στο Λίβανο την Τετάρτη 26 Μάη. Την απεργία κάλεσε η Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Λιβάνου και είχε μεγάλη επιτυχία. Από την Τρίπολη στο βορρά μέχρι την κοιλάδα της Μπεκάα και τη Βηρυτό και από κει μέχρι τη Σιδώνα στο νότο, χιλιάδες εργάτριες και εργάτες σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα απέργησαν και πραγματοποίησαν συγκεντρώσεις και συμβολικές καταλήψεις κτιρίων, σε δήμους, εκπαίδευση και στη λιβανέζικη ΔΕΗ.

Η οργή των εργαζομένων τροφοδοτείται από τη βαθιά οικονομική και πολιτική κρίση. Ο Λίβανος είναι χρεοκοπημένος, οι τράπεζες έχουν βαρέσει κανόνι και ο πληθωρισμός εξανεμίζει μισθούς και συντάξεις. Η πολιτική κρίση έχει φτάσει στο σημείο που εδώ και μήνες δεν μπορεί να σχηματιστεί «κανονική» κυβέρνηση.

Γι' αυτό ένα από τα βασικά αιτήματα της απεργίας ήταν οι αυξήσεις στους μισθούς. Το δεύτερο ήταν να μην περάσουν οι νεοφιλελεύθερες «μεταρρυθμίσεις» όπως η κατάργηση της επιδότησης στις τιμές βασικών αγαθών.

Από το τέλος του 2019 και όλο το 2020 ένα κύμα εξέγερσης σάρωσε το Λίβανο από το βορρά μέχρι το νότο, ενώνοντας στον δρόμο σουνίτες, σίιτες, χριστιανούς. Και στο Λίβανο η εργατική τάξη έχει τη δύναμη να δώσει τη δικιά της εναλλακτική στην κρίση που γεννάει φτώχεια και χρεοκοπία. Η απεργία της 26 Μάη ήταν ένα βήμα σε αυτή την κατεύθυνση.

Α.Μ.

Απεργιακή αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη

Σε διεθνή απεργιακή αλληλεγγύη καλούν τα παλαιστινιακά συνδικάτα μετά την επιτυχία της τελευταίας μεγάλης απεργίας τους. Όπως αναφέρουν στην ανακοίνωσή τους – που υπογράφουν ομοσπονδίες, ενώσεις και συνδικάτα, ανάμεσα σε αυτά των οδοντογιατρών, δικηγόρων, γιατρών, φαρμακοποιών, εργαζομένων στην Υγεία, στη βιομηχανία τροφίμων, στις ιδιωτικές επιχειρήσεις, στον κατασκευαστικό τομέα, στην κλωστοϋφαντουργία:

«Τα παλαιστινιακά συνδικάτα και οι εργατικές οργανώσεις σε όλη την ιστορική Παλαιστίνη καλούμε τα αδέρφια μας του παγκόσμιου συνδικαλιστικού κινήματος να αναλάβουν άμεση δράση σε αλληλεγγύη με τον αγώνα του παλαιστινιακού λαού για ελευθερία και δικαιοσύνη. Καθώς τα πλήθη των εποίκων και των ισραηλινών δυνάμεων

κατοχής συνεχίζουν την εκστρατεία εθνοκάθαρσης εναντίον των Παλαιστινίων στη Γάζα, το Σεϊχ Τζαράχ, τη Λιντ και τη Χάιφα. Είμαστε στην πρώτη γραμμή του αγώνα για την απελευθέρωσή μας.

Απελευθέρωση

Αυτή την εβδομάδα, παλαιστινιακά κινήματα και συνδικάτα πραγματοποίησαν μια γενική απεργία σε ολόκληρη την ιστορική Παλαιστίνη. Είναι η πρώτη απεργία στην πρόσφατη ιστορία που ενώνει τους Παλαιστίνιους, όπου κι αν είμαστε. Ωστόσο, για να πετύχουμε την απελευθέρωσή μας, χρειαζόμαστε την αλληλεγγύη των συντρόφων μας, και των φίλων του διεθνούς συνδικαλιστικού κινήματος... Σας καλούμε να σταθείτε στο πλευρό μας. Να φωνάξετε και να δράσετε. Ως διεθνή συνδικάτα, έχουμε μια περήφανη παράδοση ενάν-

τια στην καταπίεση. Έχουμε τη δύναμη να σταματήσουμε την υποστήριξη στα ρατσιστικά καθεστώτα. Το μποϊκοτάζ των συνδικαλιστικών οργανώσεων στο απαρτχάιντ της Νότιας Αφρικής είναι ένα λαμπρό παράδειγμα αυτής της παράδοσης αποτελεσματικής αλληλεγγύης.

Στο πνεύμα του διεθνισμού και της αλληλεγγύης, καλούμε τα συνδικάτα σε όλο τον κόσμο: Να απευθύνουν ξεκάθαρες δηλώσεις δηλώσεις αλληλεγγύης προς τον παλαιστινιακό λαό... Να συμμετέχουν σε μελλοντικές γενικές απεργίες που θα καλέσουν λαϊκές οργανώσεις και παλαιστινιακά συνδικάτα οργανώνοντας διαδηλώσεις και ολονυκτίες σε αυτές τις ημερομηνίες. Να συνεισφέρουν οικονομικά για την υποστήριξη Παλαιστινίων που συνελήφθησαν από το Ισραήλ...».

Δ.Δ.

ΑΛΓΕΡΙΑ Στοπ στις συλλήψεις

Η επαναστατική αριστερά της Αλγερίας και η Ένωση για την Υπεράσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (LADHD) κάνουν έκκληση για διεθνή αλληλεγγύη ενάντια στο νέο κύμα καταστολής που εξαπολύει το καθεστώς.

Ενόψει των νόθων εκλογών που προγραμματίζει για τις 12 Ιούνη, το καθεστώς προχωράει σε συλλήψεις ακτιβιστών του κινήματος που το 2020 ανέτρεψε τον πρόεδρο Μπουτεφλίκα μετά από δικτατορική εξουσία 20 χρόνων. Στις 14 Μάη μια συγκέντρωση χτυπήθηκε άγρια στο Αλγέρι και μέσα σε δυο βδομάδες έχουν γίνει

περισσότερες από 2 χιλιάδες συλλήψεις.

Δώδεκα μέλη της LADHD έχουν συλληφθεί στο Οράν και κατηγορούνται για συμμετοχή σε «τρομοκρατική οργάνωση». Παράλληλα το υπουργείο Εσωτερικών ανακοίνωσε ότι θα θέσει εκτός νόμου το Σοσιαλιστικό Κόμμα Εργαζομένων (PST) και μια σειρά άλλες πολιτικές οργανώσεις και συλλογικότητες του μαζικού κινήματος.

Μηνύματα αλληλεγγύης στο **MENA Solidarity Network** <https://www.facebook.com/MenaSolidarityNetwork/>

ΒΡΑΖΙΛΙΑ Έξω ο Μπολσονάρο!

Μαζικές διαδηλώσεις εναντίον της κυβέρνησης Μπολσονάρο, με πολύ μεγάλη συμμετοχή της νεολαίας, πραγματοποιήθηκαν σε 85 πόλεις σε ολόκληρη τη Βραζιλία το περασμένο Σάββατο, μετά από κάλεσμα συνδικάτων, φοιτητικών συλλόγων και οργανώσεων της Αριστεράς. Οι διαδηλώσεις ξεπερνούσαν κατά πολύ σε μαζικότητα τις φιλοκυβερνητικές φιέστες που επιχείρησε να στήσει ο Μπολσονάρο στις αρχές του μήνα. Σε όλη τη χώρα αντήχησε η κραυγή *Fora Bolsonaro* «έξω ο Μπολσονάρο!» με τους ανέμους της Χιλής να φυσάνε και στην Βραζιλία όπως έλεγε χαρακτηριστικά το πλακάτ μιας διαδηλώτριας στο Σάο Πάολο.

Εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι κατέβηκαν στους δρόμους για να διαμαρτυρηθούν ενάντια στην καταστροφική διαχείριση της

πανδημίας στη μαζικότερη μέρα διαμαρτυριών από την έναρξη της πανδημίας στην Βραζιλία. Οι διαδηλωτές καταδίκασαν το σύνολο της πολιτικής του Μπολσονάρο που με την ευκαιρία της πανδημίας, επιτέθηκε με νέα μέτρα λιτότητας. Οι περικοπές στα πανεπιστήμια αποτέλεσαν καταλύτη για τις διαδηλώσεις το Σάββατο. Εργαζόμενοι, εκπαιδευτικοί, μαθητές, φοιτητές βγήκαν στους δρόμους μαζί για να απαιτήσουν τον τερματισμό των περικοπών στην εκπαίδευση, στα νοσοκομεία, στην εργατική τάξη.

Η Βραζιλία βρίσκεται στα πρόθυρα ενός τρίτου κύματος Covid-19 με λιγότερο από το 10% του πληθυσμού να έχει εμβολιαστεί έχοντας ένα πρόεδρο που υποβάθμιζε συστηματικά τις συνέπειες της πανδημίας αποκαλώντας την μια «μικρή γρίπη», την ίδια

29/5, Διαδήλωση στο Σάο Πάολο

στιγμή που μέσα από τη συνέχιση των περικοπών οδήγησε στην κατάρρευση το σύστημα Υγείας. Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής είναι ότι πάνω από 450.000 άνθρωποι έχουν

χάσει τη ζωή τους από τον Covid 19 στην Βραζιλία που βρίσκεται στη δεύτερη θέση σε απόλυτο αριθμό θανάτων μετά τις ΗΠΑ.

Γ.Π.